

USTAWA

z dnia

o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie¹⁾²⁾

Dział I

Przepisy ogólne

Rozdział 1

Zakres obowiązywania ustawy

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady i tryb postępowania w sprawach:
 - a) udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie,
 - b) udziału społeczeństwa w ochronie środowiska,
 - c) ocen oddziaływania na środowisko,

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. WE L 175 z 05.07.1985, str. 40 z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 248),
- 2) dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7 z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 102),
- 3) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001, str. 30; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 157),
- 4) dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/WE (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003, str. 26; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 375),
- 5) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 156 z 25.06.2003, str. 17; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 466),
- 6) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z 29.1.2008 str. 8).

²⁾ Niniejsza ustawa zmienia ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o lasach, ustawę z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 21 kwietnia 2001 r. o odpadach, ustawę z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawę z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji oraz ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie.

- d) oddziaływania na środowisko;
- 2) organy administracji właściwe w sprawach udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie, ocen oddziaływania na środowisko i transgranicznego oddziaływania na środowisko;
- 3) zadania Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Art. 2. 1. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.³⁾).

2. Przepisów ustawy, z wyjątkiem działu II, nie stosuje się do spraw uregulowanych w przepisach ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 276).

Rozdział 2

Definicje i zasady ogólne

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) Biuletynie Informacji Publicznej - rozumie się przez to Biuletyn Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.⁴⁾);
- 2) dokumencie strategicznym – rozumie się przez to polityki, strategie, plany, programy oraz inne dokumenty o charakterze planów lub programów, w tym współfinansowane przez Wspólnotę Europejską, oraz zmiany w tych dokumentach - których opracowywanie przez organy administracji jest wymagane przez przepisy prawa lub wewnętrzne przepisy administracyjne;
- 3) informacji znajdującej się w posiadaniu organu - rozumie się przez to informacje wytworzone lub otrzymane przez dany organ i znajdujące się fizycznie w jego posiadaniu;
- 4) informacji przeznaczonej dla organu - rozumie się przez to informacje, którymi fizycznie, w imieniu organu, dysponują osoby trzecie, w tym też informacje, których dany organ ma prawo żądać od osób trzecich;
- 5) integralności obszaru Natura 2000 – rozumie się przez to integralność obszaru Natura 2000 w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.⁵⁾);
- 6) karcie informacyjnej przedsięwzięcia – rozumie się przez to podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, zawierające w szczególności dane o:
 - a) rodzaju, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia,
 - b) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania i pokryciu szatą roślinną,
 - c) rodzaju technologii,
 - d) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia,
 - e) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody i innych wykorzystywanych surowców, materiałów, paliw oraz energii,

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 149, poz. 1078, Nr 218, poz. 1592, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1078 oraz z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 176, poz. 1238 i Nr 181, poz. 1286.

- f) rozwiązaniach chroniących środowisko,
 - g) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,
 - h) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
 - i) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia;
- 7) obszarze Natura 2000 – rozumie się przez to obszary, o których mowa w art. 25 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz projektowane obszary Natura 2000, znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1 tej ustawy;
 - 8) ocenie oddziaływania na obszar Natura 2000 - rozumie się przez to ocenę oddziaływania na środowisko ograniczoną do badania oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000;
 - 9) ocenie oddziaływania na środowisko - rozumie się przez to ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i ocenę oddziaływania na obszar Natura 2000 oraz strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko;
 - 10) ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - rozumie się przez to określoną w dziale V część postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć, obejmującą w szczególności weryfikację przedstawionego przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu na środowisko, uzyskanie wymaganych opinii i przeprowadzenie wymaganych uzgodnień i konsultacji, zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa, uwzględnienie w decyzji ustaleń tego raportu i wymaganych opinii oraz wyników wymaganych uzgodnień i konsultacji oraz udziału społeczeństwa, a także odpowiednie poinformowanie o podjęciu decyzji;
 - 11) oddziaływaniu na obszar Natura 2000 - rozumie się przez to oddziaływanie, o którym mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
 - 12) oddziaływaniu na środowisko - rozumie się przez to oddziaływanie na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150);
 - 13) organie administracji – rozumie się przez to organ administracji w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
 - 14) organie prowadzącym postępowanie – rozumie się przez to organ administracji właściwy do wydania decyzji lub organ administracji właściwy do opracowania projektu dokumentu strategicznego, o których mowa w dziale III i IV, a także organ przeprowadzający ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
 - 15) organizacji ekologicznej – rozumie się przez to organizację ekologiczną w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
 - 16) podaniu informacji do publicznej wiadomości – rozumie się przez to:
 - a) udostępnienie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej, na podmiotowej stronie organu właściwego w sprawie,
 - b) ogłoszenie informacji, w sposób zwyczajowo przyjęty, w siedzibie organu prowadzącego postępowanie,
 - c) ogłoszenie informacji przez obwieszczenie w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia lub w przypadku dokumentu strategicznego – w prasie o odpowiednim do rodzaju dokumentu zasięgu,
 - d) w przypadku, gdy siedziba organu prowadzącego postępowanie mieści się na terenie innej gminy niż gmina właściwa miejscowo ze względu na przedmiot postępowania - także przez ogłoszenie w prasie lub w sposób zwyczajowo

- przyjęty w miejscowości lub miejscowościach właściwych ze względu na przedmiot postępowania;
- 17) postępowaniu kwalifikującym - rozumie się przez to postępowanie zmierzające do ustalenia, czy dane przedsięwzięcie lub dokument strategiczny wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko;
 - 18) postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko - rozumie się przez to postępowanie kwalifikujące oraz ocenę oddziaływania na środowisko i tam, gdzie ma to zastosowanie, postępowanie w sprawie powtórnej oceny oddziaływania na środowisko;
 - 19) powierzchni ziemi – rozumie się przez to powierzchnię ziemi w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
 - 20) przedsięwzięciu - rozumie się przez to zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin;
 - 21) strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko - rozumie się przez to określone w dziale IV postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji dokumentów strategicznych, obejmujące w szczególności sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko, zasięgnięcie opinii i uzgodnień organów oraz i zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa, uwzględnienie w dokumencie ustaleń tej prognozy oraz wyników opinii i uzgodnień oraz udziału społeczeństwa a także odpowiednie poinformowanie o przyjęciu dokumentu;
 - 22) środowisku – rozumie się przez to środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
 - 23) zanieczyszczeniu - rozumie się przez to zanieczyszczenie w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 4. Każdy ma prawo do informacji o środowisku i jego ochronie na warunkach określonych ustawą.

Art. 5. Każdy ma prawo uczestniczenia, na warunkach określonych ustawą, w postępowaniu zapewniającym możliwość udziału społeczeństwa.

Art. 6. 1. Wymogu uzgodnienia lub opiniowania nie stosuje się, jeżeli organ prowadzący postępowanie jest jednocześnie organem uzgadniającym lub opiniującym.

2. Za opinie i uzgodnienia właściwych organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie pobiera się opłat, o których mowa w art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1995 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2006 r. Nr 122, poz. 851, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 7. Zadania samorządu województwa, o których mowa w rozdziale 9 w dziale V, są zadaniami z zakresu administracji rządowej.

Dział II

Udostępnianie informacji o środowisku

Rozdział 1

Przepisy ogólne

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 Nr 143, poz. 1032, Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238.

Art. 8. 1. Organy administracji udostępniają każdemu, na jego wniosek, informacje o środowisku i jego ochronie znajdujące się w ich posiadaniu, lub które są dla nich przeznaczone.

2. Organy administracji, w miarę możliwości:

- 1) gromadzą i przechowują informacje o środowisku i jego ochronie w formie elektronicznej;
 - 2) udostępniają i rozpowszechniają społeczeństwu informacje o środowisku i jego ochronie za pośrednictwem posiadanych przez te organy systemów teleinformatycznych, w szczególności przy wykorzystaniu elektronicznych baz danych, z zastrzeżeniem art. 28.
3. Organy administracji zapewniają w miarę możliwości, żeby informacje znajdujące się w ich posiadaniu były prawidłowe, aktualne i dokładne.

Art. 9. 1. Udostępnieniu, o którym mowa w art. 8, podlegają informacje w formie pisemnej, wizualnej, dźwiękowej, elektronicznej, baz danych lub innej formie materialnej, dotyczące:

- 1) stanu elementów środowiska, takich jak powietrze, woda, powierzchnia ziemi, kopaliny, klimat, krajobraz i obszary naturalne, w tym bagna, obszary nadmorskie i morskie, a także zwierzęta, rośliny i inne elementy biologicznej różnorodności, w tym organizmy genetycznie zmodyfikowane, oraz wzajemnych oddziaływań pomiędzy tymi elementami;
- 2) emisji, w tym odpadów promieniotwórczych, a także zanieczyszczeń, które wpływają lub mogą wpłynąć na elementy środowiska, o których mowa w pkt 1;
- 3) środków, takich jak środki administracyjne, polityki, przepisy prawne, plany, programy, porozumienia w sprawie ochrony środowiska, oraz działań wpływających lub mogących wpłynąć na elementy, o których mowa w pkt 1, oraz na emisje i zanieczyszczenia, o których mowa w pkt 2, jak również środków i działań, które mają na celu ochronę tych elementów;
- 4) raportów na temat realizacji przepisów dotyczących ochrony środowiska;
- 5) analiz kosztów i korzyści oraz innych analiz gospodarczych i założeń wykorzystanych w ramach środków i działań, o których mowa w pkt 3;
- 6) stanu zdrowia i bezpieczeństwa, a także warunków życia człowieka, obiektów kultury i obiektów budowlanych w zakresie, w jakim oddziałuje na nie lub może oddziaływać stan elementów środowiska, o których mowa w pkt 1, lub - przez te elementy - oddziałują na nie lub mogą oddziaływać emisje i zanieczyszczenia, o których mowa w pkt 2, oraz środki, o których mowa w pkt 3.

2. Udostępniając informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2, organ administracji, informuje także - na wniosek podmiotu żądającego informacji - o miejscu, w którym znajdują się dane na temat metod przeprowadzania pomiarów, w tym sposobów poboru i przetwarzania próbek oraz sposobów interpretacji uzyskanych danych, które posłużyły do wytworzenia udostępnianej informacji lub odsyła do stosownych metodyk referencyjnych w tym zakresie.

Art. 10. 1. W urzędach obsługujących organy administracji wyznacza się osoby odpowiedzialne za udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie; imię i nazwisko, stanowisko, numer telefonu, numer faksu i adres poczty elektronicznej tych osób udostępnia się na prowadzonej przez organ podmiotowej stronie Biuletynu Informacji Publicznej.

2. Organ obowiązany do udostępniania informacji, udostępniając informacje przekazane

przez osoby trzecie, wskazuje źródło ich pochodzenia.

Rozdział 2

Udostępnianie informacji na wniosek

Art. 11. 1. Informacje, o których mowa w art. 8 ust. 1, udostępnia się na pisemny wniosek.

2. Bez pisemnego wniosku udostępnia się:

- 1) informację niewymagającą wyszukiwania, która może być przekazana niezwłocznie w formie ustnej lub pisemnej;
- 2) w przypadku wystąpienia klęski żywiołowej, innej katastrofy naturalnej lub awarii technicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558, z późn. zm.⁶⁾), lub innego bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia ludzi lub środowiska, spowodowanego przez działalność człowieka lub przyczyny naturalne - wszelkie informacje znajdujące się w posiadaniu organów obowiązanych do udostępniania informacji lub dla nich przeznaczone, mogące umożliwić osobom, które mogą ucierpieć w wyniku tego zagrożenia, podjęcie działań w celu zapobieżenia lub zminimalizowania szkód wynikających z tego zagrożenia.

Art. 12. Od podmiotu żądającego informacji o środowisku i jego ochronie nie wymaga się wykazania interesu prawnego lub faktycznego.

Art. 13. 1. Udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie następuje w sposób i w formie określonych we wniosku o udostępnienie, chyba że środki techniczne, którymi dysponuje organ obowiązany do udostępniania informacji, nie umożliwiają udostępnienia informacji w sposób i w formie określonych we wniosku.

2. Jeżeli informacja o środowisku i jego ochronie nie może być udostępniona w sposób lub w formie określonych we wniosku, organ administracji powiadamia podmiot żądający informacji w terminie 14 dni o przyczynach braku możliwości udostępnienia informacji zgodnie z wnioskiem i wskazuje, w jaki sposób lub w jakiej formie informacja może być udostępniona; w takim przypadku, jeżeli w terminie 14 dni od powiadomienia podmiot żądający informacji nie złoży wniosku o udostępnienie informacji w sposób lub w formie wskazanych w powiadomieniu, organ administracji wydaje decyzję o odmowie udostępnienia informacji w sposób lub w formie określonych we wniosku.

3. W sprawach dotyczących formy i sposobu udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie nieuregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

Rozdział 3

Ograniczenie prawa dostępu do informacji

Art. 14. Prawo dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie podlegać może ograniczeniom, w tym polegającym na odmowie udostępnienia informacji w całości lub w części.

Art. 15. 1. Organ administracji nie udostępnia informacji o środowisku i jego ochronie w przypadku:

⁶⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2006 r. Nr 50, poz. 360 i Nr 191, poz. 1410 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 590.

- 1) danych jednostkowych uzyskiwanych w badaniach statystycznych statystyki publicznej chronionych tajemnicą statystyczną, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.⁷⁾);
- 2) spraw objętych toczącym się postępowaniem sądowym, dyscyplinarnym lub karnym - jeżeli udostępnienie informacji mogłoby zakłócić przebieg postępowania;
- 3) spraw będących przedmiotem praw autorskich, o których mowa w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.⁸⁾) oraz patentowych, o których mowa w ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117, z późn. zm.⁹⁾) - jeżeli udostępnienie informacji mogłoby naruszyć te prawa;
- 4) danych osobowych, o których mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.¹⁰⁾) dotyczących osób trzecich - jeżeli udostępnienie informacji mogłoby naruszać przepisy o ochronie danych osobowych;
- 5) dokumentów lub danych dostarczonych przez osoby trzecie - jeżeli osoby te nie mając obowiązku ich dostarczenia i nie mogąc być takim obowiązkiem obciążone, dostarczyły je dobrowolnie i złożyły zastrzeżenie o ich nieudostępnianiu;
- 6) dokumentów lub danych, których udostępnienie mogłoby spowodować zagrożenie środowiska lub bezpieczeństwa ekologicznego kraju;
- 7) informacji o wartości handlowej, w tym zwłaszcza danych technologicznych, dostarczonych przez osoby trzecie i objętych tajemnicą przedsiębiorstwa - jeżeli udostępnienie tych informacji mogłoby pogorszyć konkurencyjną pozycję tych osób i złożyły one uzasadniony wniosek o wyłączenie tych informacji z udostępniania;
- 8) przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych, co do których nie prowadzi się postępowania z udziałem społeczeństwa, zgodnie z art. 65 ust. 2.

2. Odmowa uwzględnienia wniosku o wyłączenie informacji z udostępniania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, następuje w drodze decyzji.

Art. 16. Organ administracji może odmówić udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie, jeżeli:

- 1) wymagałoby to dostarczenia dokumentów lub danych będących w trakcie opracowywania;
- 2) wymagałoby to dostarczenia dokumentów lub danych przeznaczonych do wewnętrznego komunikowania się;
- 3) wniosek o udostępnienie informacji jest w sposób oczywisty niemożliwy do zrealizowania;
- 4) wniosek o udostępnienie informacji jest sformułowany w sposób zbyt ogólny.

Art. 17. 1. Ograniczenia prawa dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie, w tym podstawy do odmowy udostępnienia informacji, o których mowa w art. 15 ust. 1 i art. 16,

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 99, poz. 632 i Nr 106, poz. 668, z 2001 r. Nr 100, poz. 1080, z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 166, poz. 1172.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 94, poz. 658 i Nr 121, poz. 843 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 181, poz. 1293.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 33, poz. 286, z 2005 r. Nr 10, poz. 68, Nr 163, poz. 1362 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i 1218 i Nr 208, poz. 1539 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 136, poz. 958..

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238.

należy interpretować w sposób zawężający, biorąc pod uwagę publiczny interes związany z jawnością informacji, w szczególności porównując publiczny interes przemawiający za udostępnieniem informacji z interesem przemawiającym za odmową jej udostępnienia.

2. Przepisów art. 15 ust. 1 pkt 1, 4 - 7 nie stosuje się, jeżeli informacja dotyczy:
 - 1) ilości i rodzajów pyłów lub gazów wprowadzanych do powietrza oraz miejsca ich wprowadzania;
 - 2) stanu, składu i ilości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi oraz miejsca ich wprowadzania;
 - 3) rodzaju i ilości wytwarzanych odpadów oraz miejsca ich wytwarzania;
 - 4) poziomu emitowanego hałasu oraz miejsca jego pochodzenia;
 - 5) poziomu emitowanych pól elektromagnetycznych oraz miejsca ich pochodzenia.

Art. 18. 1. Organ administracji, odmawiając udostępnienia informacji na podstawie art. 16 pkt 1, podaje nazwę organu odpowiedzialnego za opracowanie danego dokumentu lub danych oraz informuje o przewidywanym terminie ich opracowania.

2. Jeżeli wniosek dotyczy informacji nieznajdującej się w posiadaniu organu administracji i dla niego nieprzeznaczonej, organ ten niezwłocznie, nie później niż w ciągu 14 dni od dnia otrzymania wniosku:

- 1) przekazuje wniosek organowi administracji, w którego posiadaniu znajduje się żądana informacja lub dla którego jest przeznaczona i powiadamia o tym podmiot żądający informacji; art. 65 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio;
- 2) zwraca wniosek podmiotowi żądającemu informacji, jeżeli nie można ustalić organu, o którym mowa w pkt 1.

3. Jeżeli wniosek o udostępnienie informacji jest sformułowany w sposób zbyt ogólny, organ administracji niezwłocznie, nie później niż w ciągu 14 dni od dnia otrzymania wniosku, udziela podmiotowi żądającemu informacji stosownych wyjaśnień w celu sprecyzowania wniosku, w szczególności informując o możliwości skorzystania w tym celu z publicznie dostępnych wykazów danych, o których mowa w art. 20; uzupełnienie wniosku nie wyłącza możliwości odmowy udostępnienia informacji na podstawie art. 16 pkt 4.

Art. 19. 1. Odmowa udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie, następuje w drodze decyzji.

2. Do skarg na decyzje dotyczące udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.¹¹⁾); przepisy art. 21 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku, gdy publiczny interes przemawiający za udostępnieniem informacji przeważa nad interesami osób trzecich, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1, 3 - 5 i 7 - udostępnienie informacji następuje na podstawie ostatecznej decyzji, skierowanej do podmiotu żądającego informacji oraz osoby trzeciej, której interesów dotyczy.

Rozdział 4

Publicznie dostępne wykazy

Art. 20. 1. Dane o niektórych dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 169, poz. 1417 i Nr 250, poz. 2118, z 2006 r. Nr 38, poz. 268, Nr 208, poz. 1536 i Nr 217, poz. 1590 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818, Nr 121, poz. 831 i Nr 221, poz. 1650.

2. W publicznie dostępnych wykazach zamieszcza się dane o:
- 1) decyzjach odmawiających udostępnienia informacji, o których mowa w art. 19 ust. 1;
 - 2) projektach dokumentów strategicznych, o których mowa w art. 47 ust. 1 i art. 49 ust. 1, oraz projektach zmian w tych dokumentach, przed ich skierowaniem do postępowania z udziałem społeczeństwa;
 - 3) informacjach o odstąpieniu od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w art. 48 ust. 1;
 - 4) informacjach o stwierdzeniu konieczności przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w art. 49;
 - 5) opiniach, o których mowa w art. 54 ust. 1;
 - 6) dokumentach strategicznych, o których mowa w art. 47 ust. 1 i art. 49, wraz z podsumowaniem, o którym mowa w art. 55 ust. 2, po ich przyjęciu;
 - 7) prognozach oddziaływania na środowisko;
 - 8) wnioskach o wydanie decyzji i decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach;
 - 9) wnioskach o wydanie decyzji i decyzjach, o których mowa w art. 62 ust. 1, wydawanych dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
 - 10) postanowieniach, o których mowa w art. 65 ust. 2;
 - 11) postanowieniach, o których mowa w art. 66 ust 1 - 3;
 - 12) postanowieniach, o których mowa w art. 70 ust. 2 i 3;
 - 13) wnioskach o wydanie decyzji i decyzjach, o których mowa w art. 71, wydawanych dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000;
 - 14) postanowieniach, o których mowa w art. 74 ust. 1;
 - 15) raportach o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
 - 16) analizach porealizacyjnych;
 - 17) postanowieniach, o których mowa w art. 108 ust. 2 i 5;
 - 18) powiadomieniach, o których mowa w art. 109 ust. 1, art. 112 ust. 3 i art. 116;
 - 19) rozstrzygnięciach, o których mowa w art. 118, przekazanych przez państwo podejmujące przedsięwzięcie, które może oddziaływać na środowisko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku, o którym mowa w art. 116;
 - 20) wynikach prac studialnych z zakresu ochrony środowiska;
 - 21) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska:
 - a) projektach:
 - polityki ekologicznej państwa,
 - wojewódzkich, powiatowych i gminnych programów ochrony środowiska,
 - programów ochrony powietrza,
 - programów ochrony środowiska przed hałasem,
 - wewnętrznych i zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych, przed ich skierowaniem do postępowania z udziałem społeczeństwa,
 - b) polityce ekologicznej państwa,
 - c) wojewódzkich, powiatowych i gminnych programach ochrony środowiska,
 - d) opracowaniach ekofizjograficznych,
 - e) programach ochrony powietrza,
 - f) wnioskach o wydanie decyzji oraz decyzjach, o których mowa w art. 106 tej ustawy, a także decyzjach, o których mowa w art. 108 ust. 1 tej ustawy – w sprawie rekultywacji zanieczyszczonej gleby lub ziemi, jeżeli zanieczyszczenie zaistniało przed dniem 30 kwietnia 2007 r. lub wynikało z działalności, która została zakończona przed dniem 30 kwietnia 2007 r.,
 - g) rejestrach zawierających informacje o terenach zagrożonych ruchami

- masowymi ziemi oraz terenach, na których występują te ruchy,
- h) mapach akustycznych, o których mowa w art. 118 ust. 1 tej ustawy,
 - i) programach ochrony środowiska przed hałasem,
 - j) zgłoszeniach, o których mowa w art. 152 ust. 1 tej ustawy,
 - k) wnioskach o wydanie pozwolenia oraz pozwoleniach:
 - zintegrowanych,
 - na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza,
 - wodno prawnych na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi,
 - na wytwarzanie odpadów,
 - l) uzgodnieniach, o których mowa w art. 211 ust. 3a tej ustawy,
 - m) przeglądach ekologicznych,
 - n) raportach o bezpieczeństwie oraz decyzjach, o których mowa w art. 259 ust. 1 tej ustawy,
 - o) rejestrach substancji niebezpiecznych, o których mowa w art. 267 ust. 1 tej ustawy,
 - p) wewnętrznych i zewnętrznych planach operacyjno-ratowniczych,
 - q) wykazach, o których mowa w art. 286 ust. 1 tej ustawy,
 - r) decyzjach o wymiarze, odroczeniu terminu płatności, zmniejszeniu i umorzeniu opłat za korzystanie ze środowiska lub administracyjnych kar pieniężnych,
 - s) wnioskach o ustalenie programu dostosowawczego, o którym mowa w art. 426 ust. 1 tej ustawy;
- 22) z zakresu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody:
- a) zezwoleniach na prowadzenie ogrodu botanicznego, ogrodu zoologicznego lub ośrodka rehabilitacji zwierząt,
 - b) wnioskach o wydanie zezwolenia oraz zezwoleniach na czynności podlegające zakazom lub ograniczeniom w stosunku do gatunków objętych ochroną, o których mowa w art. 56 ust. 1 i 2 tej ustawy,
 - c) zezwoleniach na przewożenie przez granicę państwa roślin i zwierząt należących do gatunków podlegających ograniczeniom na podstawie przepisów prawa Unii Europejskiej, a także ich rozpoznawalnych części i produktów pochodnych,
 - d) wnioskach o wydanie zezwolenia oraz zezwoleniach na usunięcie drzew lub krzewów,
 - e) decyzjach o wymiarze administracyjnych kar pieniężnych za:
 - zniszczenie terenów zieleni albo drzew lub krzewów spowodowane niewłaściwym wykonywaniem robót ziemnych lub wykorzystaniem sprzętu mechanicznego albo urządzeń technicznych oraz zastosowaniem środków chemicznych w sposób szkodliwy dla roślinności,
 - usuwanie drzew lub krzewów bez wymaganego zezwolenia,
 - zniszczenie spowodowane niewłaściwą pielęgnacją terenów zieleni, zadrzewień, drzew lub krzewów,
 - f) projektach planów ochrony i dokumentacjach tworzonych dla form ochrony przyrody;
- 23) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251 i Nr 88, poz. 587):
- a) wnioskach o wydanie decyzji o zatwierdzeniu programu gospodarki odpadami niebezpiecznymi oraz decyzjach zatwierdzających ten program, a także informacjach o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania

- wytworzonymi odpadami,
- b) wnioskach o wydanie zezwolenia oraz zezwoleniach na prowadzenie działalności w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów,
 - c) dokumentach sporządzanych na potrzeby ewidencji odpadów;
- 24) sprawozdaniach, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607);
- 25) z zakresu ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1042) - wnioskach o wydanie zezwolenia oraz zezwoleniach na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości;
- 26) z zakresu ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.¹²⁾) - wnioskach o wydanie pozwolenia oraz pozwoleniach wodnoprawnych na pobór wód;
- 27) z zakresu ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, z późn. zm.¹³⁾) - rejestrach poważnych awarii oraz rejestrze bezpośrednich zagrożeń szkodą w środowisku i szkód w środowisku;
- 28) rejestrach, o których mowa w art. 34, 40, 50 i 56 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. z 2007 r. Nr 36, poz. 233);
- 29) decyzjach określających szczegółowe warunki wydobywania kopaliny, o których mowa w art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 110, poz. 1190);
- 30) z zakresu ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o krajowym systemie ekzarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. Nr 70, poz. 631, z 2005 r. Nr 175, poz. 1462 oraz z 2007 r. Nr 93, poz. 621) - deklaracjach środowiskowych;
- 31) z zakresu ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. Nr 281, poz. 2784):
- a) projektach krajowych planów rozdziału uprawnień do emisji,
 - b) zezwoleniach na uczestnictwo we wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji lub w krajowym systemie handlu uprawnieniami do emisji,
 - c) zweryfikowanych rocznych raportach,
 - d) decyzjach o wymierzeniu kary pieniężnej za brak uprawnień do emisji;
- 32) z zakresu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.¹⁴⁾):
- a) koncesjach na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, wydobywanie kopalin ze złóż, bezbiornikowe magazynowanie substancji oraz składowanie odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych,
 - b) danych zawartych w księdze rejestrowej rejestru obszarów górniczych,
 - c) kartach informacyjnych złóż kopalin, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 1 pkt 2 lit. a tej ustawy,

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 231, poz. 1704.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587 i Nr 124, poz. 859.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 133, poz. 934, Nr 170, poz. 1217, Nr 190, poz. 1399 i Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 82, poz. 556.

- d) dokumentacjach mierniczo-geologicznych zlikwidowanych zakładów górniczych;
- 33) z zakresu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 79, poz. 493):
- a) wnioskach o wydanie decyzji oraz decyzjach, o których mowa w art. 13 ust. 3, w art. 15 ust. 1 oraz w art. 17 ust. 2 tej ustawy,
 - b) postanowieniach, o których mowa w art. 24 ust. 7 tej ustawy.
3. W publicznie dostępnych wykazach można też umieszczać dane o innych dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie.

Art. 21. 1. Do prowadzenia publicznie dostępnych wykazów są obowiązane organy administracji właściwe w sprawach, o których mowa w art. 20 ust. 2.

2. Publicznie dostępne wykazy danych o dokumentach, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 15 i 16, prowadzą organy administracji właściwe do prowadzenia postępowania, w ramach którego lub w wyniku którego sporządzane są te dokumenty.

Art. 22. 1. Publicznie dostępne wykazy, o których mowa w art. 20, prowadzi się w formie elektronicznej; organ obowiązany do prowadzenia wykazu udostępnia go na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór publicznie dostępnego wykazu, o którym mowa w art. 20, mając na uwadze zapewnienie przejrzystości wykazu i łatwości wyszukiwania zawartych w nim informacji.

3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, zostaną określone zawartość i układ publicznie dostępnego wykazu zawierającego w szczególności nazwy zamieszczonych w nim dokumentów, miejsca i daty ich wydania oraz miejsca ich przechowywania, a także zastrzeżenia dotyczące nieudostępniania informacji.

Rozdział 5

Terminy i opłaty

Art. 23. 1. Organ administracji udostępnia informację bez zbędnej zwłoki, nie później niż w ciągu miesiąca od dnia otrzymania wniosku.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, może zostać przedłużony do 2 miesięcy ze względu na stopień skomplikowania sprawy; w tym przypadku przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

3. Dokumenty, o których dane zamieszczane są w publicznie dostępnych wykazach danych, o których mowa w art. 20, udostępnia się w dniu złożenia wniosku o udostępnienie informacji.

4. W przypadku, o którym mowa w art. 11 ust. 2 pkt 2, informacje, o których mowa w tym przepisie, udostępniane są w miarę możliwości w dniu przedstawienia żądania ich udostępnienia.

5. W przypadku odmowy udostępnienia informacji, ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 24. 1. Wyszukiwanie i przeglądanie w siedzibie organu administracji dokumentów wyszczególnionych w publicznie dostępnym wykazie jest bezpłatne.

2. Za wyszukiwanie pozostałych informacji, a także za przekształcanie informacji w formę wskazaną we wniosku o udostępnienie, sporządzanie kopii dokumentów lub danych oraz ich przesłanie organ administracji pobiera opłaty w wysokości odzwierciedlającej związane z tym uzasadnione koszty; opłaty te stanowią dochód odpowiednio budżetu państwa

oraz właściwych jednostek samorządu terytorialnego.

3. Opłaty, o której mowa w ust. 2, nie pobiera się, jeżeli wniosek został złożony przez inny organ administracji.

Art. 25. 1. Górne jednostkowe stawki opłat, o których mowa w art. 24 ust. 2, wynoszą:

- 1) za wyszukiwanie informacji - 10 zł, jeżeli wymaga wyszukiwania do dziesięciu dokumentów; opłata ulega zwiększeniu o nie więcej niż 1 zł za każdy kolejny dokument, jeżeli informacja wymaga wyszukiwania więcej niż dziesięciu dokumentów;
- 2) za przekształcanie informacji w formę wskazaną we wniosku o udostępnienie - 3 zł za każdy informatyczny nośnik danych;
- 3) za sporządzanie kopii dokumentów lub danych w formacie 210 mm x 297 mm (A4):
 - a) za stronę kopii czarno-białej - 0,60 zł,
 - b) za stronę kopii kolorowej - 6 zł.

2. Za przesłanie kopii dokumentów lub danych drogą pocztową pobiera się opłatę za przesyłkę danego rodzaju i danej kategorii wagowej w wysokości podanej w obowiązującym cenniku powszechnych usług pocztowych operatora publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188, z późn. zm.¹⁵⁾), zwiększoną o:

- 1) nie więcej niż 4 zł - za kopię dokumentów lub danych w formie wydruku lub kserokopii;
- 2) nie więcej niż 10 zł - za kopię dokumentów lub danych na informatycznym nośniku danych dostarczonym przez podmiot żądający informacji.

Art. 26. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe stawki opłat, o których mowa w art. 24 ust. 2;
- 2) współczynniki różnicujące wysokość opłat, o których mowa w art. 24 ust. 2;
- 3) sposób naliczania opłat, o których mowa w art. 24 ust. 2, z uwzględnieniem w szczególności przekształcenia informacji w formę wskazaną we wniosku o udostępnienie;
- 4) terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w art. 24 ust. 2

biorąc pod uwagę, że opłaty te nie powinny stanowić przeszkody w dostępie do informacji.

Rozdział 6

Aktywne upowszechnianie informacji drogą elektroniczną

Art. 27. 1. Informacje:

- 1) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, dotyczące:
 - a) klasyfikacji stref, o której mowa w art. 88 ust. 2 i art. 89 ust. 1 tej ustawy,
 - b) wyników pomiarów, o których mowa w art. 90 ust. 1 tej ustawy,
 - c) programów ochrony powietrza, o których mowa w art. 91 ust. 3 i 5 tej ustawy,
 - d) planów działań krótkoterminowych, o których mowa w art. 92 ust. 1 tej ustawy,
 - e) wyników badań, o których mowa w art. 109 ust. 2 tej ustawy,
 - f) map akustycznych, o których mowa w art. 118 ust. 1 tej ustawy,
 - g) terenów, o których mowa w art. 118 ust. 6 tej ustawy,

¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 627, Nr 96, poz. 959, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 191, poz. 1414 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238.

- h) programów ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art. 119 ust. 1 tej ustawy,
 - i) wyników pomiarów, o których mowa w art. 123 ust. 2 tej ustawy,
 - j) terenów, o których mowa w art. 124 tej ustawy,
 - k) wyników pomiarów, o których mowa w art. 175 tej ustawy,
 - l) map akustycznych, o których mowa w art. 179 ust. 1 tej ustawy,
 - m) emisji i poboru wód, zgromadzone w wojewódzkiej bazie informacji o korzystaniu ze środowiska, o której mowa w art. 286a ust. 1 tej ustawy,
- 2) dotyczące wytwarzania i gospodarowania odpadami zgromadzone w wojewódzkiej bazie danych, o której mowa w art. 37 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach,
 - 3) dotyczące wyników badań, o których mowa w art. 155a ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne

są udostępniane za pośrednictwem systemów teleinformatycznych, w szczególności przy wykorzystaniu elektronicznych baz danych.

2. Elektroniczne bazy danych, o których mowa w ust. 1, są udostępniane na stronach podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej prowadzonych przez organy, o których mowa w ust. 3.

3. Dostępne bazy danych prowadzą:

- 1) marszałek województwa - w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c i d, oraz w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. f i lit. h oraz pkt 2;
- 2) starosta - w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. e, oraz, gdy dotyczy to terenów, o których mowa w art. 117 ust. 2 pkt 1 i ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2007 r. - Prawo ochrony środowiska, w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. f i lit. h;
- 3) wojewódzki inspektor ochrony środowiska - w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, b, i – k i lit. m oraz pkt 3;
- 4) zarządzający drogą, linią kolejową lub lotniskiem - w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. g;
- 5) zarządzający drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem - w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. k.

4. Minister właściwy do spraw środowiska, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia rzetelnego dostępu do informacji, określi, w drodze rozporządzenia, sposób udostępniania informacji, o których mowa w ust. 1, w tym:

- 1) minimalny zakres udostępnianych informacji;
- 2) forma udostępniania informacji;
- 3) częstotliwość aktualizacji udostępnianych informacji.

Art. 28. 1. Na stronach podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej udostępniane są ponadto:

- 1) przez ministra właściwego do spraw środowiska:
 - a) polityka ekologiczna państwa, o której mowa w art. 15 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,
 - b) raport z wykonania polityki ekologicznej państwa, o którym mowa w art. 16 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,
 - c) krajowy plan gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 14 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach,
 - d) sprawozdanie z realizacji krajowego planu gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 14 ust. 13 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach,

- e) przepisy krajowe i wspólnotowe, a także umowy międzynarodowe, które dotyczą ochrony środowiska, a także raporty z wykonania tych przepisów i umów, tam gdzie raporty takie są dostępne,
 - f) porozumienia dotyczące ochrony środowiska,
 - g) Rejestr Zamkniętego Użycia GMO, o którym mowa w art. 34 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych,
 - h) Rejestr Zamierzonego Uwalniania GMO do Środowiska, o którym mowa w art. 40 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych,
 - i) Rejestr Produktów GMO, o którym mowa w art. 50 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych,
 - j) Rejestr Wywozu za Granicę i Tranzytu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów GMO, o którym mowa w art. 56 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych,
 - k) krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych, o którym mowa w art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne,
 - l) sprawozdanie z wykonania krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych, o którym mowa w art. 43 ust. 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne;
- 2) przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska - baza danych o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 3) przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska:
- a) Krajowy Rejestr Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń, o którym mowa w art. 236a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,
 - b) raporty o stanie środowiska w Polsce, o których mowa w art. 25b ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska;
- 4) przez marszałka województwa:
- a) wojewódzkie programy ochrony środowiska, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,
 - b) program ochrony powietrza, o którym mowa w art. 91 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,
 - c) plan działań krótkoterminowych, o którym mowa w art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,
 - d) programy ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art. 119 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, uchwalone przez sejmik województwa,
 - e) raporty z wykonania wojewódzkich programów ochrony środowiska, o których mowa w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,
 - f) rejestr udzielonych zezwoleń w zakresie wytwarzania i gospodarowania odpadami, o którym mowa w art. 37 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach,
 - g) wojewódzki plan gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 14 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;
 - h) sprawozdanie z realizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 14 ust. 13 pkt 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;
- 5) przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej - akty prawa miejscowego, o których mowa w art. 92 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne;
- 6) przez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej - rejestr substancji niebezpiecznych, o którym mowa w art. 267 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. -

- Prawo ochrony środowiska;
- 7) przez starostę:
 - a) powiatowe programy ochrony środowiska, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,
 - b) raporty z wykonania powiatowych programów ochrony środowiska, o których mowa w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,
 - c) programy ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art. 119 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, uchwalone przez radę powiatu,
 - d) powiatowy plan gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 14 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;
 - e) sprawozdanie z realizacji powiatowego planu gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 14 ust. 13 pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;
 - 8) przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta:
 - a) gminne programy ochrony środowiska, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,
 - b) raporty z wykonania gminnych programów ochrony środowiska, o których mowa w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,
 - c) gminny plan gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 14 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach,
 - d) sprawozdanie z realizacji gminnego planu gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 14 ust. 13 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Dział III

Udział społeczeństwa w ochronie środowiska

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 29. 1. Organy administracji właściwe odpowiednio do wydania decyzji lub opracowania projektów dokumentów strategicznych, o których mowa w ust. 3, wymagających zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa zapewniają możliwość udziału społeczeństwa na wczesnym etapie postępowania, gdy wszystkie warianty rozpatrywane w ramach danego postępowania są jeszcze możliwe, a udział społeczeństwa może być skuteczny.

2. Każdy, na zasadach określonych w niniejszym dziale, ma prawo składania uwag i wniosków w postępowaniu zapewniającym możliwość udziału społeczeństwa.

3. Zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa zgodnie z przepisami niniejszego działu wymaga:

- 1) przyjęcie następujących dokumentów strategicznych:
 - a) wymagających przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o których mowa w art. 47,
 - b) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska:
 - polityki ekologicznej państwa, o której mowa w art. 14 tej ustawy,
 - wojewódzkich, powiatowych i gminnych programów ochrony środowiska, o których mowa w art. 17 ust. 1 tej ustawy,
 - programów ochrony powietrza, o których mowa w art. 91 ust. 3, 5 i 7 tej ustawy,

- programów ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art. 119 ust. 1 tej ustawy,
 - zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych, o których mowa w art. 265 ust. 1 tej ustawy,
 - c) programu wodno-środowiskowego kraju, o którym mowa w art. 119 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;
- 2) wydanie:
- a) decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 61 ust. 1,
 - b) decyzji, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 i 11, w przypadkach, o których mowa w art. 92 ust. 1 i 2,
 - c) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska:
 - pozwolenia zintegrowanego, o którym mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1 tej ustawy,
 - decyzji o zmianie pozwolenia zintegrowanego dotyczącej istotnej zmiany instalacji, o której mowa w art. 215 ust. 1 tej ustawy,
 - d) decyzji w sprawie zgody na zamknięte użycie GMO, o której mowa w art. 16 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych.
4. Zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa zgodnie z przepisami niniejszego działu jest wymagane też, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej, w przypadku zmiany decyzji lub wprowadzania zmian do przyjętych dokumentów strategicznych, o których mowa w ust. 3.

Art. 30. Organ prowadzący postępowanie:

- 1) ponownie zapewnia możliwość udziału społeczeństwa zgodnie z przepisami niniejszego działu - w przypadku istotnej zmiany niezbędnej dokumentacji sprawy;
- 2) może w toku postępowania kilkakrotnie dokonywać niektórych czynności przewidzianych przepisami niniejszego działu – jeżeli uzna, iż przyczyni się to do zapewnienia wszechstronnego i skutecznego udziału społeczeństwa.

Art. 31. 1. Do prowadzenia postępowań zapewniających możliwość udziału społeczeństwa stosuje się odpowiednio przepisy Działu II Rozdziału 1 – 5.

2. Dokumenty składające się na niezbędną dokumentację sprawy są udostępniane w ramach regulowanego w niniejszym dziale postępowania bez konieczności złożenia pisemnego wniosku; art. 11 i 12 ustawy z dnia 6 czerwca 2001 r. o dostępie do informacji publicznej stosuje się odpowiednio.

Art. 32. Do uwag i wniosków zgłaszanych w ramach postępowania zapewniającego możliwość udziału społeczeństwa nie stosuje się przepisów działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego.

Rozdział 2

Udział społeczeństwa w podejmowaniu indywidualnych decyzji administracyjnych

Art. 33. 1. Przed wydaniem decyzji wymagających zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa, o których mowa w art. 29 ust. 3 pkt 2, organ prowadzący postępowanie, bez zbędnej zwłoki podaje do publicznej wiadomości informacje o:

- 1) wszczęciu postępowania i jego przedmiocie;
- 2) charakterze decyzji, która ma być wydana w sprawie;
- 3) organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii i uzgodnień;

- 4) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, gdzie jest ona wyłożona do wglądu i gdzie można uzyskać informacje;
 - 5) możliwości składania uwag i wniosków;
 - 6) sposobie, miejscu i dacie rozpoczęcia biegu 21-dniowego terminu składania uwag i wniosków, o których mowa w pkt 5, oraz o organie właściwym do ich rozpatrzenia;
 - 7) terminie i miejscu rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, o której mowa w art. 35 ust. 1, jeżeli ma być ona przeprowadzona;
 - 8) postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, o którym mowa w dziale VI, jeżeli jest prowadzone.
2. Do niezbędnej dokumentacji sprawy, o której mowa w ust. 1 pkt 4, należą:
- 1) wniosek o wydanie decyzji wraz z wymaganymi załącznikami;
 - 2) wymagane przez przepisy prawa inne akta sprawy dostępne w toku trwania terminu składania uwag i wniosków, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, w tym:
 - a) postanowienia organu prowadzącego postępowanie,
 - b) stanowiska innych organów.

Art. 34. 1. Uwagi i wnioski, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 5, dotyczyć mogą niezbędnej dokumentacji sprawy, o której mowa w art. 33 ust. 2, a także innych spraw będących przedmiotem postępowania.

2. Uwagi i wnioski mogą być wnoszone w formie pisemnej lub ustnie do protokołu.

3. Organ prowadzący postępowanie określając sposoby wnoszenia uwag i wniosków może przewidzieć wnoszenie ich za pomocą środków komunikacji elektronicznej bez konieczności opatrywania ich bezpiecznym podpisem elektronicznym, o którym mowa w ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.¹⁶⁾).

Art. 35. 1. Organ prowadzący postępowanie może przeprowadzić rozprawę administracyjną otwartą dla społeczeństwa, podając informację o tym do publicznej wiadomości.

2. Podanie do publicznej wiadomości informacji o terminie, miejscu i przedmiocie rozprawy czyni za—dość wymaganiami przepisu art. 91 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego;

Art. 36. Organ prowadzący postępowanie:

- 1) rozpatruje zgłoszone przez społeczeństwo uwagi i wnioski;
- 2) w uzasadnieniu decyzji, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, podaje informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu, w tym o terminie na składanie uwag i wniosków oraz o udostępnionej niezbędnej dokumentacji sprawy i sposobie jej udostępnienia, a także o sposobie wykorzystania zgłoszonych uwag i wniosków lub przyczynach ich nieuwzględnienia.

Art. 37. Organ prowadzący postępowanie podaje do publicznej wiadomości wydaną decyzję wraz z uzasadnieniem.

Rozdział 3

Udział społeczeństwa w opracowywaniu dokumentów strategicznych

¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 oraz z 2006 r. Nr 145, poz. 1050.

Art. 38. 1. Organ prowadzący postępowanie, przystępując do opracowania projektu dokumentu strategicznego wymagającego zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa, bez zbędnej zwłoki podaje do publicznej wiadomości informację o:

- 1) przystąpieniu do opracowywania projektu dokumentu strategicznego i o jego przedmiocie ;
- 2) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu gdzie jest ona wyłożona do wglądu i gdzie można uzyskać informacje;
- 3) możliwości składania uwag i wniosków;
- 4) sposobie, miejscu i dacie rozpoczęcia biegu co najmniej 21-dniowego terminu składania uwag i wniosków, o których mowa w pkt 3, oraz o organie właściwym do ich rozpatrzenia;
- 5) postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, o którym mowa w dziale VI, jeżeli jest prowadzone.

2. Do niezbędnej dokumentacji sprawy, o której mowa w ust 1 pkt 2, należą dostępne w toku trwania terminu składania uwag i wniosków, o którym mowa w ust 1 pkt 4:

- 1) założenia lub projekt dokumentu strategicznego,
- 2) wymagane przez przepisy prawa załączniki oraz stanowiska innych organów.

3. Organ prowadzący postępowanie wyznaczając co najmniej 21-dniowy termin składania uwag i wniosków oraz początek biegu tego terminu, bierze pod uwagę przedmiot i stopień skomplikowania oraz objętość dokumentacji sprawy, a także konieczność zapewnienia wystarczającej ilości czasu na skuteczne podanie do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w ust. 1, i na zapoznanie się przez społeczeństwo z tą dokumentacją.

Art. 39. 1. Uwagi i wnioski, o których mowa w art. 38 ust. 1 pkt 3, dotyczyć mogą niezbędnej dokumentacji sprawy, o której mowa w art. 38 ust. 2, a także innych spraw będących przedmiotem postępowania.

2. Uwagi i wnioski mogą być wnoszone w formie pisemnej lub ustnie do protokołu.

3. Organ prowadzący postępowanie określając sposoby wnoszenia uwag i wniosków może przewidzieć wnoszenie ich za pomocą środków komunikacji elektronicznej bez konieczności opatrywania ich bezpiecznym podpisem elektronicznym, o którym mowa w ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym.

Art. 40. Organ prowadzący postępowanie:

- 1) ustala osoby, instytucje oraz organizacje, w tym zwłaszcza organizacje ekologiczne, które mogą być szczególnie zainteresowane tematyką opracowywanego dokumentu strategicznego, i powiadamia je indywidualnie o możliwości udziału w jego opracowywaniu zgodnie z przepisami niniejszego działu;
- 2) może organizować, podając informację o tym do publicznej wiadomości, otwarte dla społeczeństwa konferencje, seminaria lub debaty publiczne, mające na celu prezentację założeń lub projektu dokumentu strategicznego.

Art. 41. Organ prowadzący postępowanie:

- 1) rozpatruje zgłoszone przez społeczeństwo uwagi i wnioski;
- 2) do dokumentu strategicznego dołącza uzasadnienie zawierające informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o sposobie wykorzystania zgłoszonych uwag i wniosków.

Art. 42. Organ prowadzący postępowanie podaje do publicznej wiadomości informację o przyjęciu dokumentu strategicznego i o możliwościach zapoznania się z jego treścią oraz

uzasadnieniem.

Rozdział 4

Uprawnienia organizacji ekologicznych

Art. 43. 1. Organizacje ekologiczne, które powołując się na swoje cele statutowe, zgłoszą chęć uczestniczenia w określonym postępowaniu wymagającym zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa, uczestniczą w nim na prawach strony; przepisu art. 31 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

2. Organizacji ekologicznej służy odwołanie od decyzji wymagającej zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji, także w przypadku, gdy nie brała ona udziału w postępowaniu w pierwszej instancji; wniesienie odwołania jest równoznaczne ze zgłoszeniem chęci uczestniczenia w określonym postępowaniu na prawach strony.

3. Organizacji ekologicznej służy skarga od decyzji wymagającej zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa do sądu administracyjnego, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji, także w przypadku, gdy nie brała ona udziału w określonym postępowaniu wymagającym zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa.

4. Na postanowienie o odmowie dopuszczenia do udziału w postępowaniu organizacji ekologicznej służy zażalenie.

Art. 44. 1. Organizacje ekologiczne, jednostki pomocnicze samorządu gminnego, samorząd pracowniczy, jednostki ochotniczych straży pożarnych oraz związki zawodowe mogą współdziałać w dziedzinie ochrony środowiska z organami administracji.

2. Związki zawodowe i samorządy pracownicze mogą powoływać zakładowe komisje ochrony środowiska oraz społecznych inspektorów ochrony środowiska w celu organizowania i przeprowadzania społecznej kontroli ochrony środowiska na terenie zakładu pracy.

3. Organy administracji mogą udzielać pomocy organizacjom ekologicznym w ich działalności w dziedzinie ochrony środowiska.

Art. 45. Organizacje społeczne mogą występować do właściwych organów administracji o zastosowanie środków zmierzających do zaprzestania reklamy lub innego rodzaju promocji towaru lub usługi, jeśli reklama ta lub inny rodzaj promocji sprzeczne są z art. 80 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Dział IV

Postępowanie w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko

Rozdział 1

Dokumenty strategiczne wymagające oceny

Art. 46. Organy prowadzące postępowanie przeprowadzają strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko, zgodnie z przepisami niniejszego działu, w stosunku do projektów dokumentów strategicznych, których realizacja może spowodować znaczące oddziaływanie na środowisko – o których mowa w art. 47.

Art. 47. 1. Przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, zgodnie z przepisami niniejszego działu wymagają:

- 1) projekt koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, projekty planów zagospodarowania przestrzennego oraz projekty strategii rozwoju regionalnego;
- 2) projekty dokumentów strategicznych w dziedzinie przemysłu, energetyki, transportu, telekomunikacji, gospodarki wodnej, gospodarki odpadami, leśnictwa, rolnictwa, rybołówstwa, turystyki i wykorzystywania terenu, wyznaczających ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć, należących do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- 3) projekty dokumentów strategicznych innych niż wymienione w pkt 1 i 2, których realizacja może spowodować znaczące oddziaływanie obszar Natura 2000 – jeżeli nie są one bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynikają z tej ochrony.

2. Przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, zgodnie z przepisami niniejszego działu, wymagane jest też w przypadku wprowadzania zmian do przyjętych dokumentów, o których mowa w ust. 1.

Art. 48. 1. Organ prowadzący postępowanie dotyczące dokumentów strategicznych, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2, może, po uzgodnieniu z właściwymi organami, o których mowa w art. 56, oraz właściwymi organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej, odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, jeżeli uzna, biorąc pod uwagę uwarunkowania, o których mowa w art. 50, że realizacja postanowień danego dokumentu strategicznego nie spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko.

2. Odstąpienie od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w ust. 1, może dotyczyć wyłącznie projektów dokumentów strategicznych stanowiących niewielkie modyfikacje w ustaleniach wcześniej przyjętych dokumentów lub dotyczących obszarów w granicach jednego powiatu

3. Stwierdzenie braku znaczącego oddziaływania na środowisko skutkujące odstąpieniem od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w ust. 2, wymaga uzasadnienia zawierającego w szczególności informacje o uwarunkowaniach określonych w art. 50, uzasadniających takie stwierdzenie.

4. Organ prowadzący postępowanie, przystępując do opracowania projektu każdego dokumentu strategicznego w dziedzinach wymienionych w art. 47 ust. 1 pkt 2, umieszcza o tym informacje na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej i powiadamia właściwe organy, o których mowa w art. 56, i właściwe organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, wraz ze wskazaniem, czy dokument ten wyznacza ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć, należących do kategorii przedsięwzięć określonych na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 1, oraz czy zachodzą przesłanki, o których mowa w ust. 2, uzasadniające odstąpienie od oceny. Nie zajęcie przez te organy stanowiska w terminie 14 dni traktuje się jako uzgodnienie odstąpienia od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w ust. 1.

5. Informację o stwierdzeniu braku znaczącego oddziaływania na środowisko i odstąpieniu od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, wraz z uzasadnieniem, organ prowadzący postępowanie umieszcza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.

Art. 49. 1. Przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, zgodnie z przepisami niniejszego działu, jest wymagane też w przypadku projektów innych niż

wymienione w art. 47 dokumentów strategicznych, jeżeli w uzgodnieniu z właściwym organem, o którym mowa w art. 56, organ prowadzący postępowanie stwierdzi, biorąc pod uwagę uwarunkowania określone w art. 50, że wyznaczają one ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć i że realizacja postanowień tych dokumentów może spowodować znaczące oddziaływanie na środowisko.

2. Organy administracji publikują corocznie, do dnia 31 grudnia, na podmiotowej stronie Biuletynu Informacji Publicznej, zestawienia dokumentów strategicznych, których opracowanie w kolejnym roku kalendarzowym wymagane jest przez przepisy prawa lub wewnętrzne przepisy administracyjne, wyszczególniając wśród nich dokumenty strategiczne, które zostaną poddane określonemu w art. 47 ust. 1, art. 48 ust 1 i art. 49 postępowaniu; zestawienie to jest przekazywane też właściwym organom, o których mowa w art. 56, i właściwym organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 50. Przy stwierdzaniu, w toku postępowania kwalifikującego, o którym mowa w art. 48 ust. 1 i art. 49, odpowiednio odstąpienia od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko albo konieczności przeprowadzenia takiej oceny, bierze się pod uwagę następujące uwarunkowania:

- 1) charakter działań przewidzianych w tych dokumentach, w szczególności:
 - a) stopień, w jakim dany dokument ustala ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć, w odniesieniu do usytuowania, rodzaju i skali tych przedsięwzięć,
 - b) powiązania z działaniami przewidzianymi w innych dokumentach strategicznych,
 - c) przydatność w uwzględnieniu aspektów środowiskowych, w szczególności w celu wspierania zrównoważonego rozwoju, oraz we wdrażaniu prawa wspólnotowego w dziedzinie ochrony środowiska,
 - d) powiązania z problemami dotyczącymi ochrony środowiska;
- 2) rodzaj i skalę oddziaływania na środowisko, w szczególności:
 - a) prawdopodobieństwo wystąpienia, czas trwania, zasięg, częstotliwość i odwracalność oddziaływań,
 - b) prawdopodobieństwo wystąpienia oddziaływań skumulowanych lub transgranicznych,
 - c) prawdopodobieństwo wystąpienia ryzyka dla zdrowia ludzi lub zagrożenia dla środowiska;
- 3) cechy obszaru objętego oddziaływaniem na środowisko, w szczególności:
 - a) obszary o szczególnych właściwościach naturalnych lub posiadające znaczenie dla dziedzictwa kulturowego wrażliwe na oddziaływania, istniejące przekroczenia standardów jakości środowiska lub intensywne wykorzystywanie terenu,
 - b) formy ochrony przyrody oraz obszary podlegające ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

Rozdział 2

Zakres oceny i prognoza oddziaływania na środowisko

Art. 51. 1. Organ prowadzący postępowanie sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

2. Prognoza oddziaływania na środowisko, o której mowa w ust. 1, powinna:

- 1) zawierać informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami;
- 2) określać, analizować i oceniać istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu;

- 3) określać, analizować i oceniać stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem;
 - 4) określać, analizować i oceniać istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
 - 5) określać, analizować i oceniać cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu;
 - 6) określać, analizować i oceniać przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na środowisko, a w szczególności na:
 - a) różnorodność biologiczną,
 - b) ludzi,
 - c) zwierzęta,
 - d) rośliny,
 - e) wodę,
 - f) powietrze,
 - g) powierzchnię ziemi,
 - h) krajobraz,
 - i) klimat,
 - j) zasoby naturalne,
 - k) zabytki,
 - l) dobra materialne- z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;
 - 7) przedstawiać rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu;
 - 8) przedstawiać, biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu, rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru, w tym także wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy;
 - 9) zawierać informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy;
 - 10) zawierać propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania;
 - 11) zawierać informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko;
 - 12) zawierać streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.
3. Wybór rozwiązań alternatywnych, o których mowa w ust. 2 pkt 8, powinien dokonywać się z uwzględnieniem celów projektowanego dokumentu i jego zasięgu.

Art. 52. 1. Informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko, o których mowa w art. 51 ust. 2, powinny być dostosowane do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny, zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz umiejscowienia etapu przyjęcia danego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem.

2. W prognozie oddziaływania na środowisko, o której mowa w art. 51 ust. 1, uwzględnia się informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów strategicznych powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania.

3. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia, kierując się szczególnymi potrzebami planowania przestrzennego na szczeblu gminy, może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymagania, jakim powinna odpowiadać prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, należy uwzględnić:

- 1) formę sporządzenia prognozy;
- 2) zakres zagadnień, które powinny zostać określone i ocenione w prognozie;
- 3) zakres terytorialny prognozy;
- 4) rodzaje dokumentów, z których informacje powinny być uwzględnione w prognozie.

Art. 53. Organ prowadzący postępowanie ustala, po uzgodnieniu z właściwymi organami, o których mowa w art. 56 i właściwymi organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko; uzgodnienia dokonuje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o uzgodnienie.

Rozdział 3

Konsultacje i skutki prawne oceny

Art. 54. 1. Organ prowadzący postępowanie poddaje projekt dokumentu strategicznego, wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, opiniowaniu przez właściwe organy, o których mowa w art. 56 i właściwe organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej; właściwe organy wydają opinię w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii.

2. Organ prowadzący postępowanie zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, zgodnie z przepisami działu III, w strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko.

3. Zasady wnoszenia uwag i wniosków oraz opiniowania projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego określają przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.¹⁷⁾).

Art. 55. 1. Organ prowadzący postępowanie bierze pod uwagę ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko, stanowiska organów opiniujących oraz uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa i uwzględnia je przy opracowywaniu i przyjmowaniu dokumentu strategicznego, będącego przedmiotem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

2. Do przyjętego dokumentu strategicznego będącego przedmiotem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, załącza się pisemne podsumowanie ustaleń oceny strategicznej zawierające informacje o sposobie, w jaki zostały wzięte pod uwagę i uwzględnione:

- 1) ustaleń zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko;
- 2) opinii i uzgodnień właściwych organów, o których mowa w art. 56 i właściwych organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej;

¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 127, poz. 880.

- 3) wyników udziału społeczeństwa, o którym mowa w art. 54 ust. 2, a w przypadku przeprowadzenia postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko - również wyników postępowania, o którym mowa w dziale VI;
- 4) propozycji dotyczących metod i częstotliwości przeprowadzania monitoringu skutków realizacji postanowień dokumentu.

3. Organ prowadzący postępowanie przekazuje dokument strategiczny wraz z podsumowaniem, o którym mowa w ust. 2, właściwym organom, o których mowa w art. 56, i właściwym organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

4. Podsumowanie, o którym mowa w ust. 2, stanowi uzasadnienie, o którym mowa w art. 41 pkt 2.

5. Organ prowadzący postępowanie jest obowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji jego postanowień w zakresie oddziaływania na środowisko, zgodnie z częstotliwością i metodami wskazanymi w załączonym do dokumentu podsumowaniu wyników oceny, o których mowa w ust. 2 pkt 4.

Art. 56. Właściwym w sprawach opiniowania i uzgadniania w toku strategicznych ocen oddziaływania na środowisko zgodnie z przepisami niniejszego działu jest:

- 1) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska - w odniesieniu do postępowań przeprowadzanych przez centralne organy administracji rządowej;
- 2) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska - w odniesieniu do pozostałych postępowań.

Art. 57. Organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej właściwym w sprawach opiniowania i uzgadniania w toku strategicznych ocen oddziaływania na środowisko zgodnie z przepisami niniejszego działu jest:

- 1) Główny Inspektor Sanitarny - w odniesieniu do postępowań przeprowadzanych przez centralne organy administracji rządowej;
- 2) państwowy wojewódzki inspektor sanitarny - w odniesieniu do pozostałych postępowań, z wyłączeniem postępowań dotyczących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;
- 3) państwowy powiatowy inspektor sanitarny - w odniesieniu do postępowań dotyczących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Dział V

Postępowanie w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięć na środowisko

Rozdział 1

Przedsięwzięcia wymagające oceny

Art. 58. 1. Realizacja:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, oraz
- 2) innego, niż wymienione w pkt 1, planowanego przedsięwzięcia, jeżeli może ono znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony

wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

2. Do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko wymagających przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko należą:

- 1) przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,

- 2) przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny stwierdzono po przeprowadzeniu postępowania kwalifikującego określonego w rozdziale 3.
3. Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000 dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na ten obszar, o których mowa w ust. 2, stwierdza się po przeprowadzeniu postępowania kwalifikującego określonego w rozdziale 4.
4. Przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty.

Art. 59. 1. Rada Ministrów, uwzględniając możliwe oddziaływanie na środowisko przedsięwzięć oraz biorąc pod uwagę uwarunkowania, o których mowa w ust. 2, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, wymagających zawsze oceny oddziaływania na środowisko;
 - 2) rodzaje przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymagających postępowania kwalifikującego określonego w rozdziale 3;
 - 3) przypadki, gdy zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia, o których mowa odpowiednio w pkt 1 i 2.
2. Określając rodzaje przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, oraz przy kwalifikowaniu przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko do przeprowadzenia oceny należy uwzględnić następujące uwarunkowania:
- 1) rodzaj i charakterystyka przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:
 - a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji,
 - b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na terenach nieruchomości sąsiednich,
 - c) wykorzystywania zasobów naturalnych,
 - d) emisji i występowania innych uciążliwości,
 - e) ryzyka wystąpienia poważnej awarii, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii;
 - 2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia środowiska, w szczególności przy istniejącym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - uwzględniające:
 - a) obszary wodno-błotne oraz inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych,
 - b) obszary wybrzeży,
 - c) obszary górskie lub leśne,
 - d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych,
 - e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt oraz ich siedlisk oraz siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary sieci Natura 2000 wyznaczone w trybie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
 - f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone,
 - g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne,

- h) gęstość zaludnienia,
 - i) obszary przylegające do jezior,
 - j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowskiej;
- 3) rodzaj i skala możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do uwarunkowań wymienionych w pkt 1 i 2, wynikające z:
- a) zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać,
 - b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze,
 - c) wielkości i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej,
 - d) prawdopodobieństwa oddziaływania,
 - e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania.

Art. 60. 1. Ocenę oddziaływania na środowisko, o której mowa w art. 58 ust. 1, przeprowadza się w ramach:

- 1) postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) postępowania w sprawie uzgodnienia decyzji, o których mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 i 11, w przypadkach, o których mowa w art. 91 ust. 1 i 2.

2. Ocenę oddziaływania na obszar Natura 2000, o której mowa w art. 58 ust. 3, przeprowadza się w ramach postępowania w sprawie uzgodnienia, o którym mowa w art. 70 ust. 2 i 3.

3. Ocenę oddziaływania na środowisko, stanowiącą część postępowania zmierzającego do wydania decyzji lub uzgodnień, o których mowa w ust. 1, przeprowadza organ właściwy do wydania tych decyzji lub dokonania uzgodnień.

4. Ocenę oddziaływania na obszar Natura 2000, stanowiącą część postępowania zmierzającego do wydania uzgodnień, o których mowa w ust. 2, przeprowadza organ właściwy do dokonania tych uzgodnień.

Rozdział 2

Obowiązek i tryb uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

Art. 61. 1. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

2. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, określonych na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 1;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko określonych na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2.

Art. 62. 1. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem:

- 1) decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.¹⁸⁾);

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373 i Nr 247, poz. 1844.

- 2) decyzji o pozwoleniu na rozbiórkę obiektów jądrowych - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane;
- 3) decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 4) koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin, na wydobywanie kopalin ze złóż, na bezzbiornikowe magazynowanie substancji oraz składowanie odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze;
- 5) decyzji określającej szczegółowe warunki wydobywania kopaliny – wydawanej na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze;
- 6) pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne;
- 7) decyzji ustalającej warunki prowadzenia robót polegających na regulacji wód oraz budowie wałów przeciwpowodziowych, a także robót melioracyjnych, odwodnień budowlanych oraz innych robót ziemnych zmieniających stosunki wodne na terenach o szczególnych wartościach przyrodniczych, zwłaszcza na terenach, na których znajdują się skupienia roślinności o szczególnej wartości z punktu widzenia przyrodniczego, terenach o walorach krajobrazowych i ekologicznych, terenach masowych lęgów ptactwa, występowania skupień gatunków chronionych oraz tarlisk, zimowisk, przepławek i miejsc masowej migracji ryb i innych organizmów wodnych - wydawanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 8) decyzji o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów (Dz. U. z 2003 r. Nr 178, poz. 1749, z późn. zm.¹⁹⁾);
- 9) decyzji o zmianie lasu na użytek rolny - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2005 r. Nr 45, poz. 435, z późn. zm.²⁰⁾);
- 10) *decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi publicznej - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. Nr 80, poz. 721, z późn. zm.²¹⁾);*
- 11) *decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych;*
- 12) decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94, Nr 176, poz. 1238 i Nr 191, poz. 137);
- 13) decyzji o ustaleniu lokalizacji autostrady – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2571 z późn. zm.²²⁾);

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1206, z 2006 r. Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 427.

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 157, poz. 1315, Nr 167, poz. 1399 i Nr 175, poz. 1460 i 1462, z 2006 r. Nr 227, poz. 1658 i Nr 245, poz. 1775 oraz z 2007 r. Nr 59, poz. 405, Nr 64, poz. 427 i Nr 181, poz. 1286.

²¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 217, poz. 2124, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 267, poz. 2251, z 2006 r. Nr 220, poz. 1601 oraz z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 112, poz. 767.

²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 155, poz. 1297 i Nr 172, poz. 1440, z 2006 r. Nr 12, poz. 61 oraz z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 99, poz. 666.

14) pozwolenia na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich – wydawanego na podstawie ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich RP i o administracji morskiej (Dz. U. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.²³⁾).

2. Wymogu uzyskania ponownej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadku zmian:

1) decyzji, o których mowa w ust. 1, polegających na:

- a) ustaleniu lub zmianie formy lub wielkości zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania działalności objętej decyzją,
- b) zmianie nazwy, siedziby lub innych danych wnioskodawcy;

2) decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, polegających na:

- a) zmniejszeniu powierzchni, w granicach której ma być prowadzona działalność;
- b) przeniesieniu decyzji na inny podmiot.

3. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1; złożenie wniosku powinno nastąpić nie później niż przed upływem czterech lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

4. Termin, o którym mowa w ust. 3, może ulec wydłużeniu o dwa lata, jeżeli realizacja planowanego przedsięwzięcia przebiega etapowo oraz nie zmieniły się warunki określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

5. W okresie, o którym mowa w ust. 3 i 4, dla danego przedsięwzięcia wydaje się tylko jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, nawet jeżeli dla danego przedsięwzięcia wymagane jest uzyskanie więcej niż jednej decyzji, o której mowa w ust. 1, lub gdy wnioskodawca uzyskuje odrębnie takie decyzje dla poszczególnych etapów realizacji przedsięwzięcia.

6. Jeżeli przedsięwzięcie, dla którego została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach lub decyzje, o których mowa w art. 62 ust. 1, może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, wyznaczony po dniu wydania tych decyzji, uprawniony podmiot powinien złożyć, w terminie roku od dnia wyznaczenia tego obszaru, wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000; w tym przypadku przepisy ustawy o wydawaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się odpowiednio.

Art. 63. 1. Postępowanie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu podejmującego realizację przedsięwzięcia.

2. Dla przedsięwzięcia, dla którego zgodnie z przepisami odrębnymi jest wymagana decyzja o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów, postępowanie w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się z urzędu; raport albo kartę informacyjną przedsięwzięcia sporządza organ właściwy do wydania tej decyzji.

Art. 64. 1. Do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, lub, w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 80 - kartę informacyjną przedsięwzięcia;

²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 203, poz. 1683, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125.

- 2) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko lub przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000- kartę informacyjną przedsięwzięcia.
- 3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;
- 4) w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 4 lub 5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej - zamiast mapy, o której mowa w pkt 3, mapę sytuacyjno-wysokościową sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wnioski, oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;
- 5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym oraz dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin.

2. Wniosek o wydanie decyzji, raport o oddziaływaniu na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia dostarcza się w trzech egzemplarzach, wraz z ich zapisem w formie elektronicznej na informatycznych nośnikach danych.

3. Jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego; wnioskodawcę oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości, na których będzie realizowane planowane przedsięwzięcie, zawiadamia się na piśmie.

Art. 65. 1. Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ właściwy do jej wydania:

- 1) przeprowadza, tam gdzie ma to zastosowanie:
 - a) postępowanie kwalifikujące i zasięga stanowiska organów zgodnie z przepisami rozdziałów 3 i 9,
 - b) postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, w tym konsultacje transgraniczne, zgodnie z przepisami działu VI;
- 2) zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) przeprowadza uzgodnienia i zasięga opinii, zgodnie z przepisami rozdziałów 6 i 9.

2. Organ prowadzący postępowanie może postanowić o wyłączeniu stosowania przepisów działu III i VI w odniesieniu do przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych, jeżeli uzna on, iż zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa mogłoby mieć niekorzystny wpływ na cele obronności i bezpieczeństwa państwa.

Rozdział 3

Postępowanie kwalifikujące dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko

Art. 66. 1. Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, należącego do rodzajów przedsięwzięć określonych na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2

stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie uwarunkowania, o których mowa w ust. 59 ust. 2.

2. Postanowienie wydaje się również, jeżeli organ nie stwierdzi potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

3. Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko stwierdza się obligatoryjnie w drodze postanowienia dla przedsięwzięć, o których mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2, jeżeli możliwość realizacji przedsięwzięcia uzależniona jest od ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

4. Postanowienia, o których mowa w ust. 1 i 2, wydaje się po zasięgnięciu opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zgodnie z właściwością określoną w rozdziale 9.

5. Organ zasięgający opinii przedkłada:

- 1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony; nie dotyczy to opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym oraz dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin.

6. Organy opiniujące, biorąc pod uwagę zakres informacji niezbędnych do określenia warunków realizacji przedsięwzięcia, w tym warunków korzystania ze środowiska, w opinii:

- 1) na podstawie przedłożonej dokumentacji zajmują stanowisko odnośnie warunków realizacji przedsięwzięcia, w tym warunków korzystania ze środowiska;
- 2) zajmują stanowisko co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby – co do zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko.

7. Opinię, o której mowa w ust. 4, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii; przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Art. 67. W postanowieniu, o którym mowa w art. 66 ust. 1, organ określa jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Art. 68. 1. Postanowienia, o których mowa w art. 66 ust. 1 i 3, wydaje się w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach; przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

2. Na postanowienie, o którym mowa w art. 66 ust. 1, przysługuje zażalenie. Zażalenie przysługuje tylko wnioskodawcy.

Art. 69. 1. Uzasadnienie postanowienia, o którym mowa w art. 66 ust. 1, niezależnie od wymagań wynikających z Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 59 ust. 2, uwzględnionych przy wydawaniu postanowienia.

2. Uzasadnienie postanowienia, o którym mowa w art. 66 ust. 3, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać szczegółową informację o zakresie i sposobie uwzględnienia uwarunkowań, o których mowa w art. 59 ust. 2, przy wydawaniu postanowienia.

Rozdział 4

Postępowanie w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000

Art. 70. 1. Przed wydaniem decyzji, o których mowa w art. 62 ust. 1 oraz w art. 71, dla jakiegokolwiek przedsięwzięcia, organ właściwy do wydania decyzji ma obowiązek rozważyć, przed jej wydaniem, czy przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.

2. Przedsięwzięcia uznane w trybie ust. 1 za mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000 wymagają uzgodnienia z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska; za dokonanie uzgodnienia odpowiedzialny jest organ właściwy do wydania danej decyzji; organ ten stwierdzając, że przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000 i wymaga uzgodnienia, nakłada w drodze postanowienia obowiązek uzupełnienia wniosku o wydanie decyzji o dokumenty niezbędne do dokonania uzgodnienia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000, o których mowa w art. 72, oraz wskazuje, że dokumenty wnioskodawca powinien dostarczyć bezpośrednio organowi uzgadniającemu wskazując jednocześnie ten organ.

3. Obowiązek uzyskania uzgodnienia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000 może być też nałożony, w drodze postanowienia, przez organ wydający jakąkolwiek inną decyzję administracyjną wymaganą przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia, w stosunku do jakiegokolwiek przedsięwzięcia, jeżeli organ właściwy do jej wydania na podstawie istotnych przesłanek stwierdzi, że przedsięwzięcie to może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000; w postanowieniu organ nakłada też obowiązek uzupełnienia wniosku o wydanie decyzji o dokumenty niezbędne do dokonania uzgodnienia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000, o których mowa w art. 72, z pouczeniem, iż dokumenty te mogą być dostarczone przez wnioskodawcę organowi uzgadniającemu.

4. Na postanowienia, o którym mowa w ust. 2 i 3, zażalenie przysługuje wyłącznie wnioskodawcy.

5. Przepisy ust. 2 i 3 nie mają zastosowania do przedsięwzięć bezpośrednio związanych z ochroną obszaru Natura 2000 lub wynikających z tej ochrony, a także do przedsięwzięć, w stosunku do których została wcześniej wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, z zastrzeżeniem art. 62 ust. 3 i 4.

Art. 71. Do decyzji wymagających rozważenia, czy przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, obok decyzji, o których mowa w art. 62 ust. 1, należą:

- 1) pozwolenie wodnoprawne, inne niż wymienione w art. 62 ust. 1 pkt 6 – wydawane na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne;
- 2) zezwolenie na usunięcie drzew lub krzewów - wydawane na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 3) zezwolenie na zbiór roślin i grzybów objętych ochroną gatunkową, chwytanie, odławianie lub zabijanie zwierząt objętych ochroną gatunkową oraz na inne czynności podlegające zakazom lub ograniczeniom w stosunku do gatunków - wydawane na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Art. 72. Dokumentami niezbędnymi do uzyskania uzgodnienia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000 są:

- 1) wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w art. 70 ust. 1 i 3,
- 2) karta informacyjna przedsięwzięcia,

- 3) poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej obejmująca przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmująca obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;
- 4) w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 4 lub 5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej - zamiast mapy, o której mowa w pkt 1, mapę sytuacyjno-wysokościową sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;
- 5) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony; nie dotyczy to drogi publicznej, linii kolejowej o znaczeniu państwowym oraz przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin.

Art. 73. 1. Organ właściwy do dokonania uzgodnienia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000 rozstrzygając, czy przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000 może mieć znaczące oddziaływania na obszar Natura 2000 uwzględnia uwarunkowania, o których mowa w art. 59 ust. 2, w kontekście oddziaływania przedsięwzięcia na obszary Natura 2000, w tym zwłaszcza na integralność i spójność tych obszarów i bierze pod uwagę skumulowane oddziaływanie przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami.

2. W przypadku stwierdzenia, iż przedsięwzięcie, z uwagi na jego rodzaj i charakterystykę oraz usytuowanie a także rodzaj i skalę oddziaływania, w tym również skumulowanego z oddziaływaniem innych przedsięwzięć, nie może mieć znaczącego oddziaływania na obszary Natura 2000, organ w drodze postanowienia dokonuje uzgodnienia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000.

3. Postanowienie o uzgodnieniu, o którym mowa w ust. 2, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania niezbędnych dokumentów, o których mowa w art. 72; przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Art. 74. 1. W przypadku stwierdzenia, iż przedsięwzięcie, z uwagi na jego rodzaj i charakterystykę oraz usytuowanie, a także rodzaj i skalę oddziaływania, w tym również skumulowanego z oddziaływaniem innych przedsięwzięć, może mieć znaczące oddziaływania na obszary Natura 2000 organ wydaje postanowienie stwierdzające obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

2. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, organ określa zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszary Natura 2000, w tym zwłaszcza wskazuje na informacje istotne w kontekście stwierdzenia istnienia przesłanek, o których mowa w art. 34 i 35 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

3. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania niezbędnych dokumentów, o których mowa w art. 72; przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

4. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie.

Art. 75. 1. Postanowienie w sprawie uzgodnienia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000 wydaje się w terminie 45 dni od dnia otrzymania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszary Natura 2000.

2. Przed wydaniem postanowienia w sprawie uzgodnienia organ zwraca się z wnioskiem do organu, o którym mowa w art. 70 ust. 1 i ust. 3, o zapewnienie możliwości udziału

społeczeństwa w trybie art. 33 – 35, przekazując temu organowi raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszary Natura 2000.

3. Organ, o którym mowa w art. 70 ust. 1 i ust. 3, przekazuje organowi właściwemu do dokonania uzgodnienia, zgłoszone przez społeczeństwo uwagi i wnioski oraz protokół z rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, jeżeli była przeprowadzona.

4. Organ właściwy do dokonania uzgodnienia rozpatruje uwagi i wnioski, o których mowa w ust. 3.

5. Organ dokonuje uzgodnienia, jeżeli w toku postępowania ustali, że przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać na obszar Natura 2000, lub jeżeli przy stwierdzeniu takiego oddziaływania zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

6. Jeżeli na podstawie dostępnego materiału dowodowego nie można ustalić, czy zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 i 35 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody organ określa zakres uzupełnienia raportu, w szczególności w odniesieniu do analizy racjonalnych wariantów alternatywnych oraz działań mających na celu kompensację przyrodniczą.

7. Jeżeli z oceny oddziaływania na środowisko wynika, iż przedsięwzięcie może mieć negatywny wpływ na siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000 i na integralność tego obszaru, i nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 i 35 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody - organ odmawia uzgodnienia przedsięwzięcia.

8. Na postanowienie w sprawie uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1 i 7, wnioskodawcy przysługuje zażalenie.

Rozdział 5

Zakres oceny i raport

Art. 76. 1. W toku oceny oddziaływania na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia:

- 1) bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na:
 - a) środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi,
 - b) dobra materialne,
 - c) zabytki,
 - d) wzajemne oddziaływanie między czynnikami, o których mowa w lit. a - c,
 - e) dostępność do złóż kopalin;
- 2) możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania na środowisko;
- 3) wymagany zakres monitoringu.

2. W toku oceny oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć, które mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, dodatkowo określa się, analizuje oraz ocenia czynniki wpływające na integralność obszaru Natura 2000 oraz spójność sieci Natura 2000, biorąc pod uwagę w szczególności:

- 1) powiązania strukturalne i uwarunkowania funkcjonalne siedlisk i gatunków, dla których wyznaczono obszar Natura 2000;
- 2) wielkość i zasięg występowania siedlisk i populacji gatunków, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000;
- 3) rolę obszaru Natura 2000 w odniesieniu do danego regionu kraju i spójności sieci Natura 2000.

Art. 77. 1. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać:

- 1) opis planowanego przedsięwzięcia, a w szczególności:
 - a) charakterystykę całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie budowy i eksploatacji lub użytkowania,
 - b) główne cechy charakterystyczne procesów produkcyjnych,
 - c) przewidywane rodzaje i ilości zanieczyszczeń, wynikające z funkcjonowania planowanego przedsięwzięcia;
- 2) opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 4) opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku nie podejmowania przedsięwzięcia;
- 5) opis analizowanych wariantów, w tym wariantu:
 - a) najkorzystniejszego dla środowiska,
 - b) co najmniej jednego racjonalnego wariantu alternatywnego w sensie lokalizacyjnym lub technologicznym do wariantu proponowanego przez wnioskodawcęwraz ze wskazaniem wariantu wybranego przez wnioskodawcę i uzasadnieniem tego wyboru;
- 6) określenie przewidywanego oddziaływania na środowisko analizowanych wariantów, w tym również w wypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko;
- 7) uzasadnienie wybranego przez wnioskodawcę wariantu, ze wskazaniem jego oddziaływania na środowisko, w szczególności na:
 - a) ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę i powietrze,
 - b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, klimat i krajobraz,
 - c) dobra materialne,
 - d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,
 - e) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a – d;
- 8) opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednio, pośrednio, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z:
 - a) istnienia przedsięwzięcia,
 - b) wykorzystywania zasobów środowiska,
 - c) emisji,oraz opis metod prognozowania zastosowanych przez wnioskodawcę;
- 9) opis przewidywanych działań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko;
- 10) dla dróg będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:
 - a) określenie założeń do:
 - ratowniczych badań zidentyfikowanych zabytków znajdujących się na obszarze planowanego przedsięwzięcia, odkrywanych w trakcie robót budowlanych,
 - program zabezpieczenia istniejących zabytków przed negatywnym

oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia oraz ochrony krajobrazu kulturowego,

- b) analizę i ocenę możliwych zagrożeń i szkód dla zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, w szczególności zabytków archeologicznych, w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia;
- 11) jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji, porównanie proponowanej technologii z technologią spełniającą wymagania, o których mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 12) wskazanie, czy dla planowanego przedsięwzięcia konieczne jest ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, oraz określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich; nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie drogi krajowej;
- 13) przedstawienie zagadnień w formie graficznej;
- 14) przedstawienie zagadnień w formie kartograficznej w skali odpowiadającej przedmiotowi i szczegółowości analizowanych w raporcie zagadnień oraz umożliwiającej kompleksowe przedstawienie przeprowadzonych analiz oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 15) analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem;
- 16) przedstawienie propozycji monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na etapie jego budowy i eksploatacji lub użytkowania;
- 17) wskazanie trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano opracowując raport;
- 18) streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie, w odniesieniu do każdego elementu raportu;
- 19) nazwisko osoby lub osób sporządzających raport;
- 20) źródła informacji stanowiące podstawę do sporządzenia raportu.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4-8, powinny uwzględniać przewidywane oddziaływanie analizowanych wariantów w odniesieniu do siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, oraz wpływ na integralność tego obszaru.

3. W razie stwierdzenia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko, informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1-16, powinny uwzględniać określenie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Jeżeli dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do raportu powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym konieczne jest utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania; nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie drogi krajowej.

5. Jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji objętej obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać porównanie proponowanej techniki z najlepszymi dostępnymi technikami.

6. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać oddziaływanie przedsięwzięcia na etapach jego realizacji, eksploatacji lub użytkowania oraz

likwidacji.

Art. 78. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, sporządzany w ramach powtórnej oceny oddziaływania na środowisko, zgodnie z przepisami rozdziału 7, powinien:

- 1) zawierać informacje, o których mowa w art. 77, określone ze szczegółowością i dokładnością odpowiednio do posiadanych danych wynikających z projektu budowlanego i innych informacji uzyskanych po wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i decyzji, o których mowa w art. 62 ust. 1, jeżeli były już dla danego przedsięwzięcia wydane;
- 2) określać stopień i sposób uwzględnienia wymagań dotyczących ochrony środowiska, zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i decyzjach, o których mowa w art. 62 ust. 1, jeżeli były już dla danego przedsięwzięcia wydane.

Art. 79. 1. Ustalenie zakresu, o którym mowa w art. 67, art. 74 ust. 2 i art. 80 ust. 1, ma za zadanie określenie zakresu i stopnia szczegółowości informacji, jakie powinien zawierać raport o oddziaływaniu na środowisko oraz zakres badań i studiów będących podstawą raportu.

2. Organ, określając zakres raportu, bierze pod uwagę stan wiedzy, zwłaszcza w odniesieniu do metod badań oraz istniejące możliwości techniczne i dostępność danych.

3. Organ, określając zakres raportu może - kierując się usytuowaniem, charakterem i skalą oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz uwzględniając przesłanki, o których mowa w ust. 2:

- 1) odstąpić od wymagań co do zawartości raportu, o których mowa w art. 77 ust. 1 pkt 12, 14 i 15, oraz od wymagania opisu wariantu polegającego na niepodejmowaniu przedsięwzięcia; nie dotyczy to dróg oraz linii kolejowych - będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) określić:
 - a) rodzaje wariantów alternatywnych wymagających zbadania,
 - b) rodzaje oddziaływań oraz elementy środowiska wymagające szczególnej uwagi,
 - c) zakres i metody badań.

Art. 80. 1. Wnioskodawca, przed wystąpieniem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w odniesieniu do przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, może, składając wniosek o wydanie decyzji, zamiast raportu o oddziaływaniu na środowisko złożyć kartę informacyjną przedsięwzięcia wraz z żądaniem ustalenia zakresu raportu.

2. Ustalenie zakresu raportu w trybie ust. 1 jest obowiązkowe, w przypadku gdy przedsięwzięcie może transgranicznie oddziaływać na środowisko.

3. Organ określa zakres raportu w drodze postanowienia, uwzględniając wymagania, o których mowa w art. 79.

4. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 3, przysługuje zażalenie; przepisy art. 43 stosuje się odpowiednio.

Art. 81. Postanowienie, o którym mowa w art. 80 ust. 3, wydaje się po zasięgnięciu opinii właściwego organu, zgodnie z właściwością określoną w rozdziale 9.

2. Organ zasięgający opinii przedkłada:

- 1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) kartę informacyjną przedsięwzięcia.

3. Opinię, o której mowa w ust. 1, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w ust. 2; przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania

administracyjnego stosuje się odpowiednio.

4. Organy opiniujące zajmując stanowisko w sprawach zakresu raportu biorą pod uwagę zakres swoich ustawowych kompetencji oraz, jeśli ma to zastosowanie, zakres informacji niezbędnych do późniejszego dokonania uzgodnienia zgodnie z przepisami rozdziału 9.

5. Postanowienie, o którym mowa w art. 80 ust. 3, wydaje się w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach; przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Rozdział 6

Warunki wydania i skutki prawne decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

Art. 82. 1. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga:

- 1) uzgodnienia z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska;
- 2) w przypadku przedsięwzięć, dla których przeprowadzono ocenę oddziaływania na środowisko – zasięgnięcia ponownej opinii organów zgodnie z właściwością określoną w rozdziale 9.

2. Od wymogu uzgodnienia, o którym mowa w pkt 1, można odstąpić w przypadku przedsięwzięć, dla których nie przeprowadzono oceny oddziaływania na środowisko, gdy wyraził na to zgodę Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska stwierdzając brak potrzeby przeprowadzenia oceny w opinii, o której mowa w art. 66 ust 4.

3. Organ występujący o uzgodnienie lub opinię przedkłada:

- 1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony; nie dotyczy to uzgodnień warunków realizacji przedsięwzięcia i określenia warunków korzystania ze środowiska dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym oraz dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin.

4. Uzgodnień i opinii, o których mowa w ust. 1, dokonuje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w ust. 3; przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

5. Do uzgodnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się przepisu art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 83. 1. Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach uwzględniając:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 82 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub, jeśli nie przeprowadzono oceny oddziaływania na środowisko – w karcie informacyjnej przedsięwzięcia;
- 3) jeśli ma to zastosowanie:
 - a) wyniki przeprowadzonego postępowania z udziałem społeczeństwa,
 - b) wyniki przeprowadzonego postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

2. Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony; nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o

znaczeniu państwowym oraz dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin.

Art. 84. 1. Jeżeli z oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż wnioskowany, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

2. Jeżeli z oceny oddziaływania na środowisko wynika, iż przedsięwzięcie może mieć negatywny wpływ na siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura, i na integralność tego obszaru, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 i 35 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody; przepisy art. 75 ust. 3 - 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 85. 1. W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ określa:

- 1) rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia;
- 2) warunki wykorzystywania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich;
- 3) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej w celu wydania decyzji, o których mowa w art. 62 ust. 1, w szczególności w projekcie budowlanym, w przypadku decyzji, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1;
- 4) wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii;
- 5) wymogi w zakresie ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko;
- 6) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska - stwierdzenie konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania;
- 7) zalecenia odnośnie nałożenia w decyzji, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1, obowiązku przedstawienia analizy porealizacyjnej;
- 8) stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia powtórnej oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 i 11, z zastrzeżeniem art. 90 ust. 5.

2. W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ może:

- 1) nałożyć na wnioskodawcę obowiązki dotyczące:
 - a) zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a także wykonania kompensacji przyrodniczej,
 - b) przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,
 - c) ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko;

2) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska - stwierdzić konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

3. Stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia powtórnej oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, organ wyraża niezależnie od tego, czy w ramach decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przeprowadzono ocenę oddziaływania na środowisko.

4. W przypadku, gdy dla danego przedsięwzięcia wymaganych jest więcej niż jedna z decyzji, o których mowa w art. 62 ust. 1, organ w stanowisku w sprawie konieczności przeprowadzenia powtórnej oceny oddziaływania na środowisko określa, w ramach której z tych decyzji należy przeprowadzić powtórna ocenę.

Art. 86. 1. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

2. Uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

1) w przypadku przedsięwzięć, dla których została przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko - wnioski z tej oceny, w tym informacje o przeprowadzonych konsultacjach i udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o sposobie i zakresie uwzględnienia w decyzji ustaleń raportu o oddziaływaniu na środowisko oraz wyników konsultacji i udziału społeczeństwa, a także uzasadnienie dla stanowiska w sprawie potrzeby wykonania powtórnej oceny oddziaływania na środowisko oraz, tam gdzie ma to zastosowanie, zalecenia żądania przedstawienia analizy porealizacyjnej;

2) w przypadku przedsięwzięć, dla których nie stwierdzono konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko - szczegółową informację o zakresie i sposobie uwzględnienia uwarunkowań, o których mowa w art. 59 ust. 2, uzasadniających odstąpienie od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, a także uzasadnienie dla stanowiska w sprawie potrzeby wykonania powtórnej oceny oddziaływania na środowisko.

3. Protokół z przeprowadzonej rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 87. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzje, o których mowa w art. 62 ust. 1.

Art. 88. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach podaje do publicznej wiadomości wydaną decyzję wraz z uzasadnieniem oraz informację o możliwościach zapoznania się inną niezbędną dokumentacją sprawy, w tym ze stanowiskami organów uzgadniających i opiniujących.

Art. 89. Przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Rozdział 7

Postępowanie w sprawie powtórnej oceny

Art. 90. 1. Właściwy organ określając w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia powtórnej oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w art. 85 ust. 1 pkt 8:

1) może nakazać przeprowadzenie postępowania kwalifikującego, o którym mowa w

rozdziale 3;

- 2) może nakazać przeprowadzenie powtórnej oceny oddziaływania na środowisko w przypadku, gdy właściwym do wydania decyzji jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

2. Właściwy organ określając w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia powtórnej oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w art. 85 ust. 1 pkt 8, nakazuje przeprowadzenie powtórnej oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

3. W przypadku o którym mowa w ust. 1, organ nakazuje przeprowadzenie powtórnej oceny oddziaływania na środowisko lub postępowania kwalifikującego, w szczególności jeżeli posiadane na etapie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko.

4. Nakazując przeprowadzenie powtórnej oceny oddziaływania na środowisko, zgodnie z ust. 1 pkt 2, organ określa zakres raportu o oddziaływaniu na środowisko.

5. W przypadku, gdy organ, o którym mowa w ust. 1, nie nakazał przeprowadzenia powtórnej oceny oddziaływania na środowisko lub postępowania kwalifikującego, powtórna ocena oddziaływania na środowisko może zostać przeprowadzona:

- 1) na wniosek wnioskodawcy złożony do organu właściwego do wydania decyzji, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 i 11;
- 2) jeżeli organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 i 11, stwierdzi taką potrzebę.

Art. 91. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1 lub 2, decyzja, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 i 11, wymaga uzgodnienia z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska; za dokonanie uzgodnienia odpowiedzialny jest organ właściwy do wydania danej decyzji.

2. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 1, wymagane jest również w przypadku, o którym mowa w art. 90 ust. 5, gdy o przeprowadzeniu powtórnej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko postanowi organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 i 11, z własnej inicjatywy lub na żądanie wnioskodawcy.

3. Organ, o którym mowa w ust. 1 i 2, występując o uzgodnienie przedkłada:

- 1) wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 i 11,
- 2) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach,
- 3) raport o oddziaływaniu na środowisko sporządzony zgodnie z zakresem określonym na podstawie art. 90 ust. 4 lub kartę informacyjną zawierającą zmiany w planowanym przedsięwzięciu.

Art. 92. 1. W ramach uzgodnienia, o którym mowa w art. 91 ust. 1 i 2, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska przeprowadza postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z przepisami niniejszego działu.

2. Stwierdzając brak konieczności przeprowadzenia powtórnej oceny oddziaływania na środowisko, organ, o którym mowa w ust. 1, uzgadnia jednocześnie decyzję, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 i 11.

3. Stwierdzając konieczność przeprowadzenia powtórnej oceny oddziaływania na środowisko, organ, o którym mowa w ust. 1, określa jednocześnie zakres raportu.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 oraz w art. 90 ust. 4, przed dokonaniem uzgodnienia organ, o którym mowa w ust. 1, zwraca się z wnioskiem do organu właściwego do wydania decyzji, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 i 11, o zapewnienie możliwości

udziału społeczeństwa w trybie art. 33 – 35.

5. Organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 i 11, przekazuje organowi, o którym mowa w ust. 1, zgłoszone przez społeczeństwo uwagi i wnioski oraz protokół z rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, jeżeli była przeprowadzona.

6. Organ właściwy do dokonania uzgodnienia rozpatruje uwagi i wnioski, o których mowa w ust. 5.

Art. 93. 1. W uzgodnieniu, o którym mowa w art. 91 ust. 1 i 2, organ określa uwarunkowania środowiskowe, jakie powinny być zawarte w uzgadnianej decyzji, biorąc pod uwagę kompetencje organu wydającego uzgadnianą decyzję, w tym zwłaszcza określone w art. 94 ust. 2 i 3.

2. Postanowienie w sprawie uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, wydaje się w terminie 45 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w art. 91 ust. 3; przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

3. Do uzgodnień, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Rozdział 8

Decyzja końcowa zezwalająca na realizację przedsięwzięcia

Art. 94. 1. Właściwy organ wydaje decyzję, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 - 14, oraz postanowienie, o którym mowa w art. 70 ust. 2 i 3, w stosunku do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko i przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, uwzględniając, tam gdzie ma to zastosowanie, uwarunkowania określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i uzgodnieniu przeprowadzonym w ramach postępowania w sprawie powtórnej oceny oraz w uzgodnieniu w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000, a także biorąc pod uwagę, tam gdzie ma to zastosowanie:

- 1) stanowiska organów, przedstawione zgodnie z właściwością określoną w rozdziale 9;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub raporcie o oddziaływaniu na obszar Natura 2000, a jeśli nie przeprowadzono oceny oddziaływania na środowisko – w karcie informacyjnej przedsięwzięcia;
- 3) wyniki przeprowadzonego postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki przeprowadzonego postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, organ administracji może:

- 1) nałożyć na wnioskodawcę obowiązki dotyczące:
 - a) zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a także wykonania kompensacji przyrodniczej,
 - b) przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,
 - c) ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko;
- 2) nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej w stosunku do przedsięwzięcia, które było poddane ocenie oddziaływania na środowisko;
- 3) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. -

Prawo ochrony środowiska - stwierdzić konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

3. Jeżeli z oceny oddziaływania na środowisko lub z oceny oddziaływania na obszar Natura 2000 wynika, iż przedsięwzięcie może mieć negatywny wpływ na siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura i na integralność tego obszaru, organ właściwy do wydania decyzji nie może wydać zgody na realizację przedsięwzięcia o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 i 35 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Art. 95. 1. Organ nakładając obowiązek analizy porealizacyjnej, o której mowa w art. 94 ust. 2 pkt 2, określa szczegółowo jej zakres oraz termin jej przedstawienia, nie krótszy niż rok od podjęcia działalności.

2. W analizie porealizacyjnej dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.

3. Jeżeli z analizy porealizacyjnej, o której mowa w art. 94 ust. 2 pkt 2, wynika, iż dla przedsięwzięcia konieczne jest ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do analizy powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym konieczne jest utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.

Art. 96. 1. Decyzja, o której mowa w art. 62 ust. 1, i postanowienie, o którym mowa w art. 70 ust. 2 i 3, dotyczące odpowiednio przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko i przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, wymaga uzasadnienia.

2. Uzasadnienie decyzji, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać wnioski z oceny oddziaływania na środowisko, w tym informacje o uzyskanych stanowiskach organów i udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o sposobie i zakresie uwzględnienia w decyzji ustaleń raportu o oddziaływaniu na środowisko oraz wyników opiniowania, uzgadniania i udziału społeczeństwa.

3. Protokół z przeprowadzonej rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa stanowi załącznik do decyzji, o której mowa w ust. 1.

4. Organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, podaje do publicznej wiadomości wydaną decyzję wraz z uzasadnieniem oraz informację o możliwościach zapoznania się z inną niezbędną dokumentacją sprawy, w tym ze stanowiskami organów opiniujących i uzgadniających.

5. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 43 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 9

Właściwość organów w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięć na środowisko

Art. 97. Organami właściwymi w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięć na środowisko są:

- 1) organ właściwy do wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

- 2) organ właściwy do uzgadniania w toku postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko;
- 3) organ właściwy do opiniowania w toku postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.

Art. 98. 1. Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest:

- 1) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska - w przypadku:
 - a) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
 - b) przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych,
 - c) przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich,
 - d) zmiany lasu, niestanowiącego własności Skarbu Państwa, na użytek rolny;
- 2) starosta - w przypadku scalania, wymiany lub podziału gruntów będącego przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- 3) dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych - w przypadku zmiany lasu, stanowiącego własność Skarbu Państwa, na użytek rolny będącej przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- 4) wójt, burmistrz lub prezydent miasta - w przypadku pozostałych przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, właściwość miejscową Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska ustala się w odniesieniu do obszaru morskiego wzdłuż wybrzeża na terenie danego województwa.

3. W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, realizowanego przez gminę, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje wójt, burmistrz lub prezydent miasta, na którego obszarze właściwości przedsięwzięcie jest realizowane.

4. W przypadku przedsięwzięcia wykraczającego poza obszar właściwości miejscowej jednego organu administracji publicznej, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje organ, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie, w porozumieniu z zainteresowanymi organami tego samego szczebla..

5. W przypadku:

- 1) linii kolejowych,
- 2) napowietrznych linii elektroenergetycznych,
- 3) instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu

- będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i realizowanych w granicach jednego województwa, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się dla całego przedsięwzięcia realizowanego w granicach województwa.

6. W przypadku przedsięwzięcia realizowanego w części na terenie zamkniętym dla całego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

7. W przypadku przedsięwzięcia realizowanego w części na obszarze morskim dla całego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

Art. 99. 1. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy, o których mowa w art. 98 ust. 1 pkt 2 – 4, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska kieruje wystąpienie, którego treścią może być w

szczegółności wniosków o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

2. W przypadku skierowania wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym i postępowaniu przed sądem administracyjnym.

Art. 100. Organem właściwym do wydawania uzgodnień w toku postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz uzgodnienia, o którym mowa w art. 91 ust. 1, wydawanego w ramach postępowania w sprawie powtórnej oceny, jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

Art. 101. 1. Organami właściwymi do wydawania opinii w toku postępowania kwalifikującego dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko są:

- 1) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska,
- 2) właściwy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1-3 i 10-12.

Art. 102. Organem właściwym do wydawania opinii w toku postępowania w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięć na środowisko jest właściwy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1-3 i 10-12.

Art. 103. 1. Organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej właściwym do wydawania opinii, o których mowa w niniejszym rozdziale, jest:

- 1) wojewódzki państwowy inspektor sanitarny - w odniesieniu do:
 - a) będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:
 - dróg,
 - linii kolejowych,
 - napowietrznych linii elektroenergetycznych,
 - instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu,
 - sztucznych zbiorników wodnych,
 - b) pozostałych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli sprawy związane z tymi przedsięwzięciami należą, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, do kompetencji tego organu;
- 2) powiatowy państwowy inspektor sanitarny lub graniczny inspektor sanitarny - w odniesieniu do pozostałych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli sprawy związane z tymi przedsięwzięciami należą, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, do kompetencji tego organu.

2. Organem właściwym w sprawach, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do przedsięwzięć na terenach jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej jest właściwy organ Wojskowej Inspekcji Sanitarnej.

3. Organem właściwym w sprawach, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do przedsięwzięć na terenach jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji jest właściwy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Dział VI

Postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 104. 1. W razie stwierdzenia możliwości znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko, pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na skutek:

- 1) realizacji planowanych przedsięwzięć objętych decyzjami, o których mowa w art. 60 ust. 1,
- 2) realizacji projektów polityk, strategii, planów lub programów, o których mowa w art. 47 ust. 1 i art. 48 ust. 1

- przeprowadza się postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko.

2. Postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko przeprowadza się również na wniosek innego państwa, na którego terytorium może oddziaływać przedsięwzięcie albo realizacja projektu dokumentu, o którym mowa w art. 47 ust. 1 i art. 48 ust. 1.

Art. 105. Postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko przeprowadza się także w przypadku, gdy możliwe oddziaływanie pochodzące spoza granic Rzeczypospolitej Polskiej mogłoby ujawnić się na jej terytorium.

Art. 106. 1. Przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio w przypadku uchylecia, zmiany oraz stwierdzenia nieważności decyzji, o której mowa w art. 60 ust. 1.

2. W przypadku postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko prowadzonego z udziałem państw nie będących państwami członkowskimi Unii Europejskiej, przepisy niniejszego działu stosuje się, o ile umowa międzynarodowa nie przewiduje inaczej.

3. Przepisy rozdziałów 2 i 3 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy oddziaływanie transgraniczne dotyczy więcej niż jednego państwa.

Art. 107. Do postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko przepisy o wyjątkach od zasady jawności rozdziału 3 działu II stosuje się odpowiednio.

Rozdział 2

Postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku przedsięwzięć

Art. 108. 1. Organ administracji właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w przypadku stwierdzenia możliwości znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko na skutek realizacji planowanego przedsięwzięcia niezwłocznie informuje Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska o możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia i przekazuje mu wniosek o wydanie decyzji i kartę informacyjną przedsięwzięcia oraz zasięga jego opinii odnośnie konieczności wszczęcia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

2. Opinię, o której mowa w ust. 1, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wydaje, w drodze postanowienia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii;

przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

3. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje zażalenie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

4. W opinii, o której mowa w ust. 1, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska zajmuje stanowisko odnośnie konieczności wszczęcia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz, w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby – zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko w odniesieniu do oddziaływania transgranicznego oraz zakresu dokumentacji niezbędnej do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 109, wraz z określeniem języka lub języków, w których ta dokumentacja ma być sporządzona.

5. W przypadku pozytywnej opinii Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska odnośnie konieczności wszczęcia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, organ administracji właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje postanowienie o przeprowadzeniu postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko i ustaleniu zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko, w którym organ:

- 1) ustala zakres raportu o oddziaływaniu na środowisko, biorąc pod uwagę konieczność:
 - a) zbadania oddziaływania transgranicznego i wyodrębnienia ustaleń w tym zakresie w ramach raportu,
 - b) zapewnienia możliwości modyfikacji tego zakresu w celu uwzględnienia ewentualnych uwag i wniosków państwa, na którego terytorium może oddziaływać przedsięwzięcie;
- 2) ustala zakres dokumentacji niezbędnej do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 109, oraz do przeprowadzenia postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko, a także obowiązek sporządzenia tej dokumentacji przez wnioskodawcę w języku państwa, na którego terytorium może oddziaływać przedsięwzięcie.

6. Postanowienie, o którym mowa w ust. 5, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania pozytywnej opinii Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska odnośnie konieczności wszczęcia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

7. Przez dokumentację, o której mowa w ust. 5 pkt 2, rozumie się:

- 1) kartę informacyjną przedsięwzięcia oraz odpowiednie fragmenty wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, oraz postanowienia ustalającego zakres raportu, o którym mowa w ust. 5 pkt 1 - jako dokumentację niezbędną do dokonania powiadomienia;
- 2) w miarę jak stają się dostępne - stanowiska organów konsultujących w sprawie oraz część raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, która umożliwi państwu, na którego terytorium planowane przedsięwzięcie może oddziaływać, ocenę możliwego znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko.

7. W przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko postanowienie, o którym mowa w ust. 2, zastępuje postanowienie stwierdzające obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w art. 66 ust. 1.

8. W przypadku, gdy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, przepisów ust. 1, 2 i 4 dotyczących obowiązku zasięgnięcia opinii Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska nie

stosuje się.

Art. 109. 1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska po otrzymaniu dokumentacji, o której mowa w art. 108 ust. 7 pkt 1, niezwłocznie przekazuje ją państwu, na którego terytorium przedsięwzięcie to może oddziaływać, powiadamiając jednocześnie o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko a także o decyzji, która ma być dla tego przedsięwzięcia wydana, i o organie właściwym do jej wydania.

2. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska w powiadomieniu, o którym mowa w ust.1, proponuje termin na:

- 1) odpowiedź, czy państwo, o którym mowa w ust. 1, jest zainteresowane uczestnictwem w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko;
- 2) w przypadku wyrażenia takiego zainteresowania – na złożenie ewentualnych uwag i wniosków odnośnie zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko.

3. Jeżeli państwo, o którym mowa w ust. 1, powiadomi, iż nie jest zainteresowane uczestnictwem w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska niezwłocznie informuje o tym organ administracji właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, który wydaje postanowienie o zakończeniu postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko.

4. Jeżeli państwo, o którym mowa w ust. 1, powiadomi, iż jest zainteresowane uczestnictwem w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska:

- 1) przekazuje otrzymane uwagi i wnioski odnośnie zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko organowi administracji właściwemu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) uzgadnia, przy udziale organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z tym państwem etapy i harmonogram postępowania, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia możliwości udziału w postępowaniu właściwych organów oraz społeczeństwa tego państwa;
- 3) przekazuje temu państwu zgodnie z uzgodnionym harmonogramem dokumentację, o której mowa w art. 108 ust. 7, w miarę, jej udostępniania ;
- 4) przeprowadza na żądanie państwa, o którym mowa w ust 2, przy udziale organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, konsultacje dotyczące środków eliminowania lub ograniczania transgranicznego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Art. 110. 1. Uwagi i wnioski złożone przez państwo, o którym mowa w art. 109 ust. 4, w tym także złożone przez społeczeństwo i organy, o których mowa w art. 109 ust. 4 pkt 2, rozpatruje się i uwzględnia przy wydawaniu postanowienia w sprawie ustalenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

2. Uwagi i wnioski złożone w toku postępowania przez państwo, o którym mowa w art. 109 ust. 4, w tym także złożone przez społeczeństwo i organy, o których mowa w art. 109 ust. 4 pkt 2, a także jeśli ma to zastosowanie wyniki konsultacji, o których mowa w art. 109 ust. 4 pkt 4, rozpatruje się i uwzględnia przy wydawaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

3. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie może nastąpić przed zakończeniem postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Art. 111. 1. W przypadku prowadzenia postępowania w sprawie powtórnej oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z przepisami rozdziału 7 działu V w stosunku do

przedsięwzięcia będącego przedmiotem postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko – postępowanie to powtarza się również, stosując odpowiednio przepisy art. 108 - 110.

2. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz decyzję ostateczną, o której mowa w art. 62 ust. 1, zezwalające na realizację przedsięwzięcia będącego przedmiotem postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, przekazuje się niezwłocznie, wraz z uzasadnieniem, o którym mowa w art. 96 ust. 2, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska państwu, o którym mowa w art. 110 ust. 2 oraz w sposób uzgodniony z tym państwem powiadamia o możliwościach zapoznania się z nią organów i społeczeństwa tego państwa.

Rozdział 3

Postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku dokumentów strategicznych

Art. 112. 1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska oraz Regionalni Dyrektorzy Ochrony Środowiska, wykonując swoje zadania związane z monitorowaniem opracowywania i przyjmowania dokumentów strategicznych przez organy administracji, oraz zadania związane z uczestnictwem w postępowaniu w sprawie oceny strategicznej oddziaływania na środowisko, analizują na jak najwcześniejszym etapie postępowania możliwość wystąpienia znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko na skutek realizacji tych dokumentów.

2. W przypadku stwierdzenia możliwości znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko na skutek realizacji planowanego dokumentu, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wszczyna postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania dokumentu strategicznego na środowisko i powiadamia o tym organ administracji właściwy do opracowania projektu dokumentu strategicznego.

3. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska powiadamia państwo, na którego terytorium realizacja projektu dokumentu może oddziaływać, o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko, załączając do powiadomienia informację o organie właściwym do jego opracowania oraz przyjęcia, oraz w zależności od etapu postępowania:

- 1) założenia dokumentu, lub
- 2) projekt tego dokumentu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

4. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 3 proponuje termin na odpowiedź, czy państwo, o którym mowa w ust. 3, jest zainteresowane uczestnictwem w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.

Art. 113. 1 Jeżeli państwo, o którym mowa w art. 112 ust. 3, powiadomi, iż nie jest zainteresowane uczestnictwem w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska niezwłocznie informuje o tym organ administracji właściwy do opracowania projektu dokumentu i postanawia o zakończeniu postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko.

2. Jeżeli państwo, o którym mowa w art. 112 ust. 3, powiadomi, iż jest zainteresowane uczestnictwem w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska:

- 1) uzgadnia z tym państwem, przy udziale organu właściwego do opracowania projektu dokumentu, etapy i harmonogram postępowania, w tym termin na złożenie ewentualnych uwag i wniosków odnośnie zakresu prognozy oddziaływania na środowisko oraz projektu dokumentu, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia

możliwości udziału w postępowaniu właściwych organów oraz społeczeństwa tego państwa;

- 2) na żądanie tego państwa prowadzi przy udziale organu właściwego do opracowania projektu dokumentu konsultacje dotyczące środków eliminowania lub ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko skutków realizacji dokumentu.

Art. 114. 1. Uwagi i wnioski złożone w toku postępowania przez państwo, o którym mowa w art. 113 ust. 2, w tym także złożone przez społeczeństwo i organy, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, a także jeśli ma to zastosowanie wyniki konsultacji, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 2, rozpatruje się i uwzględnia przy określaniu zakresu prognozy oddziaływania na środowisko oraz opracowywaniu i przyjmowaniu dokumentu strategicznego, będącego przedmiotem postępowania określonego w niniejszym rozdziale.

2. Przyjęcie dokumentu strategicznego, będącego przedmiotem postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko nie może nastąpić przed zakończeniem tego postępowania, w tym konsultacji, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 2.

Art. 115. Dokument strategiczny będący przedmiotem postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, przekazuje się niezwłocznie po jego przyjęciu, wraz z podsumowaniem ustaleń oceny strategicznej, o którym mowa w art. 55 ust. 2, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska państwu, o którym mowa w art. 113 ust. 2, oraz w sposób uzgodniony z tym państwem powiadamia o możliwościach zapoznania się z nimi organów i społeczeństwa tego państwa.

Rozdział 4

Postępowanie w przypadku oddziaływania pochodzącego z zagranicy

Art. 116. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska po otrzymaniu od zainteresowanego państwa powiadomienia o przedsięwzięciu podejmowanym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, którego realizacja może oddziaływać na środowisko na jej terytorium lub projekcie dokumentu strategicznego opracowywanym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, którego skutki realizacji mogą oddziaływać na środowisko na jej terytorium:

- 1) niezwłocznie przekazuje je właściwemu ze względu na obszar możliwego transgranicznego oddziaływania:
 - a) marszałkowi,
 - b) Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska;
- 2) przy udziale organów, o których mowa w pkt 1:
 - a) podejmuje decyzję, co do konieczności wyrażenia zainteresowania uczestnictwem w postępowaniu i opracowuje wstępne propozycje w tej sprawie,
 - b) uzgadnia z zainteresowanym państwem sposoby i harmonogram postępowania.

Art. 117. 1. Stosownie do uzgodnień odnośnie sposobu i harmonogramu postępowania właściwe organy, o których mowa w art. 116, zapewniają możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu dotyczącym transgranicznego oddziaływania pochodzącego z zagranicy. Przepisy rozdziału 2 i 3 działu III stosuje się odpowiednio.

2. Organy, o których mowa w art. 116, zapewniają, że powiadomienie oraz inne dokumenty w języku polskim otrzymane od zainteresowanego państwa, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do analizy oddziaływania przedsięwzięcia albo skutków realizacji dokumentu na środowisko zostały udostępnione społeczeństwu oraz organom administracji, które mogą być zainteresowane nimi z uwagi na swoją właściwość miejscową lub rzeczową

oraz że umożliwiono im złożenie uwag i wniosków.

3. Po zebraniu i rozpatrzeniu uwag i wniosków Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, przy udziale organów, o których mowa w art. 116:

- 1) przekazuje uwagi i wnioski w uzgodniony sposób zainteresowanemu państwu;
- 2) opracowuje stanowisko dotyczące przedsięwzięcia albo projektu dokumentu, których realizacja może oddziaływać na środowisko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przekazuje je zainteresowanemu państwu;
- 3) uczestniczy w konsultacjach z państwem podejmującym przedsięwzięcie lub opracowującym projekt dokumentu.

Art. 118. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, niezwłocznie po otrzymaniu od zainteresowanego państwa ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie decyzji lub dokumentu strategicznego będących przedmiotem postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, powiadamia o tym organy, o których mowa w art. 116 i zapewnia, iż zostały one udostępnione społeczeństwu oraz organom administracji, które mogą być zainteresowane nimi z uwagi na swoją właściwość miejscową lub rzeczową.

Dział VII

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska

Rozdział 1

Zadania Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska

Art. 119. 1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska jest centralnym organem administracji rządowej, powołanym do realizacji zadań w zakresie ocen oddziaływania na środowisko i ochrony sieci Natura 2000 oraz innych zadań w dziedzinie ochrony środowiska.

2. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska podlega ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

3. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wykonuje swoje zadania przy pomocy Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, która jest państwową jednostką budżetową.

4. Organizację Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska określa statut, nadany w drodze rozporządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska, przy uwzględnieniu potrzeby zapewnienia sprawności jej działania.

Art. 120. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska jest organem administracji rządowej niezespolonej, właściwym do realizacji zadań w zakresie ocen oddziaływania na środowisko i ochrony sieci Natura 2000 oraz innych zadań w dziedzinie ochrony środowiska, na obszarze województwa.

Art. 121. Do właściwości Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz Regionalnych Dyrektorów Ochrony Środowiska należą zadania z zakresu:

- 1) strategicznych ocen oddziaływania na środowisko;
- 2) ocen oddziaływania przedsięwzięć na środowisko;
- 3) postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko;
- 4) ochrony i zarządzania obszarami Natura 2000;
- 5) ochrony i zarządzania innymi obszarami przyrodniczo cennymi objętymi formami ochrony przyrody, z wyjątkiem parków narodowych;

6) postępowania w sprawie odpowiedzialności za szkody w środowisku.

Art. 122. Jeżeli jest to konieczne ze względu na szczególne potrzeby odpowiednio Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska lub Regionalnych Dyrekcji Ochrony Środowiska zatrudnieni w nich pracownicy mogą być przenoszani między tymi urzędami, z zachowaniem prawa do dotychczasowego wynagrodzenia.

2. Przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje odpowiednio Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska lub Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w urzędzie którego pracownik ma być zatrudniony, w porozumieniu odpowiednio z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska lub Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, w urzędzie którego pracownik był dotychczas zatrudniony.

3. Przenosząc pracownika do innej miejscowości zapewnia mu się odpowiednie warunki mieszkaniowe z uwzględnieniem jego sytuacji rodzinnej, zwrot kosztów przeniesienia oraz jednorazowe świadczenie pieniężne wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia na zagospodarowanie się.

4. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki przyznawania świadczeń, o których mowa w ust. 3, biorąc pod uwagę konieczność zrekompensowania kosztów związanych z przeniesieniem do innej miejscowości.

5. Niedopuszczalne jest przeniesienie – bez zgody pracownika – kobiety w ciąży lub osoby będącej jedynym opiekunem dziecka w wieku do lat piętnastu, a także w przypadkach, gdy stoją temu na przeszkodzie ważne względy osobiste lub rodzinne pracownika.

Rozdział 2

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska

Art. 123. 1. Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska. Prezes Rady Ministrów odwołuje Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

2. Minister właściwy do spraw środowiska na wniosek Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska powołuje zastępców Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Minister właściwy do spraw środowiska odwołuje zastępców Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

II wariant w przypadku wejścia w życie ustawy likwidującej państwowy zasób kadrowy:

Art. 123. 1. Prezes Rady Ministrów powołuje Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, oraz odwołuje - na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska.

2. Minister właściwy do spraw środowiska powołuje zastępców Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, oraz odwołuje – na wniosek Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Art. 124. 1. Stanowisko Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była karana za umyślne przestępstwa lub umyślne przestępstwa skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;

- 6) posiada co najmniej 6 letni staż pracy, w tym co najmniej 3 letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

2. Informację o naborze na stanowisko Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska ogłasza się poprzez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem pracy wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

3. Termin, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

4. Nabór na stanowisko Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw środowiska, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które przeprowadzany jest nabór oraz kompetencje kierownicze.

5. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 3, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę nie będącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

6. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 4, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

7. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż trzech kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

8. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór oraz liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż trzech najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) skład zespołu.

9. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie poprzez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

10. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

11. Zespół przeprowadzający nabór na stanowisko, o którym mowa w art. 123 ust. 2, powołuje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

12. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowisko, o którym mowa w art. 123 ust. 2, stosuje się odpowiednio ust. 1 - 10.

Art. 125. 1. Do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska należy:

- 1) współdziałanie w realizacji polityki ochrony środowiska w zakresie ochrony przyrody, kontroli procesu inwestycyjnego i odpowiedzialności za szkody w środowisku;
- 2) gromadzenie danych i sporządzanie informacji o sieci Natura 2000 i innych obszarach chronionych oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 3) współpraca z właściwymi w sprawach zadań Głównego Dyrektora Ochrony Środowiska organami ochrony środowiska innych państw i organizacjami międzynarodowymi oraz Komisją Europejską;
- 4) współpraca z Głównym Konserwatorem Przyrody i Państwową Radą Ochrony Przyrody w sprawach ochrony przyrody;
- 5) współpraca z organami samorządu terytorialnego w sprawach ocen oddziaływania na środowisko i ochrony przyrody;
- 6) udział w postępowaniach w sprawie strategicznych ocen oddziaływania na środowisko
- 7) wykonywanie zadań związanych z Siecią Natura 2000, w tym:
 - a) prowadzenie prac studialnych dotyczących wyznaczenia obszarów;
 - b) przygotowywanie dokumentacji;
- 8) współpraca z organami właściwymi w sprawach transportu, zagospodarowania przestrzennego, obrony narodowej, geodezji i gospodarki gruntami, ewidencji gruntów i budynków, scalania i wymiany gruntów, melioracji wodnych, ochrony gruntów rolnych i leśnych, oraz ochrony zabytków w sprawach ochrony przyrody i ocen oddziaływania na środowisko;
- 9) współpraca z organizacjami ekologicznymi;
- 10) wydawanie wytycznych i pomocy metodycznych w zakresie ochrony przyrody i ocen oddziaływania na środowisko;
- 11) monitorowanie opracowywania i przyjmowania dokumentów strategicznych przez naczelne i centralne organy administracji;
- 12) wykonywanie innych zadań przewidzianych ustawami.

2. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może zwracać się do Państwowej Rady Ochrony Przyrody o wydanie opinii w sprawach z zakresu ochrony przyrody należących do jego kompetencji.

3. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do Regionalnych Dyrektorów Ochrony Środowiska.

Art. 126. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska prowadzi bazę danych o ocenach oddziaływania na środowisko, zawierającą informacje o prowadzonych postępowaniach w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, w tym danych o dokumentacji sporządzanej w ramach tych postępowań.

Rozdział 3

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska

Art. 127. 1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska jest właściwy w sprawach określonych w ustawach na obszarze województwa.

2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska wykonuje swoje zadania przy pomocy Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz dyrektorów parków krajobrazowych lub zespołów tych parków.

3. Organizację Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska określa statut nadany przez ministra właściwego do spraw środowiska na wniosek Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska; przy uwzględnieniu zakresu działalności regionalnego oddziału oraz charakteru obszaru działania.

Art. 128. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska powołuje Regionalnych Dyrektorów Ochrony Środowiska spośród kandydatów posiadających dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku dającym kwalifikacje do wykonywania zadań określonych w ustawie oraz posiadających co najmniej trzyletni staż pracy na stanowisku kierowniczym w tym zakresie. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska odwołuje Regionalnych Dyrektorów Ochrony Środowiska.

Art. 129. 1. Do zadań Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska należy:

- 1) udział w postępowaniach w sprawie strategicznych ocen oddziaływania na środowisko;
- 2) prowadzenie postępowań w sprawie ocen oddziaływania przedsięwzięć na środowisko lub w udział w tych postępowaniach;
- 3) tworzenie form ochrony przyrody na zasadach i w zakresie określonym ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 4) wydawanie decyzji określonych ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 5) przeprowadzania postępowań i wykonywanie innych zadań, o których mowa w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie;
- 6) zbieranie i przekazywanie danych do bazy, o której mowa w art. 126;
- 7) współpraca z organami samorządu terytorialnego w sprawach ocen oddziaływania na środowisko i ochrony przyrody;
- 8) współpraca z organizacjami ekologicznymi w sprawach ocen oddziaływania na środowisko i ochrony przyrody;
- 9) monitorowanie opracowywania i przyjmowania dokumentów strategicznych przez organy samorządu terytorialnego;
- 10) innych zadań przewidzianych ustawami.

2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska może zwrócić się do regionalnej rady ochrony przyrody o wydanie opinii w sprawach z zakresu ochrony przyrody należących do jego kompetencji.

Rozdział 4

Komisje do spraw ocen oddziaływania na środowisko

Art. 130. 1. Krajowa Komisja do Spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko, zwana dalej „Krajową Komisją”, jest organem opiniodawczo-doradczym Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w zakresie ocen oddziaływania na środowisko.

2. Przewodniczącego Krajowej Komisji, zastępców przewodniczącego, sekretarza i

członków Krajowej Komisji, w liczbie od 40 do 60, powołuje i odwołuje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska spośród przedstawicieli nauki, praktyki oraz organizacji ekologicznych.

3. Do zadań Krajowej Komisji należy w szczególności:

- 1) wydawanie opinii w sprawach przedłożonych przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w związku z jego uprawnieniami wynikającymi z ustawy;
- 2) monitorowanie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko oraz przedstawianie opinii i wniosków, w tym dotyczących rozwoju metodologii i programów szkoleniowych w zakresie ocen oddziaływania na środowisko;
- 3) wydawanie opinii w sprawach projektów aktów prawnych dotyczących systemu ocen oddziaływania na środowisko;
- 4) współpraca z regionalnymi komisjami;
- 5) realizacja innych zadań z zakresu ocen oddziaływania na środowisko powierzonych przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

4. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może zwrócić się do Krajowej Komisji o wydanie opinii w sprawach należących na mocy ustawy do jego kompetencji.

5. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może na wniosek marszałka województwa lub Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, zwrócić się do Krajowej Komisji o wydanie opinii w sprawach należących na mocy ustawy do kompetencji odpowiednio marszałka województwa albo Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Art. 131. 1. Regionalne komisje do spraw ocen oddziaływania na środowisko, zwane dalej „regionalnymi komisjami”, są organami opiniodawczo-doradczymi Regionalnych Dyrektorów Ochrony Środowiska w zakresie ocen oddziaływania na środowisko.

2. Przewodniczącego regionalnej komisji, zastępcę przewodniczącego, sekretarza i członków komisji, w liczbie od 20 do 40, powołuje i odwołuje Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska spośród przedstawicieli nauki, praktyki oraz organizacji ekologicznych.

3. Do zadań regionalnych komisji należy w szczególności:

- 1) wydawanie opinii w sprawach przedłożonych przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w związku z jego uprawnieniami wynikającymi z ustawy;
- 2) przedstawianie opinii i wniosków dotyczących rozwoju programów szkoleniowych w zakresie ocen oddziaływania na środowisko;
- 3) współpraca z Krajową Komisją i innymi regionalnymi komisjami.

4. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska może zwrócić się do regionalnej komisji o wydanie opinii w sprawach z zakresu ocen oddziaływania na środowisko.

Art. 132. 1. Wydatki związane z działalnością Krajowej Komisji i regionalnych komisji pokrywane są z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw środowiska.

2. Obsługę biurową Krajowej Komisji i regionalnych komisji zapewnia odpowiednio Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska lub Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

Art. 133. Członkom Krajowej Komisji i regionalnych komisji oraz zapraszanym na posiedzenie specjalistom zamieszkałym poza miejscowością, w której odbywa się posiedzenie, i biorącym udział w posiedzeniu przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży i noclegów na zasadach określonych w przepisach w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

Art. 134. 1. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób funkcjonowania Krajowej Komisji oraz regionalnych komisji, kierując się potrzebą zapewnienia prawidłowego wypełniania przez te komisje ich ustawowych zadań.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, zostaną ustalone:
- 1) organizacja komisji;
 - 2) tryb działania komisji.

Dział VIII

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Rozdział 1

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 135. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, Nr 75, poz. 439, Nr 88, poz. 587 i Nr 124, poz. 859) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. W postępowaniu o ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dotyczącym przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w ustawie z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, oraz w sprawie ustalenia lokalizacji autostrad oraz dróg ekspresowych, jeżeli przepisy ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym mają zastosowanie do tych dróg, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym i postępowaniu przed sądem administracyjnym, jeżeli zgłosi swój udział w postępowaniu.”

Art. 136. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2005 r. Nr 45, poz. 435, z późn. zm.²⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 5a otrzymuje brzmienie:

„Art. 5a. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może powierzyć, w drodze decyzji administracyjnej, dyrektorowi regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych wykonywanie zadań poza terenami jego działania w zakresie związanym z funkcjonowaniem i ochroną obszarów Natura 2000”;

- 2) w art. 22 po ust. 2 wprowadza się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Organy, o których mowa w ust. 1 i 2, przed zatwierdzeniem odpowiednio planu urządzenia lasu lub uproszczonego planu urządzenia lasu zapewniają możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, w postępowaniu, którego przedmiotem jest zatwierdzenie planu.”

Art. 137. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.²⁵⁾.) w art. 103 w ust. 3 w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) warunków hydrogeologicznych w związku z projektowaniem inwestycji mogących zanieczyścić wody podziemne - w odniesieniu do inwestycji zaliczonych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek

²⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 157, poz. 1315, Nr 167, poz. 1399 i Nr 175, poz. 1460 i 1462, z 2006 r. Nr 227, poz. 1658 i Nr 245, poz. 1775 oraz z 2007 r. Nr 59, poz. 405, Nr 64, poz. 427 i Nr 181, poz. 1286.

²⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 133, poz. 934, Nr 170, poz. 1217, Nr 190, poz. 1399 i Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 82, poz. 556.

sporządzania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wynika z przepisów ustawy o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie;”.

Art. 138. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm²⁶⁾.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) opracowanie projektu budowlanego w sposób zgodny z ustaleniami określonymi w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ustawie z dnia ... o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) lub w pozwoleniu, o którym mowa w art. 23 i art. 23a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.²⁷⁾), wymaganiami ustawy, przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej;”;

2) w art. 28 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się w postępowaniu w sprawie pozwolenia na budowę wymagającym udziału społeczeństwa zgodnie z przepisami ustawy z dnia ... o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie; w tym przypadku do stron tego postępowania stosuje się przepisy art. 28 i 29 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz przepis art. 43 ustawy o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie.”;

3) w art. 29:

a) w ust. 1 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) tymczasowych obiektów budowlanych, niepołączonych trwale z gruntem i przewidzianych do rozbiórki lub przeniesienia w inne miejsce w terminie określonym w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, ale nie później niż przed upływem 120 dni od dnia rozpoczęcia budowy określonego w zgłoszeniu;”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać obszar Natura 2000, które nie są bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynikają z tej ochrony, w rozumieniu ustawy z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, wymagają zawsze pozwolenia na budowę, także w przypadku, gdy nie podlegają one postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko w rozumieniu tej ustawy.”;

4) w art. 30 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zgłoszenia właściwemu organowi wymaga, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 3:”;

b) w pkt 3 uchyla się lit. c,

²⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373 i Nr 247, poz. 1844.

²⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 203, poz. 1683, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125.

- c) uchyla się ust. 5a;
- 5) w art. 32:
 - a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) przeprowadzeniu postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, jeżeli jest ono wymagane przepisami ustawy z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie;”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Przepis ust. 2 nie dotyczy przypadków, w których stanowisko powinno być wyrażone w drodze decyzji, oraz uzgodnienia przeprowadzanego w ramach postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.”;
- 6) w art. 33:
 - a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) cztery egzemplarze projektu budowlanego wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i innymi dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi oraz zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7, aktualnym na dzień opracowania projektu; nie dotyczy to uzgodnienia przeprowadzanego w ramach postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko;”;
 - b) w ust. 4 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5) pozwolenia, uzgodnienia lub opinie innych organów, a także inne dokumenty, wymagane przepisami szczególnymi; nie dotyczy to uzgodnienia przeprowadzanego w ramach postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko;”;
- 7) w art. 35:
 - a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) zgodność projektu budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu, a także wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ustawie z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie;”;
 - b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
 - „6a. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do pozwolenia na budowę wydawanego dla przedsięwzięcia podlegającego postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.”;
- 8) w art. 38:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Decyzję o pozwoleniu na budowę właściwy organ przesyła niezwłocznie wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta albo organowi, który wydał decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ustawie z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, lub pozwolenie, o którym mowa w art. 23 i art. 23a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.”;
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4. Przepisy ustawy z dnia ... o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach

administracji w tym zakresie wskazują przypadki, gdy decyzje o pozwoleniu na budowę podaje się do publicznej wiadomości oraz, gdy dane o tych decyzjach zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.”;

9) w art. 49 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Decyzje, o których mowa w ust. 4, mogą być wydane po uprzednim przeprowadzeniu postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, jeżeli jest ono wymagane przepisami ustawy z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie.”;

10) w art. 71:

a) uchyla się ust. 4a,

b) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) objętych obowiązkiem zgłoszenia - do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 30 ust. 2-5.”.

Art. 139. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.²⁸⁾) w art. 33 ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Jeżeli Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska lub Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska wydał zezwolenie na zabicie zwierząt objętych ochroną gatunkową, mogą one być uśmiercone przy użyciu broni myśliwskiej przez osoby uprawnione do posiadania tej broni.”.

Art. 140. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437, z późn. zm.³¹⁾) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ministrowi właściwemu do spraw środowiska podlega Główny Inspektor Ochrony Środowiska oraz Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.”

Art. 141. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. Nr 80, poz. 872, z późn. zm.²⁹⁾) w załączniku do ustawy po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) Regionalni Dyrektorzy Ochrony Środowiska”.

Art. 142. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 uchyla się pkt 2 i 3;

2) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisów ustawy nie stosuje się do spraw uregulowanych w przepisach prawa atomowego.”;

3) w art. 3:

a) uchyla się pkt 11a i 19,

b) po pkt 38 dodaje się pkt 38a, 38b i 38c w brzmieniu:

38a) ściekach bytowych - rozumie się przez to ścieki z budynków mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego oraz użyteczności publicznej, powstające w wyniku ludzkiego metabolizmu lub funkcjonowania gospodarstw domowych oraz ścieki o zbliżonym składzie pochodzące z tych budynków;

²⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, Nr 92, poz. 880 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 33, poz. 289 i Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr 249, poz. 1830.

³¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 107, poz. 732, Nr 120, poz. 818 i Nr 173, poz. 1218 oraz z 2008 r. Nr 63, poz. 394.

- 38b) ściekach komunalnych - rozumie się przez to ścieki bytowe lub mieszaninę ścieków bytowych ze ściekami przemysłowymi albo wodami opadowymi lub roztopowymi, odprowadzane urządzeniami służącymi do realizacji zadań własnych gminy w zakresie kanalizacji i oczyszczania ścieków komunalnych;
- 38c) ściekach przemysłowych - rozumie się przez to ścieki, niebędące ściekami bytowymi albo wodami opadowymi lub roztopowymi, powstałe w związku z prowadzoną przez zakład działalnością handlową, przemysłową, składową, transportową lub usługową, a także będące ich mieszaniną ze ściekami innego podmiotu, odprowadzane urządzeniami kanalizacyjnymi tego zakładu;”;
- 4) uchyla się art. 9 - 11;
- 5) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Minister właściwy do spraw środowiska zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie projektu polityki ekologicznej państwa.”;
- 6) w art. 17 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Organ, o którym mowa w ust. 1, zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie programu ochrony środowiska.”
- 7) w tytule I w dziale IV uchyla się rozdział 1;
- 8) uchyla się art. 30;
- 9) w tytule I uchyla się dział V i VI;
- 10) w art. 75 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Wymagany zakres kompensacji przyrodniczej w przypadku przedsięwzięć, dla których przeprowadzone było postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, określa odpowiednio decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach oraz inne decyzje, przed wydaniem których została przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie.”;
- 11) w art. 76 w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„4. Na 30 dni przed terminem oddania do użytkowania nowo zbudowanego lub przebudowanego obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji realizowanych jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, inwestor jest obowiązany poinformować wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o planowanym terminie.”;
- 12) w art. 92 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„W przypadku ryzyka występowania przekroczeń dopuszczalnych lub alarmowych poziomów substancji w powietrzu w danej strefie sejmik województwa, po zasięgnięciu opinii właściwego starosty, określi, w drodze uchwały, plan działań krótkoterminowych, w którym ustala się działania mające na celu.”;
- 13) w art. 95 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Na obszarze, na którym istnieje przekroczenie dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu, w odniesieniu do zakładów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest

kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko rozumieniu ustawy z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, marszałek województwa może, w drodze decyzji, nałożyć na podmiot korzystający ze środowiska, który prowadzi działalność powodującą wprowadzanie substancji do powietrza, obowiązek prowadzenia pomiarów poziomów tej substancji w powietrzu.”;

14) w art. 112b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wartości wskaźnika hałasu, o którym mowa w art. 112a pkt 1 lit. a, uwzględniając potrzebę prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem, potrzebę stosowania wskaźników hałasu do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska oraz obowiązujące w tym zakresie dokumenty normalizacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 169, poz. 1386, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 132, poz. 1110 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217).”;

15) w art. 115a uchyla się ust. 6;

16) w art. 118 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przez teren zagrożony hałasem rozumie się teren, na którym są przekroczone dopuszczalne poziomy hałasu, określone wskaźnikami L_{DWN} lub L_N , o których mowa w art. 113.”;

17) w art. 120 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Marszałek województwa przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska program ochrony środowiska przed hałasem niezwłocznie po uchwaleniu programu przez sejmik województwa.”;

18) w art. 122a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Wyniki pomiarów, o których mowa w ust. 1, przekazuje się wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska i państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu.”;

19) w art. 124 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przez miejsca dostępne dla ludności rozumie się wszelkie miejsca, z wyjątkiem miejsc, do których dostęp ludności jest zabroniony lub niemożliwy bez użycia sprzętu technicznego.”;

20) w art. 135:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli z przeglądu ekologicznego albo z oceny oddziaływania na środowisko wymaganej przepisami ustawy z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, albo z analizy porealizacyjnej wynika, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem zakładu lub innego obiektu, to dla oczyszczalni ścieków, składowiska odpadów komunalnych, kompostowni, trasy komunikacyjnej, lotniska, linii i stacji elektroenergetycznej oraz instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej i radiolokacyjnej tworzy się obszar ograniczonego użytkowania.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obszar ograniczonego użytkowania dla przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, lub dla zakładów, lub innych

- objektów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako takie przedsięwzięcie, tworzy sejmik województwa, w drodze uchwały.”;
- 21) w art. 136 d:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Strefę przemysłową tworzy, w drodze uchwały, sejmik województwa.”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Projekt uchwały, o której mowa w ust. 1, podlega uzgodnieniu z państwowym wojewódzkim inspektorem sanitarnym oraz Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska.”;
- 22) w art. 152 po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:
„7a. Informacje zawarte w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1 i 6, prowadzący instalację, objętą obowiązkiem zgłoszenia z uwagi na wytwarzanie pól elektromagnetycznych, przedstawia także państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu.”;
- 23) w art. 154 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 188 stosuje się odpowiednio.”;
- 24) w art. 179:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Mapę akustyczną sporządza się we fragmentach obejmujących obiekty na obszarach poszczególnych powiatów; do fragmentów mapy akustycznej stosuje się odpowiednio art. 118 ust. 3-5 i art. 118a ust. 2.”,
 - b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„3) fragment mapy akustycznej obejmującej określony powiat – właściwemu marszałkowi i staroście.”;
- 25) w art. 181 ust. 1a otrzymuje brzmienie:
„1a. Organ ochrony środowiska, na wniosek prowadzącego instalację, może objąć jednym pozwoleniem instalacje położone na obszarze swojej własności.”;
- 26) w art. 185 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w postępowaniu o wydanie pozwolenia zintegrowanego wymagającym udziału społeczeństwa, o którym mowa w art. 218; w tym przypadku do stron tego postępowania stosuje się przepisy art. 28 i 29 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz przepis art. 43 ustawy z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie.”;
- 27) w art. 193:
- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Decyzji stwierdzającej wygaśnięcie pozwolenia nie wydaje się, jeżeli prowadzący instalację uzyska nowe pozwolenie.”,
 - b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Pozwolenie nie wygasa, jeżeli nastąpiło przeniesienie praw i obowiązków, o którym mowa w art. 190 ust. 1-3, albo nastąpiło połączenie, podział lub przekształcenie spółek handlowych na podstawie przepisów tytułu IV Kodeksu spółek handlowych, albo z mocy innych ustaw nastąpiło przejście na podmiot praw i obowiązków wynikających z decyzji administracyjnych.”;
- 28) w art. 202 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. W pozwoleniu zintegrowanym ustala się dopuszczalną wielkość emisji gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza z instalacji, niezależnie od tego, czy wymagane byłoby dla niej, zgodnie z ustawą, uzyskanie pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza; przepisu art. 224 ust. 3 nie stosuje się w przypadku instalacji wymagających pozwolenia zintegrowanego.”;

- 29) w art. 208 w ust. 4 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) kopię wniosku o wydanie decyzji albo decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ustawie z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, jeżeli została wydana.”;
- 30) w art. 211 uchyla się ust. 3a;
- 31) w art. 212 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Minister właściwy do spraw środowiska prowadzi rejestr wniosków o wydanie pozwolenia zintegrowanego oraz wydanych pozwoleń zintegrowanych.”;
- 32) art. 218 otrzymuje brzmienie:
„Art. 218. Organ administracji zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, w postępowaniu, którego przedmiotem jest wydanie pozwolenia zintegrowanego lub decyzji o zmianie pozwolenia zintegrowanego dotyczącej istotnej zmiany instalacji.”;
- 33) art. 219 otrzymuje brzmienie:
„Art. 219. 1. W razie możliwości wystąpienia znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku nowej lub istotnie zmienianej instalacji wymagającej uzyskania pozwolenia zintegrowanego stosuje się odpowiednio przepisy – działu VI ustawy z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, z tym, że przez dokumentację, o której mowa w art. 108 ust. 5 pkt 2 tej ustawy, rozumie się część wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego, która umożliwi państwu, na którego terytorium może oddziaływać instalacja wymagająca uzyskania takiego pozwolenia, ocenę możliwego znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko.”;
- 34) w art. 236d ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
„3. Karę pieniężną wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1 i 2, stała się ostateczna.
4. W sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym, że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”;
- 35) w art. 238 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Przeгляд ekologiczny instalacji, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, powinien zawierać:” ;
- 36) art. 240 otrzymuje brzmienie:
„Art. 240. Jeżeli możliwość negatywnego oddziaływania na środowisko wynika z funkcjonowania instalacji, która nie jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, organ właściwy do nałożenia obowiązku sporządzenia przeglądu określa, które z wymagań wymienionych w art. 238 należy spełnić, sporządzając przegląd ekologiczny.”;
- 37) w art. 260 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) informację o występujących zagrożeniach, podjętych środkach zapobiegawczych i o działaniach, które będą podjęte w przypadku wystąpienia awarii przemysłowej, przedstawianą społeczeństwu i właściwym organom Państwowej Straży Pożarnej, wojewodzie, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska, staroście, wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta;”;

38) w art. 281 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do ponoszenia opłat za korzystanie ze środowiska nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa dotyczących ustalania opłaty prolongacyjnej.”;

39) w art. 292 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku braku wymaganego pozwolenia podmiot korzystający ze środowiska ponosi opłaty podwyższone o 500 % za:”;

40) w art. 365:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 2;

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do nowo zbudowanego lub przebudowanego obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji związanych z przedsięwzięciem zaliczonym do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzyma, w drodze decyzji:”;

41) w art. 367 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) niezgłoszenia instalacji przez podmiot korzystający ze środowiska lub eksploatacji instalacji niezgodnie z informacją zawartą w zgłoszeniu.”;

42) w art. 378:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Organem ochrony środowiska właściwym w sprawach, o których mowa w art. 115a ust. 1, art. 149, art. 150, art. 152 ust. 1, art. 154 ust. 1, art. 178, art. 183, art. 237 i art. 362 ust. 1 i 3, jest starosta.

2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska jest właściwy w sprawach przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych.”,

b) ust. 2a – 2b otrzymują brzmienie:

„2a. Marszałek województwa jest właściwy w sprawach:

1) przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zakładów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie;

2) przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, realizowanego na terenach innych niż wymienione w pkt 1.

2b. Przy ustalaniu właściwości organów ochrony środowiska, instalacje powiązane technologicznie, eksploatowane przez różne podmioty, kwalifikuje się jako jedną instalację.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zadania samorządu województwa, o których mowa w ust. 2a, art. 30 ust. 2 pkt 1, art. 91 ust. 1, 3 i 3a, art. 94 ust. 2, art. 95 ust. 1, art. 96, art. 119 ust. 2, art. 135 ust. 2, art. 162 ust. 3, 6 i 7, art. 426 ust. 2 i 5, art. 428 ust. 1, art. 430 ust. 2, art. 434, art. 435 ust. 3, 5 i 6, art. 437 ust. 1, 2, 4 i 8 oraz art. 441 ust. 1, 2 i 4, są zadaniami z zakresu administracji rządowej.”;

43) w tytule VII w dziale II uchyla się rozdział 3;

44) w art. 413 w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska albo jego zastępca albo wojewódzki inspektor ochrony środowiska albo jego zastępca;”;

45) w art. 423 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. O ustalenie programu dostosowawczego może ubiegać się prowadzący istniejącą instalację, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, objętą obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, należąca do grup wskazanych na podstawie art. 425.”.

Art. 143. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251 i Nr 88, poz. 587) w art. 14 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Minister właściwy do spraw środowiska zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, w postępowaniu, którego przedmiotem jest opracowanie krajowego planu gospodarki odpadami, o którym mowa w ust. 4”.

Art. 144. W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.³⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do marszałków województw i dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej, w sprawach określonych ustawą.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisy ust. 3 nie mają zastosowania w sprawach, o których mowa w art. 72, art. 74a, art. 74b, art. 74c, art. 85 ust. 3, art. 86 ust. 1 i art. 164 ust. 9 ustawy.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do starosty realizującego:

1) zadania z zakresu administracji rządowej, określone w ustawie;

2) kompetencje organu właściwego do wydania pozwolenia wodnoprawnego.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zadania marszałka województwa, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 2, art. 43 ust. 2a, art. 140 ust. 2 i art. 186 ust. 3, są zadaniami z zakresu administracji rządowej”;

2) w art. 4a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

³⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, poz. 181, poz. 1286 i Nr 231, poz. 1704.

- „3) ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.³¹⁾) oraz warunków zabudowy - dla przedsięwzięć wymagających uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, do wydania którego organem właściwym jest marszałek województwa lub dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej.”;
- 3) w art. 43 ust. 2a otrzymuje brzmienie:
„2a. Aglomeracje, o których mowa w ust. 1, wyznacza, po uzgodnieniu z właściwym dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej i właściwym Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz po zasięgnięciu opinii zainteresowanych gmin i zainteresowanych zarządów województw, marszałek województwa w drodze aktu prawa miejscowego; jeżeli aglomeracja obejmowałaby tereny położone w dwóch lub więcej województwach, właściwy do wyznaczenia aglomeracji jest marszałek tego województwa, na którego terenie znajdować się będzie największa część aglomeracji.”;
- 4) w art. 43 ust. 3b wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Marszałek województwa przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska corocznie, nie później niż do dnia 31 marca, sprawozdanie z realizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych w województwie, zawierające:”;
- 5) w art. 43 ust. 3c otrzymuje brzmienie:
„3c. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przedkłada marszałkowi województwa corocznie, nie później niż do dnia 28 lutego, informacje, o których mowa w ust. 3b, za rok ubiegły.”;
- 6) w art. 70 ust. 3a otrzymuje brzmienie:
„3a. Wyszukiwanie informacji, sporządzanie kopii dokumentów oraz ich przesyłanie odbywa się na podstawie przepisów ustawy z dnia ... o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie (Dz. U. Nr ..., poz. ...), regulujących zasady dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie.”;
- 7) art. 85a otrzymuje brzmienie:
„Art. 85a. Decyzje, o których mowa w art. 82 ust. 3 pkt 3 i art. 85 ust. 4, wymagają uzgodnienia z właściwym Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska.” ;
- 8) w art. 119:
a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej opracowując program wodno-środowiskowy kraju, o którym mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1 zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie programu”.,
b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej sporządzając lub aktualizując plan, o którym mowa w art. 113 ust. 1 pkt 2 zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie lub aktualizacja planu”.,
c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

³¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 127, poz. 880

- „6a. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej sporządzając lub aktualizując plan, o którym mowa w art. 113 ust. 1 pkt 3 zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie lub aktualizacja planu”.
- d) w ust. 7 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„7. Zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych w osiągnięciu celów środowiskowych, w szczególności w opracowywaniu, przeglądzie i uaktualnianiu planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, o których mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1a, Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej podaje do publicznej wiadomości w trybie określonym w ustawie z dnia ... o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, w celu zgłaszania uwag.”;
- e) w ust. 8 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„8. Udostępnienie przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej materiałów źródłowych wykorzystanych do opracowania projektu planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza odbywa się na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie.”;
- 9) w art. 120 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej ustalając warunki korzystania z wód regionu wodnego oraz warunki korzystania z wód zlewni, o których mowa w art. 113 ust. 1 pkt 4 i 5 zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, w postępowaniu, którego przedmiotem jest ustalenie tych warunków.” ;
- 10) w art. 134 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3 Przepisy, o których mowa w ust. 2 stosuje się także do przejęcia praw i obowiązków wynikających z pozwolenia na wprowadzanie do urządzeń kanalizacyjnych, będących własnością innych podmiotów, ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego.”;
- 11) w art. 140:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Organem właściwym do wydawania pozwoleń wodnoprawnych, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a, jest starosta, wykonujący to zadanie jako zadanie z zakresu administracji rządowej.”;
- b) w ust. 2:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) jeżeli szczególne korzystanie z wód, wykonywanie urządzeń wodnych lub eksploatacja instalacji bądź urządzeń wodnych są związane z przedsięwzięciami lub instalacjami, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy – Prawo ochrony środowiska,”;
- uchyla się pkt 6,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
„2a. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej wydaje pozwolenie wodnoprawne, jeżeli szczególne korzystanie z wód lub wykonywanie urządzeń wodnych odbywa się na terenach zamkniętych w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo ochrony środowiska.

2b. W przypadku, gdy szczególne korzystanie z wód lub wykonywanie urządzeń wodnych jest związane z przedsięwzięciem realizowanym w części na terenie zamkniętym dla całego przedsięwzięcia pozwolenie wodnoprawne wydaje dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej.”;

12) w art. 142 po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) opłaty z umów, o których mowa w art. 217 ust. 6”;

13) w art. 186 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na żądanie poszkodowanego organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego, a jeżeli szkoda nie jest następstwem pozwolenia wodnoprawnego - właściwy marszałek województwa, ustala wysokość odszkodowania w drodze decyzji; decyzja jest niezaskarżalna.”.

Art. 145. W ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. Nr 80, poz. 721, z późn. zm.³²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11a dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej może być wydana po uprzednim przeprowadzeniu postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, jeżeli jest ono wymagane przepisami ustawy z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie.”;

2) w art. 11d w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności:”;

3) w art. 11f w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności:”.

Art. 146. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.³³⁾):

1) w art. 11 pkt 8 po lit. i średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. j) w brzmieniu:

„j) Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska;”;

2) w art. 17 pkt 6 po lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„j) Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska;”;

3) w art. 53 w ust. 4:

a) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska - w odniesieniu do innych niż wymienione w pkt 7 obszarów objętych ochroną na podstawie przepisów o ochronie przyrody;”;

b) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska - dla przedsięwzięć wymagających uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, do wydania którego organem właściwym jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska;”.

³²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 217, poz. 2124, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 267, poz. 2251, z 2006 r. Nr 220, poz. 1601 oraz z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 112, poz. 767.

³³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 127, poz. 880.

Art. 147. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.³⁴⁾):

- 1) użyty w art. 8 ust. 4, w art. 9 ust.1, w art. 11 ust. 4, w art. 15 ust. 1 pkt 25, w art. 19 ust. 4, w art. 22 ust. 1 pkt 2, w art. 22 ust. 2 pkt 2, w art. 27 ust. 1, w art. 31, w art. 32 ust. 1, w art. 38, w art. 56 ust. 1 i 8, w art. 57 ust. 1, w art. 58 ust. 1 i 2, w art. 60 ust. 2, w art. 61 ust. 1, 7 i 8, w art. 63 ust. 1, 4, 5 pkt 2 i ust. 9, w art. 67 ust. 1, w art. 68 ust. 1, w art. 74 ust. 1, w art. 75 ust. 1, 4 i 5, w art. 77 ust. 2, 10, 11 i 13, w art. 111 ust. 1, w art. 113 ust. 1 i 4 oraz w art. 121 ust. 2 w różnej liczbie i przypadku, wyraz „minister właściwy do spraw środowiska” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska”;
- 2) użyty w art. 13 ust. 4 i 5, w art. 19 ust. 6, 7 i 8, w art. 32 ust. 3, w art. 33 ust. 1, w art. 35 ust. 3 i 4, w art. 36 ust. 3, w art. 53, w art. 56 ust. 2 i 8, w art. 58 ust. 1, w art. 60 ust. 3 i 5, w art. 62 ust. 1, w art. 63 ust. 8 i 9, w art. 68 ust. 1, w art. 75 ust. 5, w art. 76 ust. 3, w art. 77 ust. 1, 2, 3 i 10, w art. 94, w art. 99 ust. 1, 2 i 5, w art. 105 ust. 4 pkt 3, w art. 114 ust. 1 i 2, w art. 118 ust. 1, w art. 122 ust. 1, 2 i 3, w art. 123 ust. 1 i 2, w art. 126 ust. 3, 4, 5 i 6 pkt 2 lit. b oraz w art. 131 pkt 8 i 11 w różnej liczbie i przypadku, wyraz „wojewoda” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska”;
- 3) w art. 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uznanie za rezerwat przyrody obszarów, o których mowa w ust. 1, następuje w drodze aktu prawa miejscowego Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, które określa jego nazwę, położenie lub przebieg granicy i otulinę, jeżeli została wyznaczona, cele ochrony oraz rodzaj, typ i podtyp rezerwatu przyrody, a także sprawującego nadzór nad rezerwatem. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, w drodze aktu prawa miejscowego, za zgodą Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i po zasięgnięciu opinii regionalnej rady ochrony przyrody, może zmniejszyć lub zwiększyć obszar rezerwatu przyrody, zmienić cele ochrony, a w razie bezpowrotnej utraty wartości przyrodniczych, dla których rezerwat został powołany - zlikwidować rezerwat przyrody.”
- 4) w art. 17 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie;”;
- 5) w art. 19:
 - a) po ust. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„1a. Organ sporządzający projekt planu ochrony, o którym mowa w ust. 1 zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie projektu.”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1a i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku dokonywania zmiany planu ochrony.”;
- 6) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wyznaczenie obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze aktu prawa miejscowego Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, które określa jego

³⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w: Dz. U. z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087 oraz z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 176, poz. 1238 i Nr 181, poz. 1286.

nazwę, położenie, obszar, sprawującego nadzór, ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów oraz zakazy właściwe dla danego obszaru chronionego krajobrazu lub jego części wybrane spośród zakazów wymienionych w art. 24 ust. 1, wynikające z potrzeb jego ochrony. Likwidacja lub zmiana granic obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze aktu prawa miejscowego Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, po zaopiniowaniu przez regionalną radę ochrony przyrody oraz właściwe miejscowo rady gmin, z powodu bezpowrotnej utraty wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach i możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem.”;

7) w art. 24 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie;”;

8) w art. 60 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli stwierdzone lub przewidywane zmiany w środowisku zagrażają lub mogą zagrażać roślinom, zwierzętom lub grzybom objętych ochroną gatunkową, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, a na obszarach morskich Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, jest obowiązany, po zasięgnięciu opinii właściwej regionalnej rady ochrony przyrody oraz zarządcy lub właściciela terenu, podjąć działania w celu zapewnienia trwałego zachowania gatunku, jego siedliska lub ostoi, eliminowania przyczyn powstawania zagrożeń oraz poprawy stanu ochrony jego siedliska lub ostoi.”

9) w art. 91:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska”;

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska;”;

10) uchyla się art. 93;

11) w art. 95 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) regionalna rada ochrony przyrody, działająca przy Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska;”;

12) art. 97 otrzymuje brzmienie:

„Art. 97. 1. Członków regionalnej rady ochrony przyrody w liczbie od 20 do 30 na kadencję trwającą 5 lat powołuje, w drodze zarządzenia, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska spośród działających na rzecz ochrony przyrody przedstawicieli nauki, praktyki, organizacji ekologicznych i Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe oraz sejmiku województwa.

2. Regionalna rada ochrony przyrody wybiera ze swojego grona przewodniczącego i zastępców oraz uchwała regulamin działania.

3. Do zadań regionalnej rady ochrony przyrody należy w szczególności:

1) ocena realizacji zadań w zakresie ochrony przyrody;

2) opiniowanie projektów aktów prawnych w zakresie ochrony przyrody wydawanych przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska;

3) przedstawianie wniosków i opinii w sprawach ochrony przyrody;

4) opiniowanie planów rozwoju i strategii wojewódzkich w zakresie ochrony przyrody.

4. Wydatki związane z działalnością regionalnej rady ochrony przyrody są

pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska.”;

13) w art. 111 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie projektu krajowej strategii ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z projektem programu działań, o których mowa w ust. 1.”.

Art. 148. W ustawie z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. Nr 281, poz. 2784) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Krajowy Administrator zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia ... o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, w postępowaniu, którego przedmiotem jest opracowanie projektu krajowego planu, o którym mowa w art. 14 ust. 4”.

Art. 149. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493):

1) w art. 6 w pkt 11 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w gatunkach chronionych lub chronionych siedliskach przyrodniczych, mającą znaczący negatywny wpływ na osiągnięcie lub utrzymanie właściwego stanu ochrony tych gatunków lub siedlisk przyrodniczych, z tym że szkoda w gatunkach chronionych lub chronionych siedliskach przyrodniczych nie obejmuje uprzednio zidentyfikowanego negatywnego wpływu wynikającego z działania podmiotu korzystającego ze środowiska zgodnie z art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody lub zgodnie z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia w rozumieniu ustawy z dnia o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie (Dz. U. Nr ..., poz. ...),”;

2) dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„7a. Organem wyższego stopnia w stosunku do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska jest Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.”.

3) użyty w art. 7 ust. 1, 2 i 3, w art. 35 ust. 2, w różnej liczbie i przypadku, wyraz „województwo” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska”;

4) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. W trakcie realizacji działań naprawczych, właściwy organ ochrony środowiska może podjąć decyzję o ich zaniechaniu, jeżeli:

- 1) dotychczas zrealizowane działania naprawcze gwarantują, że nie ma znaczącego ryzyka wystąpienia negatywnego wpływu na zdrowie ludzi, gatunki chronione, chronione siedliska przyrodnicze lub na wody oraz
- 2) koszty dalszych działań naprawczych, które miałyby doprowadzić do osiągnięcia stanu początkowego lub do niego zbliżonego, byłyby nieproporcjonalnie wysokie w stosunku do korzyści osiągniętych w środowisku.”;

5) uchyla się art. 36.

Rozdział 2

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 150. 1. Do postępowań wszczętych a niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że organami właściwymi są odpowiednie organy ustanowione niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem art. 150.

2. Odwołania od decyzji wydanych przez wojewodów, w sprawach, w których kompetencje zostały przekazane, na mocy niniejszej ustawy, Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska rozpatruje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

Art. 151. 1. Do postępowań w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczętych a niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy dotychczasowe stosuje się na wniosek uprawnionego podmiotu; decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydana na podstawie przepisów dotychczasowych uprawnia podmiot do złożenia wniosku o jedną z decyzji, o których mowa w art. 46 ust 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, w trybie dotychczasowych przepisów.

2. W odniesieniu do przedsięwzięć, dla których ostateczną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydano przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy działu V rozdziału 7 niniejszej ustawy.

3. W odniesieniu do przedsięwzięć, o których mowa w ust. 2, w ciągu 6 miesięcy od wejścia niniejszej ustawy w życie przepisy dotyczące rozdziału 7 działu V niniejszej ustawy stosuje się tylko na wniosek uprawnionego podmiotu; złożenie takiego wniosku jest równoznaczne z żądaniem, o którym mowa w art. 91 ust. 2.

Art. 152. Do decyzji, o których mowa w art. 115a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 142, wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 115a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 142 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 153. Przez decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach, wymagane przed uzyskaniem decyzji, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 11 niniejszej ustawy, należy rozumieć także decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach wydane na podstawie przepisów dotychczasowych przed uzyskaniem odpowiednio decyzji o ustaleniu lokalizacji autostrady albo decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi.

Art. 154. 1. Krajowa Komisja do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko oraz wojewódzkie komisje do spraw ocen oddziaływania na środowisko utworzone na podstawie art. 394 ustawy zmienianej w art. 142 stają się odpowiednio Krajową Komisją do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko oraz regionalnymi komisjami do spraw ocen oddziaływania na środowisko w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy.

2. Komisje, o których mowa w ust. 1, powołane na podstawie dotychczasowych przepisów funkcjonują do czasu powołania nowych Komisji na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

3. Wojewódzkie rady ochrony przyrody, działające przy wojewodzie, na podstawie art. 95 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 146, stają się regionalnymi radami ochrony przyrody, działającymi przy Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, na podstawie art. 95 pkt 2

ustawy zmienianej w art. 146 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 155. 1. Wojewodowie przekażą właściwym Regionalnym Dyrektorom Ochrony Środowiska w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) akta spraw dotyczących rekultywacji zanieczyszczonej gleby lub ziemi wraz z pełną posiadaną dokumentacją;
- 2) rejestry zawierające informacje o terenach, na których stwierdzono przekroczenie standardów jakości gleby lub ziemi

o których mowa w art. 36 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie.

2. Starostowie, którzy do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie przekazali wojewodom akt spraw i rejestrów, o których mowa w ust. 1, przekażą je właściwym Regionalnym Dyrektorom Ochrony Środowiska w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 156. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy urzędów wojewódzkich, wykonujący do tego dnia zadania i kompetencje podlegające przekazaniu Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska, w tym pracownicy wykonujący obsługę finansową, prawną i administracyjną w stosunku do tych zadań, stają się odpowiednio pracownikami Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, z zastrzeżeniem art. 158.

2. Dyrektor Generalny Urzędu Wojewódzkiego jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy zawiadomić na piśmie pracowników wykonujących zadania i kompetencje podlegające przekazaniu na podstawie ustawy o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunku pracy. Przepis art. 23¹ § 4 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

3. Stosunek pracy z pracownikami, o których mowa w ust. 1, wygasa po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, jeżeli przed upływem tego terminu nie zostaną im zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy na dalszy okres albo w razie nieprzyjęcia w terminie 2 tygodni przed upływem 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, nowych warunków pracy lub płacy.

4. Wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem może nastąpić za wypowiedzeniem.

Art. 157. Dyrektor Generalny Urzędu Wojewódzkiego w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy przygotowuje imienne wykazy pracowników, o których mowa w art. 156 ust. 1, wykonujących zadania i kompetencje podlegające przekazaniu z dniem wejścia w życie ustawy i przekazuje je właściwemu Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska przejmującemu te zadania i kompetencje na podstawie ustawy.

Art. 158. 1. Wojewoda w terminie 3 dni od dnia ogłoszenia ustawy przygotowuje imienne wykazy pracowników Służb Parków Krajobrazowych tych parków lub zespołów tych parków, na terenie których wyznaczono obszary Natura 2000 lub projektuje się wyznaczyć obszary Natura 2000, uwzględniając proporcjonalną liczbę pracowników do powierzchni parków krajobrazowych położonych na obszarach Natura 2000 i w terminie 5 dni od dnia ogłoszenia ustawy uzgodni z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska listę pracowników, którzy staną się pracownikami Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy wymienieni na liście, o której mowa w ust. 1, stają się pracownikami Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i stosuje się do nich przepisy ustawy o służbie cywilnej; stosunki pracy pozostałych pracowników Służb Parków Krajobrazowych pozostają bez zmian.

3. Dyrektor Generalny Urzędu Wojewódzkiego jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia

ogłoszenia ustawy zawiadomić na piśmie pracowników wykonujących zadania i kompetencje podlegające przekazaniu na podstawie ustawy o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunku pracy. Przepis art. 23¹ § 4 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

4. Stosunek pracy z pracownikami, o których mowa w ust. 1, wygasa po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, jeżeli przed upływem tego terminu nie zostaną im zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy na dalszy okres albo w razie nieprzyjęcia w terminie 2 tygodni przed upływem 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, nowych warunków pracy lub płacy.

5. Wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem może nastąpić za wypowiedzeniem. Przepis art. 41¹ Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

6. Pracownicy wymienieni na liście, o której mowa w ust. 1, zachowują uprawnienia pracownicze wynikające z aktów, na podstawie których powstał ich stosunek pracy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, do dnia:

- 1) 15 grudnia 2008 r., jeżeli przyjęli proponowane warunki pracy lub płacy na dalszy okres, albo
- 2) wygaśnięcia stosunku pracy, o którym mowa w ust. 4, albo
- 3) wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 5.

Art. 159. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy Ministerstwa Środowiska, wykonujący zadania i kompetencje podlegające przekazaniu Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska, stają się pracownikami Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska; przepisy art. 156 ust. 2 – 4 stosuje się odpowiednio.

2. Dyrektor Generalny Ministerstwa Środowiska w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy przygotowuje imienne wykazy pracowników, o których mowa w ust. 1, wykonujących zadania i kompetencje podlegające przekazaniu z dniem wejścia w życie ustawy i przekazuje je Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska przejmującemu te zadania i kompetencje na podstawie ustawy.

Art. 160. Dotychczasowe upoważnienia wojewody wydane pracownikom urzędu wojewódzkiego w celu wykonywania przez nich obowiązków służbowych stają się z mocy prawa upoważnieniami Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Art. 161. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy stroną zawartych wcześniej przez wojewodę porozumień i umów w zakresie zadań i kompetencji podlegających przekazaniu na podstawie ustawy staje się właściwy Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

2. Zezwolenia i inne decyzje wydane przez wojewodę oraz ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie przekazywanych ustawą zadań i kompetencji zachowują ważność do upływu określonych w nich terminów ważności, chyba że na podstawie odrębnych przepisów wcześniej zostaną zmienione lub utracą ważność.

3. Decyzje lub inne rozstrzygnięcia, których adresatem był wojewoda, w zakresie zadań i kompetencji podlegających przekazaniu, zachowują ważność w stosunku do właściwego Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Art. 162. 1. W toczących się postępowaniach sądowych i administracyjnych w zakresie zadań podlegających przekazaniu na podstawie ustawy, w których stroną jest wojewoda, stroną staje się Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

2. Niezakończone postępowania administracyjne w zakresie spraw podlegających przekazaniu na podstawie przepisów ustawy toczą się nadal przed organami, które przejęły zadania i kompetencje.

Art. 163. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy, mienie ruchome, stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w dyspozycji wojewodów, niezbędne do wykonywania zadań i kompetencji podlegających przekazaniu Regionalnym Dyrektorom Ochrony Środowiska, przejmują Regionalni Dyrektorzy Ochrony Środowiska.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy, mienie ruchome:

- 1) stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w dyspozycji parków krajobrazowych lub ich zespołów, na terenie których wyznaczono obszary Natura 2000 lub projektuje się wyznaczyć obszary Natura 2000 i
- 2) niezbędne do wykonywania zadań przez pracowników wymienionych na liście, o której mowa w art. 157 ust. 1

- przejmują Regionalni Dyrektorzy Ochrony Środowiska.

3. Z dniem wejścia w życie ustawy, nieruchomości:

- 1) stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w trwałym zarządzie parków krajobrazowych lub ich zespołów, na terenie których wyznaczono obszary Natura 2000 lub projektuje się wyznaczyć obszary Natura 2000 i
- 2) niezbędne do wykonywania zadań przez pracowników wymienionych na liście, o której mowa w art. 157 ust. 1

- na mocy ustawy przechodzą nieodpłatnie w trwałe zarząd właściwych Regionalnych Dyrektorów Ochrony Środowiska.

4. Z dniem wejścia w życie ustawy, mienie ruchome, stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w dyspozycji Ministerstwa Środowiska, niezbędne do wykonywania zadań i kompetencji podlegających przekazaniu Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska, przejmuje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

5. W terminie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy wojewodowie sporządzą wykazy mienia Skarbu Państwa, o którym mowa w ust. 1.

6. W terminie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy dyrektorzy parków krajobrazowych lub zespołów tych parków, o których mowa w art. 157 ust. 1, sporządzą wykazy mienia Skarbu Państwa, o którym mowa w ust. 2 i 3.

7. W terminie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy Dyrektor Generalny Ministerstwa Środowiska sporządzi wykaz mienia Skarbu Państwa, o którym mowa w ust. 4.

Art. 164. Istniejące w dniu wejścia w życie ustawy gospodarstwa pomocnicze oraz zakłady budżetowe, zajmujące się działaniami w zakresie ochrony przyrody, utworzone przez wojewodów, stają się odpowiednio gospodarstwami pomocniczymi lub zakładami budżetowych właściwych Regionalnych Dyrektorów Ochrony Środowiska.

Art. 165. 1. W celu wykonania przepisów ustawy Prezes Rady Ministrów dokonuje, w drodze rozporządzenia, przeniesienia niektórych planowanych dochodów i wydatków budżetowych, w tym wynagrodzeń oraz limitów zatrudnienia między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, w drodze rozporządzenia, dokona przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych w ramach części 41 - środowisko między działami i rozdziałami budżetu państwa w zakresie dotyczącym zadań przejętych przez Generalną Dyрекję Ochrony Środowiska z Ministerstwa Środowiska oraz określi limity zatrudnienia i kwoty wynagrodzeń w podziale na działy i rozdziały budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej.

Art. 166. 1. Wojewódzcy konserwatorzy przyrody, o których mowa w art. 93 ustawy zmienianej w art. 146, pełnią funkcje Regionalnych Dyrektorów Ochrony Środowiska do czasu powołania Regionalnych Dyrektorów Ochrony Środowiska na podstawie przepisów niniejszej ustawy, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W odniesieniu do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko starostowie pełnią funkcje Regionalnych Dyrektorów Ochrony Środowiska, w terminie roku od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 167. Obszary chronionego krajobrazu utworzone przed dniem wejścia w życie ustawy stają się obszarami chronionego krajobrazu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 146 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 168. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 19 ust. 8, art. 24 ust. 3, art. 30 ust. 3, art. 51 ust. 8, art. 112b i art. 399 ustawy zmienianej w art. 142, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22 ust. 2, art. 26 ust. 1, art. 27 ust. 4, art. 59 ust. 1 i art. 134 niniejszej ustawy oraz na podstawie art. 112 b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 142 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 169. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2008 r.

UZASADNIENIE

Zakres projektu **ustawy o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie** obejmuje:

- udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie (dotychczas uregulowane w Tytule I, Dziale IV, Rozdziale 1 (art. 19 – 24a) i art. 30 *ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150)*, zwanej dalej „ustawą - Poś”);
- udział społeczeństwa w ochronie środowiska (dotychczas uregulowany w Tytule I, Dziale V (art. 31 – 39) Poś);
- postępowanie w sprawie oceny strategicznej oddziaływania na środowisko skutków realizacji planów i programów (dotychczas uregulowane w Tytule I, Dziale VI, Rozdziale 1 (art. 40 – 45) Poś);
- postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć (dotychczas uregulowane w Tytule I, Dziale VI, Rozdziale 2 (art. 46 – 57) Poś);
- postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko (dotychczas uregulowane w Tytule I, Dziale VI, Rozdziale 3 (art. 58 – 69) Poś);
- komisje do spraw ocen oddziaływania na środowisko (dotychczas uregulowane w Tytule VII, Dziale II, Rozdziale 3 (art. 394 – 399) Poś).

Ponadto projekt przewiduje utworzenie nowego organu administracji ochrony Środowiska – Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, którego głównym zadaniem jest usprawnienie procesu zarządzania środowiskiem w Polsce w kontekście skuteczniejszej absorpcji środków UE. Organ ten przejąć ma od wojewodów kompetencje w zakresie ocen oddziaływania na środowisko, ochrony obszarów Natura 2000 i innych obszarów przyrodniczo cennych oraz zwalczania szkód ekologicznych.

Materię projektu stanowią kwestie dotychczas uregulowane w ustawie – Poś.

Większość z zawartych w projekcie przepisów została wprost przeniesiona z ustawy - Poś. Zasadniczym zmianom ulegną jedynie przepisy dotyczące postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć, w tym również w kontekście transgranicznym. W pozostałym zakresie projekt wprowadza jedynie zmiany o charakterze porządkowym lub redakcyjnym, mającym na celu uściślenie brzmienia przepisów oraz ich dostosowanie do wymogów praktyki lub do wymagań wspólnotowych a także zmiany wynikające z utworzenia Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

Proponowane w projekcie zmiany są w znacznej mierze konsekwencją uwzględnienia zarzutów odnośnie nieprawidłowej transpozycji dyrektywy 85/337/EWG i dyrektywy 92/43/EWG oraz uwag i sugestii odnośnie prawidłowości transpozycji innych dyrektyw objętych zakresem przedmiotowym projektu, podniesionych wobec Polski przez Komisję Europejską w sposób formalny lub w drodze nieformalnej, a także uwzględnienia uwag Komisji odnośnie przedstawianych jej do opiniowania projektów zmian przepisów w tym zakresie. W projekcie zaproponowano pewne zmiany mające na celu zapewnienie pełnej transpozycji prawa wspólnotowego i usunięcie pewnych drobnych luk w transpozycji, nawet

jeżeli nie zostały one jeszcze wyraźnie podniesione przez Komisję, ale istnieje ryzyko, iż mogą one w przyszłości być przedmiotem kolejnych zarzutów.

W części dotyczącej postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć projekt ustawy ma przede wszystkim na celu uwzględnienie zarzutów Komisji Europejskiej, podniesionych w ramach wszczętego przeciwko Polsce postępowania w sprawie o naruszenie przepisów *dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne*, zmienionej *dyrektywą Rady 97/11/WE* i *dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE*, zwanej dalej „dyrektywą 85/337/EWG” – naruszenie nr 2006/2281.

Dotychczas przeprowadzono dwa etapy przedmiotowej procedury o naruszenie:

- wezwanie do usunięcia uchybień (na które władze polskie udzieliły odpowiedzi pismem z dnia 4 września 2006 r.);
- uzasadniona opinia (na którą władze polskie udzieliły odpowiedzi pismem z dnia 18 października 2007 r.).

Następnym, formalnym etapem postępowania o naruszenie, który może być wszczęty w przypadku braku akceptacji wyjaśnień oraz propozycji zmian w prawie krajowym, złożonych przez władze polskie w odpowiedzi na uzasadnioną opinię, jest skierowanie przez Komisję Europejską skargi do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Decyzja o wyodrębnieniu przepisów o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie oraz o udziale społeczeństwa i ocenach oddziaływania na środowisko z ustawy – Poś w odrębną ustawę została podjęta ze względów pragmatycznych – w celu ułatwienia stosowania przedmiotowych przepisów przez adresatów zawartych w nich norm. Należy tu przypomnieć, iż przed wejściem w życie ustawy – Poś, kwestie uregulowane w przedmiotowym projekcie ustawy stanowiły materię odrębnej *ustawy dnia 9 listopada 2000 r. o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 109, poz. 1157 z późn. zm.)*.

W celu usunięcia naruszeń prawa wspólnotowego wskazywanych przez Komisję oraz w celu usprawnienia procesu decyzyjnego przygotowano projekt *ustawy o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, który poddany został wszechstronnym konsultacjom, w tym również przesłany został do Komisji Europejskiej. W efekcie uzyskanych opinii i uwag pojawiła się potrzeba przerehabrowania projektu ustawy oraz uzupełnienia go o przepisy dotyczące stworzenia nowego organu wyspecjalizowanego w sprawach ocen oddziaływania na środowisko i ochrony obszarów Natura 2000. Został opracowany nowy projekt *ustawy o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie*.

Z uwagi na obszerność regulacji, niniejszy projekt ustawy podzielony został na 8 działów.

Uzasadnienie dla poszczególnych działów projektu jest następujące:

Dział 1. Przepisy ogólne

Przepisy ogólne określają zakres przedmiotowy ustawy oraz definiują podstawowe pojęcia używane w ustawie.

Projekt zawiera 25 definicji, w tym definicje: oddziaływania na obszar Natura 2000, oddziaływania na środowisko, organu administracji, postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, organizacji ekologicznej, podania do publicznej wiadomości, powierzchni ziemi, przedsięwzięcia, środowiska oraz zanieczyszczenia (art. 3 projektu).

Większość z definicji zawiera odwołanie do definicji pozostawionych w ustawie - Poś.

W projekcie dodano definicję pojęcia „integralność obszaru Natura 2000”. Analogiczna definicja przewidywana jest także w projekcie nowej ustawy o ochronie przyrody.

Dodatkowo w projekcie rozszerzono definicję pojęcia „oddziaływanie na obszar Natura 2000” o kwestie związane z integralnością tego obszaru oraz powiązania danego obszaru z innymi obszarami Natura 2000. Również i w tym przypadku analogiczna definicja przewidywana jest także w projekcie nowej ustawy o ochronie przyrody.

Obie wskazane powyżej zmiany mają na celu zapewnienie zgodności z uregulowaniami dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7 i L 305 z 08.11.1997, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 102) zwanej dalej „Dyrektywą Siedliskową”.

W projekcie rozszerzono również definicję pojęcia „podanie do publicznej wiadomości” o zamieszczenie wymaganych informacji w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.). Zgodnie z ww. ustawą (art. 9 ust. 2), wszystkie organy władzy publicznej są obowiązane do utworzenia własnych stron Biuletynu Informacji Publicznej. Dotychczas wymagane było jedynie zamieszczenie określonych ustawą informacji na stronie internetowej organu, jeżeli organ taką stronę prowadził (art. 32 ust. 3 Poś).

Dla zapewnienia większej klarowności i zwięzłości tekstu projekt wprowadza szereg pojęć i definicji porządkujących, w tym np. pojęcie „dokumentu strategicznego”, przez który rozumie się plany, programy, strategie i polityki i inne dokumenty oraz ich modyfikacje.

Podstawową rolę odgrywa pojęcie „oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko” - jest to postępowanie, w którym jest raport i udział społeczeństwa.

„Postępowanie kwalifikujące” to tzw. selekcja lub screening - czyli postępowanie zmierzające do ustalenia czy przedsięwzięcia z II grupy (nazywane tutaj mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko) i III grupy (tu nazywane mogącymi potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000) wymagają oceny (czyli raportu i udziału społeczeństwa)

„Postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko” to postępowanie kwalifikujące oraz sama ocena oddziaływania na środowisko i ewentualnie postępowanie w sprawie powtórnej oceny

Karta informacyjna przedsięwzięcia – to podstawowy dokument dla celów kwalifikacji przedsięwzięcia oraz ustalenia zakresu raportu

W przepisach ogólnych uregulowane zostały także kwestie dotyczące właściwości organów uzgadniających i opiniujących w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. Obowiązek uzgodnienia lub opiniowania został wyłączony w przypadku, gdy organem właściwym do postępowania w sprawie jest jednocześnie organem uzgadniającym bądź opiniującym. Przepisy te zostały przeniesione z ustawy – Poś.

Dział II. Udostępnianie informacji o środowisku

Przepisy o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie stanowią transpozycję dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/WE (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003, str. 26; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 375) zwanej dalej „dyrektywą 2003/4/WE” oraz wdrażają postanowienia Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzonej w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 78, poz. 706), zwanej dalej „Konwencją z Aarhus”.

Zawarte w dziale II projektu przepisy dotyczące dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie zostały przeniesione z ustawy – Poś. W projekcie jednak regulowana materia, dla większej klarowności, podzielona została na 6 rozdziałów.

Proponowane zmiany mają przede wszystkim na celu uzupełnienie istniejących dotychczas luk w transpozycji dyrektywy 2004/3.

Po pierwsze zmieniono przepisy dotyczące określenia samego zakresu informacji o środowisku: w słowniczku wprowadzono wymagane przez dyrektywę definicje informacji znajdującej się w posiadaniu organu i informacji przeznaczonej dla organu, a także zmodyfikowano nieco przepisy określające zakres udostępnianych informacji.

W celu dostosowania prawa polskiego do dyrektywy wprowadzono też (niewielkie) zmiany dotyczące wyjątków od udostępniania informacji, a także sprecyzowano kwestie odwołań od odmowy udostępniania informacji. Dotychczas funkcjonujące odesłanie w tym zakresie do ustawy o dostępie do informacji publicznej powodowało trudności praktyczne w stosowaniu.

Dotychczasowa konstrukcja przepisu określającego zakres udostępnianych informacji (dotychczasowy art. 19 ustawy Poś) była bardzo myląca i powodowała nagminnie problemy w interpretacji. W związku z tym sprecyzowano, że lista dokumentów wymienionych dotychczas w art. 19 ust. 2 ustawy Poś nie wyczerpuje zakresu informacji podlegających udostępnianiu, ale wymienia dokumenty, o których dane umieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.

Dodatkowo dodany zostanie obowiązek zamieszczania w wykazie wniosków o wydanie tych decyzji (dotychczas w wykazie powinny być się znaleźć jedynie dane o już wydanych decyzjach o pozwoleniu na budowę), a także obowiązek zamieszczania w tym wykazie danych o wnioskach o wydanie decyzji oraz decyzjach uzgadniających warunki rekultywacji – wydanych odpowiednio na podstawie art. 106 i 108 w sprawie rekultywacji zanieczyszczonej gleby lub ziemi, jeżeli zanieczyszczenie powstało przed dniem 30 kwietnia 2007 r. lub wynikało z działalności, która została zakończona przed dniem 30 kwietnia 2007 r.

Dodany zostanie również obowiązek zamieszczenia w publicznie dostępnym wykazie danych o projektach planów ochrony i o dokumentacjach tworzonych dla form ochrony przyrody. Przepis ten wskaże wyraźnie możliwość dostępu do tego typu dokumentacji, jeżeli ich ujawnienie lub danych w nich zawartych nie będzie mogło spowodować zagrożenia środowiska. Wskazaniem jest umożliwienie wglądu społeczeństwa do tej dokumentacji na etapie przed zatwierdzaniem planów, po sporządzeniu ich projektów i dokumentacji służącej ich stworzeniu. Często bowiem okazuje się, że samorządy, a tym samym społeczeństwo lokalne, dostają do zaopiniowania lub uzgodnienia jedynie wyciągi z dokumentacji - końcowe rozporządzenia zatwierdzające plan ochrony. Bez dokumentacji, która stanowiła podstawę zaplanowanych w planie działań ochronnych i obostrzeń nie są w stanie prawidłowo ocenić zakresu i zasadności planowanych działań. Prowadzi to w konsekwencji do niepotrzebnych sporów.

Dział III. Udział społeczeństwa w ochronie środowiska.

Przepisy o udziale społeczeństwa stanowią transpozycję dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 156 z 25.06.2003, str. 17; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 466) zwanej dalej „dyrektywą 2003/35/WE, oraz wdrażając postanowienia Konwencji z Aarhus. Przepisy te stanowią też transpozycję postanowień dotyczących udziału społeczeństwa zawartych w szeregu innych dyrektyw, w tym zwłaszcza dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. WE L 175 z 05.07.1985, str. 40, L 73 z 14.03.1997, str. 5 i L 156 z 25.06.2003, str. 17; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 248); dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7 i L 305 z 08.11.1997, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 102); dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. WE L 257 z 10.10.1996; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 3, str. 80) oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001, str. 30; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 157).

Część z zawartych w dziale 3 projektu przepisów dotyczących udziału społeczeństwa w ochronie środowiska zostało przeniesionych bez żadnych zmian z ustawy - Poś, w pozostałym zakresie dokonano zmian mających na celu zapewnienie wdrożenia w pełni postanowień Konwencji z Aarhus oraz wymienionych wyżej dyrektyw. Zmiany te zostały wprowadzone w konsekwencji uwzględnienia przez Polskę zarzutów Komisji Europejskiej podniesionych w uzasadnionej opinii wystosowanej w ramach procedury o naruszenie nr 2006/2281. Procedura ta wprawdzie dotyczy dyrektywy 85/337/EWG, ale ponieważ przepisy o udziale społeczeństwa są w podobny sposób uregulowane również i w innych dyrektywach, zarzuty Komisji mają szersze zastosowanie.

W celu sprecyzowania i ułatwienia w praktyce stosowania przepisów o udziale społeczeństwa, projekt grupuje te przepisy w cztery rozdziały ujmując oddzielnie postanowienia dotyczące udziału w podejmowaniu indywidualnych decyzji

administracyjnych, udziału w przygotowywaniu dokumentów strategicznych oraz uprawnień organizacji ekologicznych. Poprzedzone są one przepisami ogólnymi.

Kluczowe zmiany merytoryczne dotyczą sposobu i zakresu powiadamiania społeczeństwa oraz sposobu zapoznawania się z dokumentacją sprawy i składania uwag i wniosków.

Zgodnie z art. 33 ust.1 przed wydaniem decyzji wymagających zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa organ prowadzący postępowanie, bez zbędnej zwłoki podaje do publicznej wiadomości informacje o:

- 1) wszczęciu postępowania i jego przedmiocie;
- 2) charakterze decyzji, która ma być wydana w sprawie;
- 3) organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii i uzgodnień;
- 4) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu lub miejscach gdzie jest ona wyłożona do wglądu i gdzie można uzyskać stosowne informacje;
- 5) możliwości składania uwag i wniosków;
- 6) sposobie, miejscu i początku 21-dniowego terminu składania uwag i wniosków, o których mowa w pkt 5, oraz o organie właściwym do ich rozpatrzenia;
- 7) terminie i miejscu rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, o której mowa w art. 35 ust. 1 - jeśli organ planuje przeprowadzenie takiej rozprawy;
- 8) postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, o którym mowa w dziale VI - jeśli jest prowadzone.

Dotychczas wymagane było jedynie poinformowanie społeczeństwa o zamieszczeniu w publicznie dostępnym wykazie danych o wniosku o wydanie decyzji oraz o możliwości składania uwag i wniosków, ze wskazaniem miejsca i 21-dniowego terminu ich składania, oraz o prowadzonym postępowaniu dotyczącym transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Projekt nakazuje podawanie tych informacji do publicznej wiadomości bezpośrednio, a nie – jak ma to miejsce obecnie – za pośrednictwem publicznego wykazu danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie. Ma to na celu uwzględnienie zarzutów Komisji Europejskiej co do nieprawidłowej transpozycji zawartego w art. 6 ust. 2 dyrektywy 85/337/EWG pojęcia „informowania”, które wskazuje na konieczność zapewnienia społeczności możliwości bezpośredniego zapoznania się z tymi informacjami.

Jednocześnie w projekcie wyraźnie wskazuje się, że wymienione powyżej informacje powinny być podane do publicznej wiadomości bez zbędnej zwłoki (art. 33 ust. 1 projektu). Ma to na celu uwzględnienie zarzutu Komisji Europejskiej co do braku transpozycji art. 6 ust. 2 dyrektywy 85/337/EWG w zakresie dotyczącym wymogu informowania społeczności na wczesnym etapie procedury podejmowania decyzji.

Projekt precyzuje też co należy rozumieć przez niezbędną dokumentację sprawy, która musi być udostępniona do wglądu społeczeństwu, w związku z uprawnieniami do udziału w postępowaniu. Projekt określa zakres tej dokumentacji w sposób ogólny pozwalający mieć zastosowanie zarówno dla celów postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, jak i w sprawie pozwolenia zintegrowanego czy też innych decyzji np. decyzji dotyczących GMO.

Postanowienia rozdziału 3 w Dziale III dotyczące udziału społeczeństwa w przygotowywaniu dokumentów strategicznych, stanowią, tak jak dotąd, zmodyfikowana nieznacznie wersje postanowień dotyczących udziału w podejmowaniu decyzji indywidualnych. O ile jednak dotychczas ustawa - Poś ograniczała się do nakazu stosowania ich odpowiednio, o tyle projekt, w celu zapewnienia klarownej sytuacji prawnej, wyraźnie określa wymagania proceduralne dotyczące udziału społeczeństwa w przygotowywaniu dokumentów strategicznych, w tym zwłaszcza w przypadkach, gdy nieco różnią się one od wymagań dotyczących udziału w podejmowaniu decyzji indywidualnych (np. brak rozprawy administracyjnej, inny zakres dokumentacji udostępnianej).

Kolejna przewidywana w projekcie zmiana dotyczy udziału organizacji ekologicznych w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa.

Dotychczas kwestia ta uregulowana była w art. 33 Poś, który stanowi, iż organizacje ekologiczne, które, uzasadniając to miejscem swojego działania, zgłoszą chęć uczestniczenia w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa i złożyły uwagi lub wnioski w ramach tego postępowania, uczestniczą w tym postępowaniu na prawach strony. Dodatkowo, żądanie organizacji ekologicznej dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu musi być wniesione przez tę organizację w momencie składania uwag i wniosków w ramach postępowania z udziałem społeczeństwa.

W związku z zarzutem Komisji Europejskiej dotyczącym nieprawidłowej transpozycji pojęcia „zainteresowana społeczność” z art. 1(2) dyrektywy 85/337/EWG, konieczne stało się znaczne rozszerzenie zakresu uprawnień przysługujących organizacjom ekologicznym w postępowaniu z udziałem społeczeństwa i w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 dyrektywy, przez „zainteresowaną społeczność” należy rozumieć „społeczeństwo (tj. jedną lub więcej osób fizycznych lub prawnych oraz, zgodnie z krajowym ustawodawstwem lub praktyką, ich stowarzyszenia, organizacje lub grupy), które jest lub może być dotknięte skutkami lub ma interes w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska wymienionych w art. 2 ust. 2 dyrektywy”, przy czym „organizacje pozarządowe działające na rzecz ochrony środowiska i spełniające wymagania przewidziane w prawie krajowym uważa się za mające interes w tym zakresie”. Procedury, o których stanowi art. 2 ust. 2 dyrektywy, to procedury udzielania zezwolenia na inwestycję lub, jeżeli takie nie istnieją, inne procedury albo procedury ustanowione do realizacji celów dyrektywy – z którymi jest zintegrowana ocena wpływu na środowisko.

Z uwagi na powyższe, w projekcie przewiduje się zrównanie statusu organizacji ekologicznych i pozostałych członków „zainteresowanej społeczności” w rozumieniu dyrektywy, jakimi są, na gruncie prawa polskiego, strony postępowania administracyjnego (art. 28 i 29 Kpa). Zarówno strony postępowania, jak i organizacje ekologiczne muszą mieć zagwarantowane takie same prawa.

W związku z tym usunięto istniejące dotychczas ograniczenia dotyczące możliwości udziału organizacji ekologicznych w postępowaniu na prawach strony, które stawiały organizacje w gorszej sytuacji niż strony postępowania. Dotychczas organizacje mogły zgłaszać się do postępowania wyłącznie w okresie 21 dni przewidzianym na zgłaszanie uwag i wniosków - ograniczenie to zostało usunięte, ponieważ strony postępowania mogą włączać się do postępowania przez cały okres jego trwania. Usunięto także wymóg, że organizacja musi uzasadniać chęć udziału w postępowaniu miejscem swego działania - wymóg taki nie

obowiązuje w stosunku do stron, a Komisja Europejska wyraźnie wskazywała na nieprawidłowość istnienia takiego wymagania w prawie polskim (art. 43 ust. 1 projektu).

Dodatkowo w projekcie proponuje się nadanie tym organizacjom uprawnienie do wniesienia odwołania i późniejszej skargi na decyzję wymagającą udziału społeczeństwa, nawet jeżeli nie brały one wcześniej udziału w postępowaniu (art. 43 ust. 2 i 3 projektu). Przepis ten ma na celu zapewnienie prawidłowej transpozycji art. 10a dyrektywy.

Z uwagi na fakt, iż analogiczne przepisy dotyczące uprawnień członków „zainteresowanej społeczności” zawarte są również w dyrektywie IPPC (dyrektywie 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. WE L 257 z 10.10.1996)), w projekcie proponuje się objęcie ww. przepisami dotyczące udziału organizacji ekologicznych wszystkich decyzji wymagających udziału społeczeństwa, a więc: decyzji, na etapie wydawania których prowadzona jest procedura oceny oddziaływania na środowisko, pozwolenia zintegrowanego oraz decyzji o zgodzie na zamknięte użycie GMO (analogicznie zresztą kwestia ta była rozwiązana dotychczas - przepisy dotyczące udziału społeczeństwa i udziału organizacji ekologicznych stosowane były także do ww. decyzji).

Dodatkowo projekt przewiduje zmiany w przepisach dotyczących postępowania z udziałem społeczeństwa dla przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych.

Dotychczas postępowanie takie było w stosunku do tego typu przedsięwzięć wyłączone, chyba że chodziło tu o linie kolejowe, informacjom o nich nie przyznano klauzuli tajności (art. 37 ustawy Poś). W tym zakresie Komisja Europejska podniosła również wątpliwości co do zbyt szerokiego, jej zdaniem, wyłączenia przepisów dyrektywy 85/337/EWG w prawie krajowym.

Z tego względu w projekcie proponuje się likwidację generalnego wyłączenia postępowania z udziałem społeczeństwa w odniesieniu do terenów zamkniętych. Wprowadza się w to miejsce uprawnienie dla organu prowadzącego postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, do wydania postanowienia o wyłączeniu przedmiotowego postępowania dla tego typu przedsięwzięć, ale jedynie w przypadku, gdy – zdaniem organu – postępowanie takie mogłoby mieć niekorzystny wpływ na cele obronności i bezpieczeństwa państwa (art. 65 ust. 2 projektu). Na postanowienie to przysługuje zażalenie. Rozwiązanie to jest zgodne z art. 1 ust. 4 dyrektywy.

Dział IV. Postępowanie w sprawie oceny strategicznej oddziaływania na środowisko

Przepisy o postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji planów i programów stanowią transpozycję dyrektywy 2001/42/WE i Dyrektywy Siedliskowej - w zakresie dotyczącym oddziaływania na obszar Natura 2000.

Projekt określa procedurę oceny oddziaływania na środowisko (tzw. strategiczna ooś) dla wybranych projektów dokumentów strategicznych (czyli zgodnie z definicją w dziale I: polityk, strategii, planów i programów).

W stosunku do obecnego stanu prawnego, projekt nie wprowadza w tym zakresie wielu zmian. Większość z przedmiotowych przepisów została wprost przeniesiona z ustawy - Poś. Wszelkie proponowane w projekcie zmiany w tym zakresie wynikają z konieczności zapewnienia jak największego stopnia zgodności z uregulowaniami dyrektywy 2001/42/WE

oraz zadośćuczynienie wymogom praktyki. W celu sprecyzowania i ułatwienia w praktyce stosowania przepisów o udziale społeczeństwa, projekt grupuje te przepisy w trzy rozdziały ujmując oddzielnie postanowienia określające zakres dokumentów poddawanych postępowaniu w sprawie oceny strategicznej, zakres tej oceny i wymagania odnośnie dokumentacji oceny (tzw. prognozy oddziaływania na środowisko) oraz konsultacje z innymi organami i skutki prawne oceny.

Zgodnie z projektem, postępowanie w sprawie ocen oddziaływania na środowisko przeprowadza się w odniesieniu do:

- projektów: koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, planów zagospodarowania przestrzennego oraz strategii rozwoju regionalnego;
- projektów polityk, strategii, planów lub programów w dziedzinie przemysłu, energetyki, transportu, telekomunikacji, gospodarki wodnej, gospodarki odpadami, leśnictwa, rolnictwa, rybołówstwa, turystyki i wykorzystywania terenu, opracowywanych przez organy administracji, ustalających ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć zaliczonych do kategorii mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- projektów polityk, strategii, planów lub programów innych niż wyżej wymienione, które nie są bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynikają z tej ochrony, jeżeli realizacja postanowień tych polityk, strategii, planów lub programów może znacząco oddziaływać na ten obszar.

Jeżeli chodzi o katalog dokumentów podlegających postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, projekt ustawy dodaje do niego projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Konieczność poddania tego dokumentu postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko była wielokrotnie sygnalizowana przez zainteresowane strony, także w ramach procesu legislacyjnego poprzednich nowelizacji ustawy – Poś w zakresie przepisów dotyczących postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy powinno podlegać takim samym wymogom, jeżeli chodzi o oszacowanie skutków realizacji jego postanowień na środowisko, jak pozostałe dokumenty o charakterze planistycznym.

Dodatkowo, w ślad za dyrektywą 2001/42/WE, projekt przewiduje możliwość poddania procedurze oceny oddziaływania na środowisko projektów polityk, strategii, planów lub programów, innych niż projekty dokumentów sektorowych wymienionych w art. 47 ust. 1 pkt 2, ale ustalających ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć, jeżeli organ administracji opracowujący dany projekt uzna, iż może on spowodować znaczące oddziaływanie na środowisko. Organ ten stwierdza konieczność poddania projektu danego dokumentu postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko w porozumieniu z właściwym organem Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, uwzględniając określone ustawą uwarunkowania odnoszące się do charakteru działań przewidzianych w tym dokumencie, rodzaju i skali oddziaływania na środowisko oraz cech obszaru objętego oddziaływaniem na środowisko (art. 50 projektu).

Dodatkowo, w projekcie proponuje się rozszerzenie zakresu kryteriów, którymi powinien kierować się organ stwierdzając, na podstawie art. 48 i 49, odpowiednio konieczność poddania danego projektu dokumentu procedurze oceny oddziaływania na środowisko albo

odstąpienie od tego obowiązku. Zmiany w tym zakresie, wprowadzone do art. 50 pkt 1 lit. a i lit. c oraz pkt 2 lit. c projektu, mają na celu zapewnienie pełnej zgodności z uregulowaniami załącznika II do dyrektywy 2001/42/WE. Jednocześnie, w ślad za art. 3 ust. 7 dyrektywy 2001/42/WE, w projekcie wskazuje się, iż stwierdzenie odstąpienia od przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wymaga uzasadnienia. Uzasadnienie powinno zawierać w szczególności informacje o uwarunkowaniach uwzględnionych przy stwierdzeniu tego odstąpienia (art. 48 ust. 5 projektu).

Nowym rozwiązaniem wprowadzonym w projekcie w celu zapewnienia praktycznej realizacji postanowień prawa w tym zakresie, jest obowiązek publikowania w Biuletynie Informacji Publicznej przez wszystkie organy administracji corocznie przed końcem roku kalendarzowego zestawienia dokumentów strategicznych, których opracowanie w kolejnym roku kalendarzowym wymagane jest przez przepisy prawa powszechnie obowiązującego lub wewnętrzne przepisy administracyjne, wyszczególniając wśród nich dokumenty strategiczne, które poddane zostaną postępowaniu w sprawie oceny strategicznej.

Ponadto, w projekcie zawarto dodatkowe wymagania, jakim powinny odpowiadać prognozy oddziaływania na środowisko. W projekcie wskazuje się, iż wybór rozwiązań alternatywnych powinien dokonywać się z uwzględnieniem celów projektowanego dokumentu i jego zasięgu (art. 51 ust. 2 pkt 8 projektu) oraz, że informacje zawarte w prognozie powinny być dostosowane do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny, zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz umiejscowienia etapu przyjęcia danego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem (art. 52 projektu). Zmiany te mają na celu zapewnienie zgodności z art. 5 ust. 1 i art. 5 ust. 2 dyrektywy 2001/42/WE. W ślad za dyrektywą 2001/42/WE (art. 9 ust. 1 lit. a) nałożono także obowiązek przekazania, przez organ opracowujący dany projekt, przyjętego już dokumentu poddanego uprzednio procedurze oceny oddziaływania na środowisko do organów opiniujących w ramach tej procedury (art. 55 ust. 3 projektu).

Dział V. Postępowanie w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięć na środowisko

Przepisy o postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć stanowią transpozycję dyrektywy Rady 85/337/EWG oraz Dyrektywy Rady 92/43/EWG tzw. Siedliskowej - w zakresie dotyczącym oddziaływania na obszar Natura 2000.

W zakresie dotyczącym postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć projekt przewiduje znaczące zmiany w systemie ocen oddziaływania na środowisko.

Jak już wspomniano, proponowane zmiany są w znacznej mierze konsekwencją uwzględnienia zarzutów odnośnie nieprawidłowej transpozycji dyrektywy 85/337/EWG i dyrektywy 92/43/EWG podniesionych wobec Polski przez Komisję Europejską, a także efektem uwzględnienia uwag Komisji odnośnie przedstawianych jej do opiniowania projektów zmian przepisów w tym zakresie.

Najważniejszym zarzutem podniesionym przez Komisję Europejską jest naruszenie przepisów art. 1 ust. 2, art. 2 ust. 1, art. 4 ust. 2 i art. 5 ust. 3 dyrektywy oraz art. 10 i art. 249 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, poprzez nieprawidłową transpozycję pojęcia „zezwolenie na inwestycję”.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 dyrektywy, przez „zezwolenie na inwestycję” należy rozumieć „decyzję właściwej władzy lub władz, na podstawie której wykonawca otrzymuje prawo do wykonania przedsięwzięcia”. Zdaniem Komisji Europejskiej „zezwolenie na inwestycję” w polskim systemie prawnym składa się z dwóch decyzji: decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia (dalej: decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach) oraz decyzji końcowej zezwalającej ostatecznie na podjęcie działalności w stosunku do danego przedsięwzięcia, którą w praktyce jest najczęściej pozwolenie na budowę. W związku z tym, wszystkie wymagania określone w dyrektywie w odniesieniu do „zezwolenia na inwestycję” muszą być, zdaniem Komisji, spełnione na etapie wydawania obu tych decyzji.

Należy przy tym podkreślić, iż Komisja Europejska podniosła przeciwko władzom polskim zarzut, iż poprzez wprowadzenie instytucji decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i związane z tym zmiany przepisów dotyczących oceny oddziaływania na środowisko, polskie prawo stało się w tym zakresie jeszcze mniej zgodne z dyrektywą, niż przed wprowadzającą ww. decyzję nowelizacją ustawy – Poś z roku 2005. W szczególności Komisja zakwestionowała wprowadzoną wtedy zasadę, iż dla danego przedsięwzięcia ocenę przeprowadza się tylko raz.

Dlatego też, w projekcie proponuje się wprowadzenie powtórnej procedury oceny oddziaływania na środowisko – na etapie decyzji końcowej zezwalającej ostatecznie na podjęcie działalności w stosunku do danego przedsięwzięcia, w odniesieniu do pozwolenia na budowę oraz nowej, przewidywanej w projekcie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, decyzji o zezwoleniu przedsięwzięcia drogowego.

Poza kwestią możliwości powtórnej oceny, Komisja Europejska kwestionuje również i inne obecne rozwiązania, w tym dotyczące udziału społeczeństwa, szczególnie odnośnie uprawnień organizacji ekologicznych, rozpatrywania wariantów w raporcie, zakresu oceny oddziaływania na obszary Natura 2000 (tzw. III grupa), a także wyłączeń obowiązku oceny w przypadku zmian decyzji.

W celu zapewnienia pełnej zgodności z dyrektywami i uwzględnienia powyższych zarzutów Komisji Europejskiej, a także w celu usprawnienia procesu inwestycyjnego i ułatwienia stosowania przepisów dotyczących ocen oddziaływania przedsięwzięć na środowisko niniejszy projekt dokonuje gruntownej przebudowy regulacji prawnej w tym zakresie. Poświęcony tym zagadnieniom Dział IV podzielony jest na dziewięć rozdziałów odpowiadających kluczowym elementom regulacji prawnej i etapom postępowania. Sprzyjać to powinno przejrzystości regulacji i ułatwiać jej stosowanie w praktyce.

Rozdział 1. Przedsięwzięcia wymagające oceny

Tak, jak dotychczas, przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z projektem (art.58) wymagane będzie przed wydaniem zezwolenia na podjęcie działalności w odniesieniu do:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, oraz
- 2) każdego innego planowanego przedsięwzięcia, jeżeli może ono znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000 a nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony.

Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko to zgodnie z dyrektywą 85/337/EWG określone w Aneksie I do dyrektywy przedsięwzięcia, które zawsze mogą oddziaływać znacząco i określone w Aneksie II przedsięwzięcia, których oddziaływanie znaczące stwierdza się w drodze kwalifikacji z zastosowaniem kryteriów z Aneksu III.

Projekt ustawy w ślad za dyrektywą i dotychczasową praktyką dzieli przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko na dwie grupy, przy czym jednak nadaje im znacznie krótsze niż dotychczas nazwy:

1) „przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko” - które w POS określa się obecnie mianem

„przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wymagających sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko”

– czyli te, które zawsze wymagają oceny (czyli raportu i udziału społeczeństwa)

2) „przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko” - które w POS określa się obecnie jako

„przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek może być stwierdzony na podstawie ust. 2”; albo

„Przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek „sporządzenia raportu może być wymagany”

- czyli te które wymagają kwalifikacji indywidualnej zgodnie z rozdziałem 4.

Projekt wprowadza kryteria selekcji z Aneksu III dyrektywy do samej ustawy, aby uniknąć zarzutu KE, że Rada Ministrów nie stosuje tych kryteriów dokonując kwalifikacji kategorycznej i określając listę przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymagających kwalifikacji indywidualnej.

Obok przedsięwzięć objętych zakresem dyrektywy 85/337/EWG, wymogiem oceny oddziaływania projekt obejmuje też, tak jak dotychczas, inne niż określone w dyrektywie OOS przedsięwzięcia - jeśli mogą mieć znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000. Obowiązek objęcia ich oceną wynika z dyrektywy 92/43/EWG. Postępowanie w tym zakresie różni się jednak nieco od dotychczas obowiązującego. Obowiązek przeprowadzenia oceny w tym przypadku stwierdza się po przeprowadzeniu postępowania kwalifikującego zgodnie z rozdziałem 5.

Postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (tzw. I grupa) oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (tzw. II grupa) przeprowadza się w ramach decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Postępowanie w sprawie powtórnej oceny przeprowadza się w ramach uzgodnienia decyzji zezwalającej ostatecznie na podjęcie działalności w stosunku do danego przedsięwzięcia, co w praktyce, jak już wspomniano, będzie w praktyce dotyczyło pozwolenia na budowę oraz nowej, przewidywanej w projekcie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych

Postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na obszar Natura 2000 przeprowadza się w ramach uzgodnienia decyzji zezwalającej ostatecznie na podjęcie działalności w stosunku do danego przedsięwzięcia oraz innych decyzji, o których mowa w art. 72.

Rozdział 2 Obowiązek i tryb uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

Projekt przewiduje, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagana dla:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (tzw. I grupa)
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (tzw. II grupa)

Podobnie, jak ma to miejsce obecnie, uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach powinno nastąpić przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie decyzji warunkujących realizację przedsięwzięcia (art. 63 ust. 1 projektu). Katalog decyzji, przed którymi wymagana jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stanowi zasadniczo odpowiednik obecnego art. 46 ust. 4 Poś. Różnica, w stosunku do obecnie obowiązującego stanu prawnego w tym zakresie dotyczy decyzji o warunkach zabudowy o zagospodarowania terenu (tj. – zgodnie z art. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzji o warunkach zabudowy). Dotychczas postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko poprzedzało jedynie decyzje o warunkach zabudowy dla przedsięwzięcia polegającego na zalesieniu. Dodatkowo do przedmiotowego katalogu została dodana, przewidywana w projekcie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, decyzja o zezwoleniu na realizację przedsięwzięcia drogowego.

Jednocześnie w projekcie proponuje się likwidację się wymogu przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko przed dokonaniem zgłoszenia odpowiednio robót budowlanych lub zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części – na podstawie ustawy – Prawo budowlane. Wszystkie przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko lub na obszar Natura 2000 będą musiały uzyskać pozwolenie na budowę. Kwestia ta zostanie omówiona w części dotyczącej przepisów przejściowych i zmieniających przepisy obowiązujące.

W celu ograniczenia niepotrzebnego powtarzania procedury oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięć, które wymagają więcej, niż jednej decyzji określonej w art. 62 ust. 1 projektu, przewiduje się zniesienie obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w sytuacji, dla danego przedsięwzięcia wymagane jest uzyskanie więcej niż jednej takiej decyzji lub gdy wnioskodawca uzyskuje odrębnie takie decyzje dla poszczególnych etapów realizacji przedsięwzięcia.

Projekt, w ślad za żądaniem Komisji Europejskiej ogranicza sytuacje, gdy nie jest wymagana decyzja środowiskowa przy zmianie koncesji przewiduje natomiast ogólne wyłączenie. Wymogu uzyskania ponownej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się (art. 62 ust. 2) w przypadku zmian decyzji polegających na:

- 1) ustaleniu lub zmianie formy lub wielkości zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania działalności objętej decyzją.
- 2) zmianie nazwy, siedziby lub innych danych wnioskodawcy.

Analogicznie, jak ma to miejsce obecnie, wydaną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach będzie należało dołączyć do wniosku o wydanie decyzji wymienionych w art. 63 ust. 1 projektu – w terminie czterech lat od uprawomocnienia się tej decyzji, z możliwością przedłużenia tego terminu o dwa lata dla przedsięwzięć realizowanych etapowo (art. 63 ust. 3 i 4 projektu).

Przewidywane w projekcie wymagania dotyczące trybu ubiegania się o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, są zasadniczo analogiczne do tych obecnie obowiązujących. Jeżeli chodzi o zakres wniosku o wydanie przedmiotowej decyzji, w projekcie przewiduje się zwolnienie z obowiązku z załączania do niego wypisu i wrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wszystkich dróg publicznych (nie tylko krajowych) oraz dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie kopalin (art. 65 ust. 2 pkt 3 projektu). Pierwszy ze wskazanych wyjątków ma na celu zapewnienie spójności z przepisami ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, drugi zaś został wprowadzony z uwagi na praktyczne trudności z określeniem faktycznego terenu, na którym dane przedsięwzięcie będzie realizowane, a więc obszaru prowadzonych prac związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż kopalin.

Dodatkowo w projekcie przewiduje się wprowadzenie zasady, iż w przypadku gdy liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, wnioskodawcę oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości, na których będzie realizowane przedsięwzięcie, zawsze zawiadamia się na piśmie o czynnościach podejmowanych w ramach postępowania (art. 35 ust. 4 projektu).

Rozdział 3. Postępowanie kwalifikujące dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko

Dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (przedsięwzięcia z tzw. grupy II), projekt nie przewiduje odmiennego od dotychczasowego trybu postępowania. W dalszym ciągu wnioskodawca obowiązany jest wystąpić z wnioskiem o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach i dołączyć do wniosku podstawowe informacje o przedsięwzięciu (tzw. kartę informacyjną przedsięwzięcia). Na tej podstawie organ określi potrzebę przeprowadzenia oceny i jeśli stwierdzi taką potrzebę określi jednocześnie zakres raportu. Przed wydaniem postanowienia w tej sprawie organ jest zobowiązany zasięgnąć opinii odpowiednich organów, przy czym brak stwierdzenia potrzeby oceny równoznaczny jest z uzgodnieniem decyzji. Skróci to znacznie czas postępowania.

Na postanowienie stwierdzające potrzebę oceny i ustalające zakres raportu zażalenie przysługuje jedynie wnioskodawcy. To również powinno w praktyce skrócić czas postępowania poprzez wyeliminowanie możliwości zażaleń składanych przez podmioty trzecie i organizacje ekologiczne.

Składać takie zażalenie będą jednak dalej mogły w przypadku postanowienia o braku potrzeby przeprowadzenia oceny, gdyż wynika to z art. 10a dyrektywy.

Rozdział 4. Postępowanie w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000

W celu zapewnienia pełnej zgodności z Dyrektywą Siedliskową, w projekcie proponuje się odrębną procedurę oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięć mogących

znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony. Proponowane w tym zakresie zmiany mają na celu uwzględnienie przekazanych, w trybie roboczym, przez Komisję Europejską, zarzutów odnośnie nieprawidłowej transpozycji wyżej wymienionej dyrektywy do prawa polskiego.

Dla przedsięwzięć, które mogą znaczaco oddziaływać na obszar Natura 2000, które są jednocześnie przedsięwzięciami zaliczonymi do kategorii mogących znaczaco oddziaływać na środowisko, postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko prowadzone będzie na takich samych zasadach, jak dla pozostałych przedsięwzięć mogących znaczaco oddziaływać na środowisko, z tą tylko różnicą, iż organem ochrony środowiska opiniującym i uzgadniającym w ramach przedmiotowej procedury będzie tu zawsze Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska. Analogiczne rozwiązanie funkcjonuje w obecnie obowiązujących przepisach (z tym że obecnie jest to wojewoda).

Natomiast dla przedsięwzięć mogących znaczaco oddziaływać na obszar Natura 2000, ale nienależących do kategorii mogących znaczaco oddziaływać na środowisko, procedura oceny oddziaływania na środowisko ma być prowadzona na etapie wydawania jakiegokolwiek wymaganej dla danego przedsięwzięcia decyzji administracyjnej (nie tylko spośród wymienionych w art. 62 ust. 1 projektu) – jako element uzgodnienia tego postępowania.

Postępowanie kwalifikujące składa się w istocie z 2 etapów:

- zidentyfikowania przedsięwzięć mogących potencjalnie znaczaco wpływać na obszary Natura 2000,
- zidentyfikowania tych spośród nich, które mogą rzeczywiście wpływać znaczaco na obszary Natura 2000 i dlatego wymagają oceny.

Projekt przewiduje dwie sytuacje, gdzie identyfikuje się przedsięwzięcia mogące potencjalnie znaczaco wpływać na Naturę 2000:

- 1) w art. 71 projekt wymienia pewne rodzaje decyzji (wskazane wyraźnie przez Komisję Europejską lub powszechnie przyjęte w tym kontekście w innych państwach UE), w przypadku których organ ma wyraźny obowiązek rozważać wpływ na obszary Natura 2000,
- 2) w art. 70 ust. 3 projekt przewiduje, że organ wydający jakąkolwiek decyzję w stosunku do jakiegokolwiek przedsięwzięcia stwierdzając na podstawie istotnych przesłanek, iż przedsięwzięcie może mieć potencjalnie znaczaco oddziaływanie na obszary Natura 2000 nakazuje uzgodnienie z organem odpowiedzialnym za sieć Natura 2000, czyli z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska,

Jeżeli organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa powyżej stwierdzi, że dane przedsięwzięcie może potencjalnie znaczaco oddziaływać na obszar Natura 2000, wzywa wnioskodawcę do przedłożenia organowi uzgadniającemu (Regionalnemu Dyrektorowi) podstawowych informacji o tym przedsięwzięciu zawierających kartę informacyjną i inne dane, o których mowa w art. 72 ust. 1 projektu.

Zidentyfikowane w powyższy sposób przedsięwzięcia mogące potencjalnie znaczaco oddziaływać na obszar Natura 2000 poddane są postępowaniu kwalifikującemu.

Właściwym organem jest tu zawsze Regionalny Dyrektor. Na podstawie otrzymanych informacji wydaje on postanowienie w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 i albo stwierdza brak znaczącego oddziaływania na obszary Natura 2000 (art. 73 projektu) albo też stwierdza, że przedsięwzięcie może rzeczywiście znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000 i określa zakres raportu (art. 74 projektu), który skoncentrowany ma być tylko na kwestiach związanych z wpływem na integralność oraz spójność obszarów Natura 2000. Postanowienie stwierdzające potrzebę oceny i określające zakres raportu wydaje się w ciągu 7 dni od otrzymania dokumentów.

Gdy organ nie stwierdzi znaczącego oddziaływania – w ciągu 14 dni wydaje postanowienie uzgadniające i wydaje wnioskodawcy oświadczenie o braku wpływu na obszar Natura 2000.

Na postanowienie w sprawie obowiązku sporządzenia raportu przysługuje zażalenie. Nie przewiduje się tutaj żadnych opinii innych organów gdyż postępowanie uzgadniające oraz ocenę prowadzi organ właściwy w sprawach Natura 2000.

Inne elementy postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, jak udział społeczeństwa oraz uwzględnienie wyników procedury oceny w decyzji końcowej, będą prowadzone tak, jak dla pozostałych przedsięwzięć.

Projekt określa w art. 75 ust. 3-5 zasady postępowania w przypadku, gdy na podstawie oceny organ uzgadniający stwierdzi możliwość znaczącego negatywnego oddziaływania na integralność obszaru Natura 2000. Projekt odwołuje się tutaj do przesłanek dopuszczalności przedsięwzięcia określonych w art. 34 i 35 ustawy o ochronie przyrody

Rozdział 5. Zakres oceny i raport o oddziaływaniu na środowisko

W projekcie nie przewiduje się większych zmian jeżeli chodzi o sam zakres raportu (art. 77 projektu). Rozszerzony został zakres analizy zagrożeń i szkód dla zabytków (art. 77 ust. 1 pkt 9 lit. b projektu, dotychczasowy przepis art. 52 ust. 1 pkt 7a lit. b Poś). Zmiana ta ma na celu uwzględnienie zarzutu Komisji Europejskiej odnośnie nieprawidłowej transpozycji przepisu art. 5 ust. 1 i załącznika IV pkt 3 do dyrektywy.

Dodatkowo, w raporcie sporządzanym dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, konieczne będzie odniesienie się do wpływu danego przedsięwzięcia na integralność tego obszaru (art. 77 ust. 2 projektu). Ma to na celu dostosowanie do wymogów Dyrektywy Siedliskowej.

Ponadto, w odpowiedzi na zarzuty Komisji Europejskiej dodano jeden obowiązkowy wariant „co najmniej jednego racjonalnego wariantu alternatywnego w sensie lokalizacyjnym lub technologicznym do wariantu proponowanego przez wnioskodawcę wraz z uzasadnieniem jego wyboru”.

Ponadto, z uwagi na konieczność zintegrowania procedury oceny oddziaływania na środowisko z postępowaniem zmierzającym do wydania decyzji warunkujących realizację przedsięwzięcia oraz na specyfikę postępowania w sprawie pozwolenia na budowę, dodano szczegółowe wymagania dla raportu sporządzanego właśnie na tym etapie. Raport sporządzany w postępowaniu o wydanie pozwolenia na budowę powinien zawierać wymagane informacje ze szczegółowością i dokładnością odpowiednio do posiadanych danych wynikających z projektu budowlanego i innych informacji uzyskanych po wydaniu

wcześniejszych decyzji inwestycyjnych, jeżeli były one dla danego przedsięwzięcia wydane, oraz określać stopień i sposób uwzględnienia wymagań dotyczących ochrony środowiska, zawartych w tych decyzjach (art. 78 projektu).

Projekt precyzuje również zasady określania zakresu raportu. Odmiennie niż to było dotychczas projekt określa te zasady w przypadku przedsięwzięć z tzw. I grupy. Ustalenie zakresu odbywa się tutaj już po złożeniu wniosku o wydanie decyzji. Dotychczasowe rozwiązanie, w którym postanowienie w sprawie zakresu raportu wydawano przed wszczęciem postępowania w sprawie wydania decyzji budziło wątpliwości co do zgodności z zasadami ogólnego postępowania administracyjnego.

Rozdział 6 Warunki wydania i skutki prawne decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

W ramach postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko prowadzone będzie również, tak jak dotychczas, uzgodnienie z właściwym organem ochrony środowiska oraz inspekcji sanitarnej (art. 82 projektu). W związku z przyjęciem rozwiązania, iż przedmiotowa procedura ma być prowadzona jedynie wtedy, gdy wymagane jest sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko, w zakresie dotyczącym dokumentacji oceny uzgodnienie będzie odbywało się jedynie na podstawie raportu. W pozostałym zakresie tryb uzgodnienia oraz organy właściwe do jego dokonania – będą takie same, jak dotychczas.

Tak, jak ma to miejsce obecnie, organ prowadzący postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko będzie mógł odmówić zgody na realizację danego przedsięwzięcia, jeżeli wnioskodawca nie zgodzi się na wariant dopuszczony do realizacji (art. 84 projektu).

Jeżeli chodzi o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, to wymogi odnoszące się do jej wydania pozostają w zasadzie takie same, jak obecnie. Jedynie zniesienie obowiązku badania zgodności tej decyzji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zostanie rozszerzone na wszystkie drogi publiczne oraz przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin. Tak samo, jak ma to miejsce obecnie, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach będzie wiążąca dla organów wydających kolejne decyzje dla danego przedsięwzięcia (art. 87 projektu).

Dodatkowo, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach konieczne będzie wskazanie konieczności przeprowadzenia powtórnej oceny oddziaływania na środowisko (art. 85 pkt 8 projektu) w odniesieniu do pozwolenia na budowę oraz decyzji o zezwoleniu na realizację przedsięwzięcia drogowego

Rozdział 7. Postępowanie w sprawie powtórnej oceny

W projekcie założono znacznie bardziej ograniczony, w stosunku do początkowo zakładanego i wymaganego przez Komisję Europejską, zakres powtórnej oceny.

Projekt zakłada, iż w procedurę powtórnej oceny będzie się przeprowadzało w odniesieniu do pozwolenia na budowę oraz decyzji o zezwoleniu na realizację przedsięwzięcia drogowego dla wszystkich przedsięwzięcia z tzw. I grupy oraz dla tych przedsięwzięć z tzw. II grupy, dla których konieczność taką wskazano na etapie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przewidziano także, zgodnie z żądaniem Komisji Europejskiej, możliwość zażądania przeprowadzenia oceny przez organ właściwy do wydania decyzji końcowej zezwalającej

ostatecznie na podjęcie działalności w stosunku do danego przedsięwzięcia. W celu wyjścia naprzeciw potrzebom beneficjentów funduszy europejskich przewidziano też możliwość wystąpienie z żądaniem przeprowadzenia powtórnej oceny przez samego inwestora. Zakłada się ogólnie, że przeprowadzenie powtórnej oceny będzie raczej wyjątkiem niż rutynowym elementem procedury inwestycyjnej.

O potrzebie postępowania w sprawie powtórnej oceny decyduje przede wszystkim organ wydający decyzję środowiskową: jeśli jest nim Regionalny Dyrektor może od razy zdecydować o potrzebie raportu i określić jego zakres albo – tak jak w przypadku, gdy jest to organ gminy – nakazać postępowanie kwalifikujące.

Ponadto o konieczności przeprowadzenia postępowania kwalifikującego może zdecydować organ wydający decyzję ostateczną (pozwolenie na budowę itp.) z własnej inicjatywy lub na wniosek inwestora.

We wszystkich tych przypadkach decyzja końcowa wymaga uzgodnienia przez Regionalnego Dyrektora. On prowadzi postępowanie kwalifikujące i jeśli zdecyduje o potrzebie raportu prowadzi również i ocenę (w tym zapewnia udział społeczeństwa i zasięga opinii innych organów).

Jeśli zdecyduje że nie ma potrzeby raportu – to uzgadnia decyzję końcową.

Rozdział 8. Decyzja końcowa zezwalająca na realizację przedsięwzięcia

Analogicznie, do obecnie obowiązujących wymagań w tym zakresie, przy wydawaniu decyzji końcowej dla danego przedsięwzięcia (określonej w art. 62 ust. 1 projektu), konieczne będzie uwzględnienie wszystkich wyników postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko (art. 94 ust. 1 projektu).

Tak samo, jak dotychczas, organ wydający decyzje będzie uprawniony do nałożenia na wnioskodawcę, w drodze decyzji końcowej, obowiązków dotyczących zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wykonania kompensacji przyrodniczej, przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych lub ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko, a także – w przypadku pozwolenia na budowę obowiązku sporządzenia analizy porealizacyjnej (art. 95 ust. 2 i 3 projektu). Ze względu na specyfikę postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę, w projekcie przewiduje się szczególne wymagania dla analizy porealizacyjnej sporządzanej właśnie na tym etapie (art. 95 projektu). W drodze decyzji określonej w art. 62 ust. 1 projektu będzie można również stwierdzić konieczność utworzenia dla danego przedsięwzięcia obszaru ograniczonego użytkowania.

Decyzje określone w art. 61 ust. 1 projektu, analogicznie do obecnie obowiązujących rozwiązań prawnych w tym zakresie, będą zawsze wymagały uzasadnienia, które oprócz spełnienia ogólnych wymagań określonych w Kpa, powinno zawierać także informacje o sposobie wykorzystania uwag i wniosków zgłoszonych w ramach postępowania z udziałem społeczeństwa oraz informacje dotyczące konieczności wykonania analizy porealizacyjnej (art. 97 projektu).

Obowiązek przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko przewidziany jest również dla zmian wydanych już decyzji określonych w art. 62 ust. 1 projektu.

Rozdział 9. Właściwość organów w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięć na środowisko

Zmiany w zakresie właściwości organów wydających decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach polegają na tym, że decyzje, które dotychczas wydawał wojewoda ma obecnie wydawać Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

W projekcie doprecyzowuje się, iż w przypadku przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich właściwość miejscową dyrektora ustala się w odniesieniu do obszaru morskiego wzdłuż wybrzeża na terenie danego województwa. Ma to na celu wyeliminowanie pojawiających się w praktyce wątpliwości.

Ponadto w projekcie wprowadza się nową zasadę, iż w przypadku przedsięwzięcia wykraczającego poza obszar właściwości miejscowej jednego organu administracji publicznej, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje organ, na terenie właściwości którego znajduje się największa część inwestycji (art. 98 ust. 4 projektu).

Jedynym organem uzgadniającym w ramach postępowania w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięć na środowisko (w ramach decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub powtórnej oceny) ma być - zgodnie z projektem - Regionalny Dyrektor (art. 100 projektu).

Organami opiniującymi przy wydawaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ma natomiast być właściwy organ inspekcji sanitarnej (art. 102 projektu).

Organami właściwymi do wydania opinii w ramach postępowania kwalifikującego dla przedsięwzięć mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko (oceniającego czy wymagany jest raport) mają być Regionalny Dyrektor oraz właściwy organ inspekcji sanitarnej.

Dział VI

Postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko

Projekt zawiera również przepisy dotyczące postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym – zarówno dla projektów planów i programów, jak i dla planowanych przedsięwzięć.

Przepisy o postępowaniu dotyczącym transgranicznego oddziaływania na środowisko stanowią transpozycję dyrektywy 2001/42/WE, dyrektywy Rady 85/337/EWG oraz postanowienia Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzonej w Espoo dnia 25 lutego 1991 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 96, poz. 1110).

W celu doprecyzowania i usystematyzowania, a także ułatwienia stosowania przepisów o postępowaniu transgranicznym wprowadzono podział działu o postępowaniu transgranicznym na rozdziały:

- Rozdział 1 - Przepisy ogólne
- Rozdział 2 - Postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium RP w przypadku przedsięwzięć

- Rozdział 3 - Postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium RP w przypadku dokumentów strategicznych
- Rozdział 4 - Postępowanie w przypadku oddziaływania pochodzącego z zagranicy w przypadku dokumentów strategicznych.

Głównym organem właściwym w zakresie ocen transgranicznych ma być, zgodnie z projektem, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska (dotychczas był to Minister Środowiska).

W zakresie dotyczącym postępowania dotyczącego transgranicznych skutków realizacji planów i programów, w projekcie proponuje się rozszerzenie zakresu projektów, które można poddać postępowaniu w kontekście transgranicznym, o projekty określone w:

- projekt koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, projekty planów zagospodarowania przestrzennego oraz projekty strategii rozwoju regionalnego;
- projekty polityk, strategii, planów lub programów w dziedzinie przemysłu, energetyki, transportu, telekomunikacji, gospodarki wodnej, gospodarki odpadami, leśnictwa, rolnictwa, rybołówstwa, turystyki i wykorzystywania terenu, opracowywane przez organy administracji, ustalające ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- projekty polityk, strategii, planów lub programów innych niż wyżej wymienione, które nie są bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynikają z tej ochrony, jeżeli realizacja postanowień tych polityk, strategii, planów lub programów może znacząco oddziaływać na ten obszar.

Dotychczas przedmiotowej procedurze podlegały jedynie projekty dokumentów sektorowych: projekty polityk, strategii, planów lub programów w dziedzinie przemysłu, energetyki, transportu, telekomunikacji, gospodarki wodnej, gospodarki odpadami, leśnictwa, rolnictwa, rybołówstwa, turystyki i wykorzystywania terenu, opracowywane przez organy administracji, ustalające ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Zmiana ta ma na celu dostosowanie do art. 7 w zw. z art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/42/WE nakładającego obowiązek poddania procedurze transgranicznej wszystkich rodzajów dokumentów podlegających postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko na szczeblu krajowym, jeżeli tylko mogą one znacząco oddziaływać na środowisko na terytorium innych państw.

Zmiany dotyczące postępowania transgranicznego dotyczącego przedsięwzięć są w znacznej mierze konsekwencją uwzględnienia zarzutów odnośnie nieprawidłowej transpozycji art. 7 (i art. 8 w części zawierającej odesłanie do art. 7) dyrektywy 85/337/EWG, podniesionych wobec Polski przez Komisję Europejską.

Przede wszystkim, w konsekwencji zintegrowania procedury oceny oddziaływania na środowisko z postępowaniami zmierzającymi do wydania decyzji końcowych zezwalających na realizację przedsięwzięcia nałożono obowiązek przeprowadzenia procedury w kontekście transgranicznym na etapie ww. postępowań.

Kolejne zmiany mają na celu dopełnienie transpozycji przepisu art. 7 dyrektywy 85/337/EWG oraz uwzględnienie zarzutów Komisji Europejskiej podniesionych w tym zakresie.

Należy przy tym podkreślić, iż przeważająca część zarzutów Komisji dotyczących niepełnej transpozycji art. 7 dyrektywy 85/337/EWG została już uwzględniona w drodze ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2007 r. Nr 88, poz. 587).

Niniejszy projekt jedynie dopełnia transpozycję art. 7 dyrektywy. W tym celu w projekcie proponuje się rozszerzenie katalogu dokumentów, które powinny być przedłożone Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska (dawniej dokumenty te były przekazywane Ministrowi Środowiska), w celu dalszego przesłania do właściwego organu państwa narazonego, o postanowienie w sprawie obowiązku sporządzenia i zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko (jeżeli zostało ono dla danego przedsięwzięcia wydane) wraz z opiniami niezbędnymi do wydania takiego postanowienia.

Dział VII Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska

Przepisy działu VII ustawy wprowadzają nowe rozwiązania w zakresie organizacji organów ochrony środowiska. Proponowane zmiany są wynikiem analizy dotychczasowych doświadczeń w zakresie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko oraz zarządzania obszarami chronionymi, w tym zwłaszcza obszarami Natura 2000.

Podstawową zmianą jest powołanie wyspecjalizowanych służb ochrony środowiska stanowiących pion niezespólonej administracji rządowej na szczeblu centralnym oraz regionalnym. Na czele powołanych służb stoi Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska będący centralnym organem administracji rządowej, podległym ministrowi właściwemu do spraw środowiska. W regionach organami są Regionalni Dyrektorzy Ochrony Środowiska.

Rozwiązanie to wydaje się jedynym skutecznym, aby z jednej strony sprostać wymogom prawa wspólnotowego w zakresie ocen oddziaływania na środowisko przedsięwzięć oraz planów i programów, a zwłaszcza zagwarantowania poprawności procedur zmierzających do zatwierdzania realizacji projektów w odniesieniu do wymagań środowiskowych. Równie ważnym celem powołania Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska jest absorpcja funduszy strukturalnych.

Proponowane rozwiązania w zakresie ustroju organów ochrony środowiska w połączeniu ze zmianami kompetencyjnymi oraz przepisami regulującymi samą procedurę oceny oddziaływania na środowisko powodują skoncentrowanie postępowania oceny oddziaływania na środowisko w rękach jednego organu. Pozwala to na:

- przeniesienie odpowiedzialności za tok postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko na jeden organ, a tym samym przyspieszenie procedur administracyjnych;
- ograniczenie liczby wymaganych uzgodnień, co skutkuje skróceniem długości procedury;
- zapewnienie wysokiej jakości aparatu urzędniczego odpowiednio wyspecjalizowanego i sprofilowanego, co gwarantuje wysoki stopień poprawności formalnoprawnej przebiegu procedury administracyjnej oraz materialnej podejmowanych rozstrzygnięć.

Konsekwencją przyjętych rozwiązań będzie zwiększenie wydolności administracji publicznej w odniesieniu do liczby wydawanych decyzji zezwalających na realizację inwestycji, skrócenia czasu potrzebnego do ich wydania przy jednoczesnym zmniejszeniu ryzyka kwestionowania poprawności merytorycznej oraz formalnoprawnej podejmowanych rozstrzygnięć zarówno w wymiarze sądów krajowych, jak i Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

Zarządzanie ochroną przyrody, w tym zwłaszcza w zakresie spełnienia wymogów wspólnotowych wynikających z realizacji dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa oraz dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory wymaga istnienia organów administracji państwowej wyposażonych w aparat urzędniczy o wysokim stopniu specjalizacji oraz poziomie wiedzy merytorycznej, a ponadto wyposażonych w służby zapewniające realizację zadań związanych z ochroną przyrody w terenie. W tym zakresie organy tworzonych oddziałów regionalnych Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska zostaną oparte na wojewódzkich konserwatorach przyrody i zespołach pracowników merytorycznych ich obsługujących oraz służbach parków krajobrazowych. Takie rozwiązanie pozwoli na sprawne funkcjonowanie powoływanych organów w zakresie realizacji powierzonych im obowiązków od początku ich istnienia, a jednocześnie stanowi istotny trzon zespołów potrzebnych dla wykonywania zadań administracji publicznej w zakresie ocen oddziaływania na środowisko oraz odpowiedzialności za szkody w środowisku (zadania wynikające z wdrożenia dyrektywy Rady i Parlamentu Europejskiego 2004/35/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu).

Nowe organy łączą w przedmiotowym zakresie swoich kompetencji kwestie związane z ocenami oddziaływania na środowisko z zarządzaniem ochroną przyrody, w tym europejską ekologiczną siecią Natura 2000 oraz zagadnieniami odpowiedzialności za szkody w środowisku. Wszystkie wymienione zagadnienia, których konieczność realizacji wynika wprost z przepisów prawa wspólnotowego, wymagają dla poprawnej realizacji multidyscyplinarnych zespołów specjalistów. Są one ze sobą treściowo i funkcjonalnie zbieżne i wymagają zintegrowanego i kompleksowego zarządzania. Powierzenie tych kompetencji wyspecjalizowanemu organowi administracji rządowej pozwoli na skuteczne zapewnienie kontroli zadań związanych z procesem inwestycyjnym, a także zharmonizowania go z zarządzaniem środowiskiem przyrodniczym, jako zadaniem publicznym o charakterze ponadlokalnym.

Zaletą proponowanych rozwiązań jest również zredukowanie obowiązków ministra właściwego do spraw środowiska do podejmowania rozstrzygnięć w sprawach indywidualnych jako organu administracyjnego, a tym samym przeniesieniu punktu ciężkości na tworzenie warunków politycznych i prawnych rozwoju ochrony środowiska jako podstawy rozwoju społeczno-gospodarczego kraju. Przeniesienie zaś części kompetencji z poziomu centralnego na poziom regionalny pozwoli na zarządzanie zasobami przyrodniczymi w sposób bardziej dostosowany do lokalnych uwarunkowań oraz zagrożeń środowiska.

Podkreślić należy również, iż rozwiązania prawne powierzające kwestie związane z ochroną przyrody oraz ocenami oddziaływania na środowisko wyspecjalizowanym organom niezespolonej administracji rządowej, jako zadania o dużej doniosłości dla całego państwa i przekraczającym horyzont lokalnej i regionalnej perspektywy, funkcjonują w wielu państwach europejskich oraz innych rozwiniętych krajów świata. Doświadczenie tych państw wskazują, iż rozwiązania proponowane w projekcie ustawy stanowią skuteczny instrument

zarządzania zasobami środowiska przyrodniczego oraz optymalną płaszczyznę koordynacji przestrzennej ochrony zasobów środowiska przyrodniczego z potrzebami inwestycyjnymi w zakresie infrastruktury technicznej kraju.

Projekt określa zasady powoływania oraz odwoływania Generalnego Dyrektora oraz jego zastępców. Przepisy projektu zawierają katalog kompetencji Generalnego Dyrektora oraz wskazują go jako organ odwoławczy od decyzji wydawanych przez Regionalnych Dyrektorów. Zmieniają one także usytuowanie Krajowej Komisji do Spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko, która staje się organem opiniodawczo-doradczym Generalnego Dyrektora oraz umożliwiają występowanie przez Generalnego Dyrektora o opinię do Państwowej Rady Ochrony Przyrody.

Projekt określa zakres terytorialny właściwości miejscowej Regionalnych Dyrektorów Ochrony Środowiska jako obszar województwa. Określa zasady powoływania i odwoływania Regionalnych Dyrektorów oraz wskazuje zakres przedmiotowy kompetencji Regionalnych Dyrektorów. Przepisy projektu zmieniają również usytuowania wojewódzkiej komisji do spraw ocen oddziaływania na środowisko, które stają się komisjami regionalnymi jako organy opiniodawczo-doradcze Regionalnych Dyrektorów.

Należy dodać, iż konsekwencją proponowanego rozwiązania są odpowiednie zmiany w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej oraz w ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie.

Rozdział 4 Komisje do spraw ocen oddziaływania na środowisko

Do projektu zostały również przeniesione, z ustawy – Poś, przepisy dotyczące komisji do spraw ocen oddziaływania na środowisko (dotychczas zawarte w Tytule VII, Dziale II, Rozdziale 3 Poś) przy założeniu, iż komisje do spraw ocen oddziaływania na środowisko zmieniają swoje usytuowanie i stają się organami opiniodawczo-doradczymi odpowiednio Dyrektora Generalnego oraz Regionalnych Dyrektorów.

Dział 8. Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Rozdział 1. Zmiany w przepisach obowiązujących

Projekt ustawy zawiera zmiany w następujących ustawach:

1. w ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska

Proponowana w projekcie zmiana w ustawie o Inspekcji Ochrony Środowiska jest bezpośrednią konsekwencją wydzielenia problematyki dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie oraz ocen oddziaływania na środowisko w odrębną ustawę.

2. w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach

Zmiana w art. 5a jest konsekwencją wprowadzenia nowego organu - Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

Zmiana w art. 22 ma na celu transpozycję dyrektywy 2003/35 o udziale społeczeństwa w przyjmowaniu planów i programów.

3. w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze

Proponowana w projekcie zmiana w ustawie – Prawo geologiczne i górnicze jest bezpośrednią konsekwencją wydzielenia problematyki dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie oraz ocen oddziaływania na środowisko w odrębnej ustawie.

4. w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane

Proponowane w projekcie zmiany w ustawie – Prawo budowlane uwzględniają zarzuty Komisji Europejskiej odnoszące się do nieprawidłowej transpozycji pojęć:

„zezwolenie na inwestycję” i „zainteresowana społeczność”.

W związku z postawieniem tezy o wieloetapowości „zezwolenia na inwestycję” w prawie polskim, Komisja Europejska postawiła Polsce szereg zarzutów związanych z brakiem transpozycji przepisów dotyczących ww. pojęcia w odniesieniu do pozwolenia na budowę. Są to zarzuty:

- umożliwienia realizacji przedsięwzięcia na podstawie „milczącej zgody”, w przypadku braku sprzeciwu do zgłoszenia robót budowlanych budowy lub wykonywania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, dokonywanego na podstawie ustawy - Prawo budowlane, dla przedsięwzięć wymagających poddania procedurze oceny oddziaływania na środowisko;

- braku wymogu informowania społeczności, w zakresie wymaganym dyrektywą, na etapie pozwolenia na budowę;

oraz – związane z zarzutem nieprawidłowej transpozycji pojęcia „zainteresowana społeczność

- zarzuty:

- niezapewnienia wymaganego przez art. 6 ust. 4 dyrektywy 85/337/EWG skutecznego udziału zainteresowanej społeczności w procedurach decyzyjnych dotyczących środowiska na etapie pozwolenia na budowę;

- zbyt wąskiego określenia kręgu podmiotów, którym przysługuje status strony w postępowaniu o wydanie pozwolenia na budowę.

W celu uwzględnienia zarzutów Komisji w ww. zakresie, konieczne stało się wykluczenie istniejącej w polskim prawie, możliwości realizacji przedsięwzięcia podlegającego procedurze oceny oddziaływania na środowisko, nie wymagającego pozwolenia na budowę, na podstawie zgłoszenia, będącego de facto „milczącą zgodą” na podjęcie prac budowlanych. „Zezwolenie na inwestycję” w rozumieniu dyrektywy 85/337/EWG musi mieć formę decyzji administracyjnej.

Z tego względu w projekcie proponuje się wprowadzenie do ustawy – Prawo budowlane wymagania, iż wszystkie przedsięwzięcia, dla których, zgodnie z przepisami o ochronie środowiska, konieczne jest przeprowadzenie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, wymagają pozwolenia na budowę. Zaproponowane w tym zakresie zmiany obejmują:

- określenie w ustawie – Prawo budowlane, że przedsięwzięcia zaliczone do kategorii mogących znacząco oddziaływać na środowisko zawsze wymagają pozwolenia na budowę (art. 29 ust. 3 (nowy) i art. 30 ust. 1 ustawy - Pb);

- w odniesieniu do przedsięwzięć nie zaliczonych do kategorii mogących znacząco oddziaływać na środowisko, a mogących znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, które podlegają jedynie zgłoszeniu, nałożenie obowiązku wydania, przez organ przyjmujący zgłoszenie, decyzji zobowiązującej inwestora do uzyskania pozwolenia na budowę (art. 30 ust. 5 i ust. 5a (nowy) oraz art. 71 ust. 6 pkt 2 ustawy – Pb). Decyzja ta wydawana będzie po zasięgnięciu opinii Regionalnego Dyrektora jako organu, który ma być obecnie właściwy w sprawach dotyczących obszarów Natura 2000 (art. 30 ust. 5b (nowy) i art. 71 ust. 6 pkt 2 ustawy – Pb). W takim przypadku do postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę w zakresie procedury oceny oddziaływania na środowisko będą miały zastosowanie przepisy niniejszej ustawy o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W konsekwencji proponowanych zmian wszystkie przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko lub na obszar Natura 2000, będą musiały uzyskać pozwolenie na budowę.

W odniesieniu do kwestii związanych z zapewnieniem pełnej transpozycji pojęcia „zainteresowana społeczność” na etapie pozwolenia na budowę, w tym wymogu zagwarantowania wszystkim członkom zainteresowanej społeczności prawa do udziału w procedurze odwoławczej, w projekcie proponuje się przede wszystkim rozszerzenie kręgu potencjalnych stron postępowania o wydanie pozwolenia na budowę.

Dotychczas, zgodnie z art. 28 ust. 2 ustawy - Prawo budowlane, krąg stron postępowania w sprawie decyzji o pozwoleniu na budowę był ograniczony do inwestora oraz właścicieli, użytkowników wieczystych oraz zarządców nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania obiektu.

W projekcie proponuje się, aby strony postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę w przypadku, gdy na etapie wydawania tego pozwolenia przeprowadzana jest procedura oceny oddziaływania na środowisko, będzie ustalany w oparciu o art. 28 i 29 Kpa (na zasadach ogólnych) oraz art. 43 niniejszej ustawy o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, przyznający uprawnienia strony organizacjom ekologicznym, które zgłoszą chęć udziału w danym postępowaniu (art. 28 ust. 2a (nowy) ustawy – Pb). Należy tu wyraźnie podkreślić, iż dotyczyć to będzie wyłącznie przypadków, kiedy jest prowadzona procedura oceny oddziaływania, a więc kiedy jest wymagane sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Jednocześnie, w związku z koniecznością uwzględnienia wymaganego przez dyrektywę 85/337/EWG zapewnienia skutecznego udziału zainteresowanej społeczności w procedurach decyzyjnych dotyczących środowiska na etapie pozwolenia na budowę, w ustawie – Prawo budowlane dodaje się odesłanie do przepisów niniejszej ustawy o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie w zakresie podawania do publicznej wiadomości decyzji o pozwoleniu na budowę i zamieszczania danych o tych decyzjach w publicznie dostępnych wykazach (art. 38 ust. 4 ustawy – Pb).

Kolejne proponowane w projekcie zmiany w ustawie – Prawo budowlane mają na celu uwzględnienie wymogów przewidzianych dla procedury oceny oddziaływania na środowisko w postępowaniu zmierzającym do wydania pozwolenia na budowę.

W projekcie wskazuje się przede wszystkim, iż postępowanie w sprawie wydania decyzji określonych w art. 29 ust. 1 pkt 2 lit. a projektu, tj. odpowiednio:

- decyzji o pozwoleniu na budowę;
- decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego (jeżeli budowa została już zakończona);
- decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych

powinno być poprzedzone przeprowadzeniem postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, jeżeli jest ono wymagane przepisami niniejszej ustawy o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie (art. 32 ust. 1 pkt 1 i art. 49 ust. 4a (nowy) ustawy – Pb).

Jednocześnie wyłącza się, w odniesieniu do uzgodnienia prowadzonego w ramach procedury oceny oddziaływania na środowisko, przepisy umożliwiające potraktowanie braku stanowiska właściwego organu w wyznaczonym terminie jako „milczącej zgody” (art. 32 ust. 3 ustawy – Pb) oraz przepisy nakładające obowiązek sprawdzenia kompletności wymaganych uzgodnień na etapie złożenia wniosku o wydanie pozwolenia odpowiednio na budowę albo na rozbiórkę (art. 33 ust. 2 pkt 1 i ust. 4 pkt 5 ustawy - Pb).

Ponadto, w odniesieniu do postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę, na etapie którego prowadzone jest postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, zniesiona zostanie sankcja pieniężna za nie wydanie pozwolenia w wyznaczonym terminie (art. 35 ust. 6a (nowy) ustawy – Pb). Zmiana ta warunkowana jest okolicznością, iż z uwagi na złożoność i wieloetapowość procedury oceny oddziaływania na środowisko, która ma stanowić część postępowania w sprawie pozwolenia na budowę, niemożliwe jest jednoznaczne wskazanie terminu wydania tego pozwolenia. Wielokrotnie konieczne jest na przykład uzupełnianie dokumentacji oceny, co wpływa na wydłużenie postępowania ocenowego. Dlatego też uznano za zasadną likwidację sankcji za przekroczenie terminu, którego z przyczyn niezależnych od organu niejednokrotnie nie będzie można dotrzymać.

Zmianie ulegną także wszystkie przepisy zawierają odwołanie do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 35 ust. 1 pkt 1, art. 38 ust. 1, art. 71 ust. 4a ustawy – Pb).

5. w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt

Zmiana proponowana w tej ustawie jest konsekwencją wprowadzenia nowego organu - Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i przejęcia przez nią części kompetencji Ministra Środowiska i wojewodów

6. w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska

Proponowane w projekcie zmiany w ustawie – Poś są bezpośrednią konsekwencją wydzielenia problematyki dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie oraz ocen oddziaływania na środowisko w odrębną ustawę.

Znaczna część zaproponowanych zmian ma na celu uchylenie przepisów bądź też dodanie stosownych odesłań do niniejszej ustawy o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie.

W projekcie proponuje się zmiany w przepisach dotyczących ochrony przed hałasem.

Przepis art. 115a ust. 6 ustawy - Poś, którego uchylenie proponuje się w projekcie, zmienia ogólną zasadę, wynikającą z Kpa, w odniesieniu do terminu, po upływie którego decyzja staje się ostateczna. Pozwala on na ponadnormatywne oddziaływanie na środowisko jeszcze przez okres 6 miesięcy od daty, w której decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu stała się ostateczna. Tymczasem, jak wykazała praktyka, nie zawsze aż 6 miesięcy potrzeba na realizację działań eliminujących ponadnormatywne oddziaływanie na środowisko, a ponadto w ciągu tego okresu podmioty będące adresatami wyżej wymienionej decyzji, w celu omięcia obowiązku nałożonego tą decyzją, często zmieniają swoją nazwę. Z uwagi na fakt, że decyzja jest kierowana do konkretnego adresata, zmiana nazwy adresata uniemożliwia wyegzekwowanie jej warunków. W takim przypadku, po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym przedmiotowa decyzja stała się ostateczna, nie zostają podjęte żadne działania ograniczające ponadnormatywne akustyczne oddziaływanie na środowisko i organ musi wszczynać następne postępowanie w tej samej sprawie. Stąd aktualny stan rzeczy stanowi sankcjonowanie niekorzystnego prawa w odniesieniu do ochrony środowiska przed hałasem. Jednocześnie należy podkreślić, iż przez uchylenie ust. 6 w art. 115a Poś nie pozbawi się podmiotu ponadnormatywnie oddziałującego na środowisko czasu na realizację zabezpieczeń, gdyż ustawowy obowiązek w zakresie przestrzegania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku funkcjonuje w Polsce począwszy od 1980 r.

Zmiana w art. 120 ustawy – Poś stanowi uzupełnienie, w związku z art. 119 ust. 2 Poś, brakującej dyspozycji w odniesieniu do programów ochrony środowiska dla terenów, o których mowa w art. 117 ust. 2 pkt 2 Poś, stanowiące o obowiązku przekazywania tych programów właściwej jednostce zajmującej się kontrolą stanu środowiska, tj. wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska. W świetle dotychczasowych przepisów ten obowiązek dotyczył tylko starostów.

W art. 124 ustawy – Poś dodaje się definicję pojęcia „miejsca dostępne dla ludności”. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku są określane w przepisach zarówno polskich, jak i w przepisach innych krajów, ze względu na ochronę przebywającej w środowisku ludności. Ustala się odrębne wartości dopuszczalne (ochronne) dla ogółu ludności i odrębne dla pracowników, przy czym obowiązują niższe wartości dopuszczalne pól elektromagnetycznych w środowisku, w którym może przebywać ludność. W środowisku pracy możliwe jest bowiem kontrolowanie czasu przebywania pracowników w polach elektromagnetycznych oraz ich stanu zdrowia.

Zaproponowany w projekcie przepis pozwoli na uniknięcie trudności interpretacyjnych, na jakie natrafiają organy administracji oraz jednostki budujące i eksploatujące instalacje wytwarzające pola elektromagnetyczne.

Zmiana w art. 179 ust. 3 ustawy – Poś, polegająca na dodaniu do tego przepisu odesłania do art. 118a ust. 2 Poś, wynika z brzmienia art. 118 ust. 2 Poś (nakładającego na starostę obowiązek uwzględnienia, przy sporządzaniu mapy akustycznej) informacji wynikających z map akustycznych, o których mowa w art. 179 ust. 1 Poś), w związku z art. 118a ust. 2 Poś, który nadaje ministrowi właściwemu do spraw środowiska upoważnienie do określenia, w

drodze rozporządzenia, szczegółowego zakresu danych ujętych na mapach akustycznych oraz ich układu i sposobu prezentacji. Zmiana w art. 179 ust. 4 pkt 1 ustawy – Poś wynika natomiast z konieczności dostosowania do zmian w kompetencjach organów ochrony środowiska.

Projekt zawiera również propozycję zmiany w art. 92 ustawy – Poś, w celu uporządkowania kwestii podziału kompetencji pomiędzy organy administracji publicznej szczebla wojewódzkiego i wyeliminowania rozbieżności z innymi przepisami dotyczącymi ochrony powietrza.

Poza tym, w projekcie proponuje się zmiany w art. 122a i 152 ustawy – Poś, które mają na celu nałożenie obowiązku przekazywania, przez podmiot korzystający ze środowiska, państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu, informacje o instalacjach emitujących promieniowanie elektromagnetyczne. Jednym z zadań tego organu jest sprawowanie nadzoru nad warunkami higieny radiacyjnej.

Zmiana zaproponowana w art. 193 ustawy – Poś wyjaśnia, że przeniesienie praw i obowiązków z pozwolenia na zainteresowanego nabyciem instalacji nie powoduje wygaśnięcia pozwolenia oraz że pozwolenie nie wygasa i automatycznie przechodzi na inny podmiot także w przypadku gdy z mocy którejś z ustaw np. Kodeksu spółek handlowych nastąpiło przejęcie praw i obowiązków wynikających z decyzji administracyjnych.

Dodatkowo, w projekcie przewiduje się szereg zmian dotyczących pozwoleń zintegrowanych. Przede wszystkim, w celu dopełnienia transpozycji dyrektywy IPPC, w części zmienionej dyrektywą 2003/35/WE, w zakresie dotyczącym dostępu zainteresowanej społeczności do procedury odwoławczej, proponuje się rozszerzenie kręgu stron postępowania w sprawie wydania pozwolenia zintegrowanego.

Dotychczas stronami postępowania o wydanie pozwolenia zintegrowanego byli - zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy – Poś: prowadzący instalację oraz, jeżeli w związku z eksploatacją instalacji utworzono obszar ograniczonego użytkowania, władający powierzchnią ziemi na tym obszarze.

W odniesieniu do stron postępowania w sprawie pozwolenia zintegrowanego w projekcie proponuje się taki sam mechanizm, jak w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. Oba postępowania prowadzone są z udziałem społeczeństwa i w stosunku do obu z nich dyrektywa 2003/35/WE wprowadza takie same wymagania odnoszące się do uprawnień zainteresowanych stron. W postępowaniu w sprawie pozwolenia zintegrowanego krąg stron tego postępowania będzie ustalany w oparciu o art. 28 i 29 Kpa (na zasadach ogólnych) oraz art. 43 niniejszej ustawy o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie, przyznający uprawnienia strony organizacjom ekologicznym, które zgłoszą chęć udziału w danym postępowaniu (nowy art. 185 ust. 2a Poś).

Zmieniając ust. 2a w art. 181 ustawy – Poś zrezygnowano z dotychczasowego wyłączenia pozwolenia zintegrowanego z możliwości objęcia jednym pozwoleniem instalacji położonych w różnych zakładach na obszarze właściwości tego samego organu.”

Wobec możliwości objęcia pozwoleniem zintegrowanym także instalacji niewymagających pozwolenia tego rodzaju (art. 203 ust. 3 Poś), zmiana w art. 202 ustawy – Poś wyjaśnia, że

odstąpienie od ustalenia wielkości dopuszczalnej emisji do powietrza, przewidziane art. 224 ust. 3 Poś, nie dotyczy instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego.

Jednocześnie w celu zapewnienia zgodności z dyrektywą IPPC, w zakresie dotyczącym uwzględnienia wyników postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko w postępowaniu zmierzającym do wydania pozwolenia zintegrowanego, w projekcie proponuje się nałożenie obowiązku dołączenia do wniosku o wydanie takiego pozwolenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach albo wniosku, jeżeli nie została ona jeszcze wydana (nowy pkt 3 w art. 208 w ust. 4 Poś).

Dodatkowo w projekcie proponuje się likwidację obowiązku dokonania uzgodnienia, przed wydaniem pozwolenia zintegrowanego, z wojewódzkim inspektorem ochrony środowiska (uchylenie ust. 3a z art. 211 Poś). Wymóg ten miał charakter jedynie przejściowy, mający na celu wprowadzenie ułatwień dla starostów w początkowym okresie funkcjonowania obowiązku uzyskiwania przedmiotowych pozwoleń. Obecnie organy samorządowe mają już duże doświadczenie w wydawaniu pozwoleń. Zmiana ta wpłynie na skrócenie postępowania administracyjnego.

Zaproponowana zmiana w art. 212 ust. 1 Poś wynika z faktu, iż obowiązek analizowania przez Ministra właściwego do spraw środowiska wniosków i wydanych pozwoleń zintegrowanych z punktu widzenia spełniania wymagań wynikających z najlepszej dostępnej techniki nie jest wymagany prawem wspólnotowym.

W projekcie proponuje się także uchylenie pkt 2 w ust. 1 w art. 365 ustawy – Poś, umożliwiający wstrzymanie, przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, w drodze decyzji, użytkowania instalacji eksploatowanej z naruszeniem warunków pozwolenia zintegrowanego przez okres przekraczający 6 miesięcy. W takim przypadku będą miały zastosowanie przepisy art. 367 tej ustawy, odnoszące się do wszystkich pozwoleń na wprowadzanie substancji lub energii do środowiska.

Propozycja dodania ust. 1a w art. 281 ustawy – Poś, wyłączającego przepisy ustawy – Ordynacja podatkowa dotyczące opłaty prolongacyjnej w stosunku do ponoszenia opłat za korzystanie ze środowiska, ma na celu wyeliminowanie wątpliwości dotyczących stosowania tego typu opłaty w przypadku odraczania terminu płatności lub rozkładania na raty opłaty za korzystanie ze środowiska. Po wejściu w życie przedmiotowego przepisu wydanie decyzji o odroczeniu płatności lub decyzji o rozłożeniu na raty, dotyczących opłat za korzystanie ze środowiska, nie będzie wymagać opłaty prolongacyjnej.

Zaproponowana w art. 292 ustawy – Poś zmiana ma na celu wyeliminowanie istniejących wątpliwości interpretacyjnych co do konieczności podwyższenia opłaty za korzystanie ze środowiska w przypadku braku wymaganego pozwolenia zintegrowanego.

Dodatkowo zaproponowano rozszerzenie normy zawartej w art. 367 ustawy – Poś.

Niespełnienie obowiązku zgłoszenia instalacji niewymagającej pozwolenia lub prowadzenie działalności niezgodnie z informacją zawartą w zgłoszeniu powinno, w ramach odpowiedzialności administracyjnej, skutkować analogiczną sankcją jak eksploatacja instalacji bez pozwolenia lub z naruszeniem jego ustaleń, lub z naruszeniem warunków decyzji wydanej na podstawie art. 154 dla instalacji wymagającej zgłoszenia.

Zmiana dokonana w art. 378 ustawy Poś jest konsekwencją wprowadzenia nowego organu - Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i powierzenia jej dotychczasowych kompetencji wojewody w zakresie ochrony środowiska.

7. w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach

Zmiana proponowana w tej ustawie jest spowodowaną koniecznością zapewnienia pełnej transpozycji dyrektywy 2003/35 o udziale społeczeństwa w przyjmowaniu planów i programów - dotychczas sporządzanie Krajowego Planu Gospodarki Odpadami nie było takim obowiązkiem objęte.

8. w ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne

Zaproponowane zmiany ustawy Prawo wodne mają na celu uporządkowanie kompetencji poszczególnych organów wymienionych w tej ustawie, jako właściwych w sprawach gospodarowania wodami. Szczególnie istotnym dla gospodarki wodnej jest przywrócenie Prezesowi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej możliwości sprawowania kontroli nad pozwoleniami wodnoprawnymi wydawanymi od dnia 1 stycznia 2008r. przez marszałków województw.

W obecnym stanie prawnym istnieje kilka organów posiadających kompetencje w sprawach gospodarowania wodami. Dlatego też, zasadnym wydaje się być uproszczenie zaistniałej sytuacji poprzez ograniczenie liczby organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami i powierzenie kompetencji do wydawania decyzji, w tym pozwoleń wodnoprawnych mniejszej liczbie organów. Zgodnie z ustawą Prawo wodne, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej jest organem odpowiedzialnym za zarządzanie zasobami wodnymi regionu wodnego, w szczególności w zakresie określania warunków korzystania z wód i wykonywania kontroli gospodarowania wodami. Pozwolenia wodnoprawne są jednym z najważniejszych elementów zarządzania zasobami wodnymi, który tak jak pozostałe instrumenty gospodarowania wodami, zgodnie z nadrzędnym aktem unijnym tj. Ramową Dyrektywą Wodną (2000/60/WE), musi być realizowany w układzie zlewniowym. Właściwość organów wykonujących zadania z zakresu administracji rządowej wynika z podziału administracyjnego kraju (starostwa i województwa). W związku powyższym, mając na uwadze dbałość o właściwe gospodarowanie wodami w szerszym ujęciu – tj. w układzie regionów wodnych, zasadnym jest powierzenie funkcji organu odwoławczego, od decyzji wydanych przez starostę, organowi działającemu w układzie hydrograficznym tj. dyrektorowi rzgw. Dlatego też, konsekwentnie zaproponowano, aby dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, a nie jak do tej pory – wojewoda, pełnił funkcję organu wyższego stopnia w stosunku do starostów, w zakresie zadań związanych z ustalaniem linii brzegu oraz pozwoleń wodnoprawnych. Dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej powierzono także kompetencje do udzielania pozwoleń wodnoprawnych jeżeli szczególne korzystanie z wód lub urządzeń wodnych odbywa się na terenach zamkniętych w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo ochrony środowiska (art. 140 ust. 2a).

Dla uporządkowania kompetencji poszczególnych organów, właściwych w sprawach gospodarowania wodami, uznano również za uzasadnione przeniesienie kompetencji od wojewody do marszałka województwa, z zakresu orzecznictwa w sprawach odszkodowawczych tj. art. 186 ust. 3 oraz sprawach tworzenia aglomeracji na potrzeby realizacji krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych, który jest związany z wykonywaniem przez jednostki samorządu terytorialnego zadań własnych.

Zmiany wprowadzone w art. 119 spowodowane są koniecznością prawidłowej transpozycji dyrektywy 2003/35 o udziale społeczeństwa w przyjmowaniu planów i programów.

Istotą zmiany w art. 134 ustawy – Prawo wodne, polegającej na dodaniu ust. 3, jest możliwość stosowania przepisów ustawy - Poś o przeniesieniu praw i obowiązków wynikających z pozwolenia wodnoprawnego również w przypadku pozwolenia na wprowadzanie do urządzeń kanalizacyjnych, będących własnością innych podmiotów, ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego. Dotychczas na podstawie przepisów ustawy – Prawo wodne było to niemożliwe – także przepisy ustawy – Poś nie miały tu zastosowania, bowiem nie wskazują one pozwolenia tego rodzaju.

Zmiana w art. 140 ust. 2 pkt 1 i pkt 6 ustawy – Prawo wodne jest wynikiem zmiany brzmienia art. 378 ustawy – Poś, dokonanej przez ustawę „kompetencyjną”, a także projektowaną ustawą. Istnieje zatem konieczność dostosowania art. 140 ust. 2 ustawy – Prawo wodne do obecnego brzmienia art. 378 Poś.

Zmiana proponowana w art. 142 ustawy – Prawo wodne dotyczy „uporządkowania” ustawowego zakresu instrumentów ekonomicznych służących gospodarowaniu wodami – określonych w tym artykule, w szczególności odnośnie należności z tytułu rybackiego korzystania z wód.

Zgodnie z art. 217 ust. 5a Prawa wodnego, do dnia 31 grudnia 2005 roku uprawnienia Skarbu Państwa w zakresie rybactwa śródlądowego na jeziorach zaliczanych do wód publicznych wykonywała Agencja Nieruchomości Rolnych, na warunkach określonych w przepisach ustawy dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa. Na podstawie art. 217 ust. 6 Prawa wodnego, Dyrektor RZGW wszedł w prawa i obowiązki określone w umowach zawieranych przez Agencję z rybackimi użytkownikami wód tych jezior. Z dniem 1 stycznia 2006 r. dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej jest jedynym organem wykonującym uprawnienia właścicielskie Skarbu Państwa w dziedzinie rybactwa śródlądowego na wodach publicznych.

Zgodnie z proponowaną zmianą art. 142 ustawy Prawo wodne, opłaty wnoszone z tytułu przedmiotowych umów, będą jednym z instrumentów służących gospodarowaniu wodami, stanowiących w myśl art. 401 ust. 7 ustawy Prawo ochrony środowiska, przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Zaznaczyć należy, że przedmiotowe umowy, zawarte przez Agencję Nieruchomości Rolnych, a przejęte przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, odnoszą się do wykonywania rybactwa śródlądowego na jeziorach zaliczanych do wód o których mowa w art. 11 ust 1 pkt 2 i 4 ustawy Prawo wodne. Przedmiot umowy, tj. wykonywanie rybactwa śródlądowego, jest tożsamy z uprawnieniem wynikającym z umów zawieranych przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, na mocy art. 13 ust. 3, na użytkowanie obwodu rybackiego. Opłaty z tytułu umów zawieranych na użytkowanie obwodów rybackich stanowią element instrumentów ekonomicznych gospodarowania wodami ujętych w art. 142 ustawy Prawo wodne, i z mocy wspomnianego powyżej art. 401 ust. 7 ustawy Prawo ochrony środowiska, stanowią przychód NFOŚiGW.

Mając na uwadze tożsamy przedmiot obu umów, zasadnym jest umocowanie, w sposób prawny, środków uzyskiwanych z umów zawartych przez ANR, a przejętych przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, w przychodach NFOŚiGW. Działania takie

dopuszcza regulacja zawarta w art. 96 pkt 8 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych.

Zaznaczyć również należy, że planowana zmiana nie będzie miała wpływu na prawa nabyte przez strony, które zawarły stosowne umowy z ANR. Środki uzyskane z umów zawartych przez ANR, będą przeznaczane na cele określone w art. 401 ust. 8 ustawy Prawo ochrony środowiska.

9. w ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych

Zaproponowane zmiany w ustawie o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych są bezpośrednią konsekwencją likwidacji instytucji oceny oddziaływania na środowisko.

Uchylany w projekcie przepis art. 5 ust. 1 pkt 7 tej ustawy został dodany w drodze ustawy z dnia 18 maja 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 113, poz. 954) – w celu nałożenia obowiązku dołączenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi – i jako taki obecnie stał się bezprzedmiotowy.

Jednocześnie w projekcie wskazuje się, iż postępowanie w sprawie wydania nowej, przewidywanej w projekcie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, decyzji o zezwoleniu przedsięwzięcia drogowego - powinno być poprzedzone przeprowadzeniem postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, jeżeli jest ono wymagane przepisami niniejszej ustawy o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie (art. 11a ust. 4 ww. ustawy). Z uwagi na fakt, iż wyżej wymieniony projekt jest procedowany równolegle do niniejszego projektu ustawy, zmiana ta została zaznaczona kursywą.

10. w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

Zmiany dokonane w tej ustawie jest konsekwencją powołania nowego organu - Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz konieczności powierzenia jej opiniowania projektów studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego - w celu zapewnienia, że przy ich opracowaniu kwestie ochrony środowiska zostaną wzięte pod uwagę.

11. w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Zaproponowane w projekcie zmiany w ustawie o ochronie przyrody są bezpośrednią konsekwencją utworzenia nowego organu - Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i przeniesienia na nią kompetencji wojewody i części kompetencji Ministra Środowiska w zakresie ochrony przyrody.

Zaproponowane zmiany są także konsekwencją wydzielenia problematyki dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie oraz ocen oddziaływania na środowisko w odrębną ustawę oraz ustanowienia odrębnej procedury oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięć nie zaliczonych do kategorii mogących znacząco oddziaływać na środowisko, ale mogących znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000. Zmieniany w projekcie przepis

art. 35a tej ustawy został dodany w drodze ustawy z dnia 18 maja 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 113, poz. 954) – w celu zastąpienia decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach zezwolenia na realizację przedsięwzięcia mogącego mieć negatywny wpływ na siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000. W drodze niniejszej ustawy do przepisu tego dodaje się normę, iż w przypadku, gdy dla danego przedsięwzięcia nie jest wymagana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, zezwolenie to zastępuje się inną, wymaganą dla danego przedsięwzięcia decyzją, na etapie wydawania której zostało przeprowadzone postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.

Proponowane zmiany dotyczące objęcia oceną oddziaływania na środowisko planów ochrony form ochrony przyrody (parków narodowych, krajobrazowych, rezerwatów, obszarów Natura 2000) spowodowane są koniecznością transpozycji dyrektywy 2003/35 o udziale społeczeństwa w przyjmowaniu planów i programów.

12. w ustawie z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji

Proponowana zmiana jest konsekwencją wydzielenia kwestii udziału społeczeństwa w opracowywaniu planów i programów w odrębną ustawę.

13. w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie

Proponowane w projekcie zmiany w ustawie o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie jest bezpośrednią konsekwencją po pierwsze wydzielenia problematyki ocen oddziaływania na środowisko w odrębną ustawę, a po drugie przeniesienia kompetencji w zakresie zmienianej ustawy z wojewody na Regionalnego Dyrektora.

Dodanie nowego art. 17a ma na celu umożliwienie zaniechania działań naprawczych w określonych przypadkach, które jest przewidziane w przepisach wspólnotowych dotyczących naprawy szkód w środowisku. Kwestia ta jest istotna i powinna zostać uregulowana w prawie polskim.

Rozdział 2 Przepisy przejściowe i końcowe

W projekcie przewiduje się również przepisy przejściowe. Art. 149 projektu dotyczy realizacji dróg publicznych. W przepisie wskazuje się, iż decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach wydane na podstawie dotychczasowych przepisów odpowiednio przed uzyskaniem decyzji o ustaleniu lokalizacji autostrady albo decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi, uznaje się za decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach wymagane na mocy niniejszej ustawy przed uzyskaniem nowej decyzji o zezwoleniu na realizację przedsięwzięcia drogowego. W związku z tym nie będzie potrzeby uzyskiwania dodatkowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przepisy art. 150-152 projektu zawierają typowe przepisy przejściowe regulujące kwestie spraw wszczętych a niezakończonych w dniu wejścia w życie ustawy.

Konieczne jest przy tym zapewnienie, aby podmioty, które uzyskały decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy miały

możliwość żądania przeprowadzenia dla planowanych przez nie przedsięwzięć powtórnej OOS na etapie pozwolenia na budowę (lub innej decyzji zezwalającej na realizację danego przedsięwzięcia). Często bowiem to właśnie niemożliwość przeprowadzenia takiej powtórnej oceny jest przyczyną zarzutów Komisji Europejskiej i wstrzymywania finansowania inwestycji ze środków UE.

Uregulowana zostanie także kwestia utrzymania w mocy przepisów aktów wykonawczych. W projekcie (art. 154) przewiduje się, iż rozporządzenia wydane na podstawie przepisów ustawy – Poś, dotyczących odpowiednio dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie, postępowań w sprawie oceny oddziaływania na środowisko oraz komisji do spraw ocen oddziaływania na środowisko, zostaną utrzymane w mocy do czasu wydania nowych rozporządzeń, jednak nie dłużej, niż 24 miesiące po wejściu w życie niniejszej ustawy. Projekt ustawy o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie nie wymaga notyfikacji przepisów technicznych zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

W projekcie przewidziano też regulacje związane z przeniesieniem kompetencji od wojewodów do GDOŚ i związane z tym kwestie przesunięcia pracowników.

Projekt ustawy o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie nie wymaga notyfikacji przepisów technicznych zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i organach administracji w tym zakresie zostanie skierowany do konsultacji społecznych oraz zamieszczony na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel wprowadzenia ustawy

Projekt ustawy o uprawnieniach społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko ma na celu:

- uwzględnienie zarzutów Komisji Europejskiej podniesionych w ramach postępowania w sprawie o naruszenie przepisów dyrektywy 85/337/EWG, zmienionej dyrektywami: 11/97/WE i 2003/35/WE (naruszenie nr 2006/2281);
- usprawnienie i uproszczenie procedur związanych z oceną oddziaływania przedsięwzięć na środowisko oraz oceną oddziaływania na obszary Natura 2000;
- stworzenie warunków prawnych umożliwiających absorpcję środków pomocowych ze środków polityki spójności Unii Europejskiej;
- wyłączenie materii dotyczącej dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie oraz ocen oddziaływania na środowisko w odrębną ustawę.

2. Podmioty, na które będzie oddziaływać ustawa

Zakres zmian wprowadzanych na mocy niniejszej regulacji oddziałuje na:

- organy administracji w rozumieniu art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Poś, tj. ministrów, centralne organy administracji rządowej, wojewodów, działające w ich lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej, organy jednostek samorządu terytorialnego oraz inne podmioty, gdy są one powołane z mocy prawa lub na podstawie porozumień do wykonywania zadań publicznych dotyczących środowiska i jego ochrony – w zakresie dotyczącym udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie;
- organy administracji prowadzące bądź biorące udział w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, tj. Ministra Środowiska, wojewodów, marszałków województw, starostów, organy państwowej inspekcji sanitarnej, dyrektorów urzędów morskich, wójtów (burmistrzów, prezydentów miast);
- inwestorów (publicznych i prywatnych) realizujących przedsięwzięcia podlegające postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko – tj. przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko lub na obszar Natura 2000.

3. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt ustawy został udostępniony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz przesłany do konsultacji społecznych do: wojewodów i marszałków województw, Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, Wyższego Urzędu Górniczego, Państwowej Agencji Atomistyki, Głównego Inspektoratu Sanitarnego, Dyrektora Generalnego PGL Lasy Państwowe, Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Państwowej Rady Ochrony Środowiska, Ligi Ochrony Przyrody, Państwowej Rady Ochrony Przyrody, Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, OPZZ, Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, Konfederacji Pracodawców Polskich, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych, Sekretariatu Prezydium Konferencji Inwestorów, Krajowej Izby Gospodarczej, Instytutu Ekologii Terenów Uprzemysłowionych, Instytutu Ochrony Środowiska, Instytutu Badawczego Leśnictwa, Instytutu Gospodarki

Przestrzennej i Komunalnej, Instytutu na Rzecz Ekorozwoju, Polskiego Klubu Ekologicznego, Biura Wspierania Lobbyingu Ekologicznego, Polskiej Zielonej Sieci, Centrum Prawa Ekologicznego, Państwowego Instytutu Geologicznego, Krajowej Rady Gospodarki Wodnej, Forum Związków Zawodowych, Business Centre Club oraz Związku Rzemiosła Polskiego.

W terminie przeznaczonym na konsultacje społeczne uwagi zgłosili: Wojewoda Podkarpacki, Wojewódzki Konserwator Przyrody w Gdańsku, Urząd Miasta Krakowa, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki wodnej, Polskie Towarzystwo Ochrony Przyrody „Salamandra”, Klub Przyrodników, Centrum Prawa Ekologicznego, MPWiK „Wodociągi Puławskie” w Puławach, Państwowa Rada Ochrony Przyrody oraz zainteresowani członkowie społeczeństwa.

Zgłoszone uwagi można zasadniczo podzielić na następujące grupy:

- 1) uwagi redakcyjne i formalno – prawne;
- 2) uwagi dotyczące szczegółowych kwestii związanych z ochroną przyrody oraz obszarami Natura 2000;
- 3) uwagi dotyczące funkcjonowania Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

W projekcie została uwzględniona większość uwag o charakterze redakcyjnym i legislacyjno – prawnym. Szczegółowe zestawienie uwag, wraz ze stanowiskiem Ministra Środowiska, zostanie zamieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska.

Projekt ustawy został także zamieszczony na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414). W okresie przeznaczonym na konsultacje społeczne nie wpłynęły żadne zgłoszenia w trybie wyżej wymienionej ustawy.

4. Wpływ na środowisko

Przyjęcie niniejszej regulacji zasadniczo nie będzie miało znaczącego wpływu na środowisko. Przeważająca większość przewidywanych w projekcie ustawy zmian w stosunku do obowiązującego stanu prawnego dotyczy postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. W odniesieniu do planowanych przedsięwzięć projekt ustawy rozszerza etap postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko na późniejszy etap procesu inwestycyjnego (pozwolenie na budowę, nowa decyzja o zezwoleniu na realizację przedsięwzięcia drogowego). Tym samym, kwestie ochrony środowiska zostaną w pełni uwzględnione na etapie wprost poprzedzającym realizację danego przedsięwzięcia, co pozwoli na właściwe zastosowanie rozwiązań projektowych i technicznych mających na celu ochronę środowiska.

Jeżeli chodzi natomiast o postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji niektórych planów i programów, to w projekcie ustawy przewiduje się objęcie zakresem przedmiotowej procedury nowych rodzajów dokumentów, tj. dokumentów planistycznych oraz dokumentów sektorowych, postanowień których realizacja może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000. Tym samym nastąpi wzmocnienie kwestii ochrony środowiska już na etapie planowania. Wyniki postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko uwzględniane będą w ostatecznej wersji projektu danego planu lub programu, co będzie miało pozytywne przełożenie na uwzględnienie wymagań ochrony środowiska w procesie inwestycyjnym przedsięwzięć przewidywanych do realizacji w tym dokumencie. Zmiana ta powinna więc wpłynąć na poprawę stanu środowiska.

5. Wpływ na sektor finansów publicznych

Wprowadzenie przewidywanych w niniejszej regulacji zmian w zakresie dotyczącym postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko spowoduje zwiększenie obciążenia finansowego budżetu państwa.

W projekcie przewiduje się powołanie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, właściwej w sprawach dotyczących ocen oddziaływania na środowisko oraz sieci Natura 2000. Organami Dyrekcji będą: Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska oraz Regionalni Dyrektorzy Ochrony Środowiska (dalej: Dyrektorzy Regionalni).

Powołanie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska zdecydowane usprawni proces inwestycyjny poprzez przyspieszenie postępowań w sprawie oceny oddziaływania na środowisko oraz znacznie zwiększy skuteczność absorpcji środków unijnych w Polsce, przyczyniając się tym samym do wzmocnienia rozwoju regionów.

Należy przy tym mieć na uwadze fakt, iż obecny, nieefektywny system ocen oddziaływania na środowisko generuje szereg kosztów, zawartych w planach finansowych Ministerstwa Środowiska, wojewodów i marszałków oraz podmiotów zarządzających parkami krajobrazowymi, które szacuje się na ok. 59.000 tys. zł. rocznie, w tym ok. 42.000 tys. stanowią wynagrodzenia dla 910 pracowników szczebla centralnego i regionalnego.

Powołanie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska będzie wiązało się z poniesieniem kosztów ze środków budżetowych w wysokości łącznie około 111.500 tys. zł w pierwszym roku funkcjonowania Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, z tego:

- wynagrodzenia (przewiduje się łącznie 1240 etatów, w tym 160 x 5 tys. zł, 480 x 4 tys. zł, oraz 600 x 3,5 tys zł /przeciętne wynagrodzenie/ x 12 miesięcy) – 57.840 tys. zł;
- pochodne od wynagrodzeń (ZUS i FP) – 10.203 tys. zł;
- pozostałe wydatki rzeczowe - 43.400 tys. zł.

W kolejnych latach przewiduje się zmniejszenie kosztów funkcjonowania Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

Podkreślić jednak należy, że trzon pracowników urzędu obsługującego Generalnego Dyrektora Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska stanowili będą pracownicy obecnie zatrudnieni w trzech departamentach Ministerstwa Środowiska. Na poziomie regionalnych oddziałów Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska nastąpi przeniesienie urzędników urzędów wojewódzkich wykonujących zadania i kompetencje podlegające przekazaniu na podstawie ustawy do tworzonych oddziałów Dyrekcji, ponadto przeniesieni w ramach rządowej administracji publicznej zostaną pracownicy służb parków krajobrazowych. Dla osiągnięcia celów ustawy związanych z usprawnieniem procedur zezwalających na realizację inwestycji współfinansowanych ze środków wspólnotowych, a niezbędnych dla zagwarantowania absorpcji tych środków konieczne jest zwiększenie zatrudnienia łącznie na wszystkich szczeblach Generalnej Dyrekcji o dodatkowych 330 osób.

Uwzględniając koszty ponoszone obecnie na realizację zadań, które w projekcie ustawy zostały powierzone Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, w kwocie 58 800 tys. zł, rzeczywisty wzrost obciążeń budżetowych w pierwszym pełnym roku działania Generalnej Dyrekcji wyniesie 52 700 tys. zł.

Wynagrodzenia pracowników Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska będą współfinansowane ze środków Pomocy Technicznej dla Programu Operacyjnego

Infrastruktura i Środowisko. W chwili obecnej trwają konsultacje z Ministerstwem Rozwoju Regionalnego dotyczące wysokości i zakresu dofinansowania wynagrodzeń.

Wysokość przeciętnego wynagrodzenia dla pracowników urzędu obsługującego Generalnego Dyrektora została określona w wysokości 5 tys. zł, na poziomie oddziałów regionalnych Dyrekcji Generalnej 4 tys. zł, zaś służb terenowych Generalnej Dyrekcji w wysokości 3,5 tys. zł. Taki poziom płac jest niezbędny, ze względu na konieczność zagwarantowania posiadania specjalistycznej wiedzy przez personel obsługujący tworzone organy. W ostatnich latach popyt na rynku pracy na pracowników kompetentnych w sprawach ocen oddziaływania na środowisko oraz ocen oddziaływania na obszary Natura 2000 uległ drastycznemu zwiększeniu. Wynika to z faktu, iż sektor prywatny rozpoznał poziom zapotrzebowania inwestorów na opracowanie dokumentacji związanej z procedurami ocen oddziaływania na środowisko, a takiej dokumentacji wymaga większość inwestycji współfinansowanych ze środków wspólnotowych, oraz braków w kadrze specjalistów w tym zakresie. Niższe poziomy przeciętnego wynagrodzenie nie tylko nie zapewnią możliwości zwiększenia zatrudnienia w organach Dyrekcji Generalnej Ochrony Środowiska, ale doprowadzą również do odpływu urzędników obecnie wykonujących zadania i kompetencje podlegające przekazaniu na podstawie ustawy do sektora prywatnego.

Ewentualne wydatki na funkcjonowanie tej jednostki w 2008 roku zostaną pokryte z rezerwy ogólnej ujętej w ustawie budżetowej na rok 2008 oraz środków Pomocy Technicznej dla Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko.

Jednocześnie należy mieć na uwadze fakt, iż wprowadzenie regulacji wiąże się z nałożeniem obowiązku prowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym dla projektu koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, projektów planów zagospodarowania przestrzennego oraz projektów strategii rozwoju regionalnego, a także dla planów i programów sektorowych, które mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000. Jednakże, z uwagi na fakt, iż w chwili obecnej nie jest możliwe oszacowanie liczby projektów planów i programów, które będą objęte obowiązkiem poddania transgranicznej procedurze oceny oddziaływania na środowisko, nie jest również możliwe oszacowanie skutków budżetowych wprowadzenia nowych przepisów w tym zakresie.

Dodatkowe obciążenia mogą pojawić się także w przypadku, gdy organ administracji skorzysta z przewidzianej w niniejszym projekcie ustawy możliwości poddania procedurze oceny oddziaływania na środowisko projektów innych, niż sektorowe, polityk, strategii, planów lub programów, ustalających ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć zaliczonych do kategorii mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Również i w tym przypadku nie jest możliwe oszacowanie kosztów wprowadzenia do system prawnego przedmiotowego uprawnienia z uwagi na fakt, iż nie wiadomo w ilu przypadkach organy z tego uprawnienia skorzystają.

Z uwagi na powyższe, nie można jednoznacznie przesądzić kwestii, czy realizacja nowych, wyżej wymienionych zadań dotyczących postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla projektów planów i programów będzie wymagać wzmocnienia kadrowego, czy też zadania te będą mogły być wykonywane w ramach dotychczasowego zasobu kadrowego urzędów.

Jeżeli chodzi natomiast o przewidziane w niniejszej zadania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, to zakłada się, iż nie powinny one spowodować wzrostu obciążeń finansowych. Niniejsza regulacja wprowadza co prawda mechanizm powtórnej oceny oddziaływania na środowisko, gdzie również przewidziany jest udział wyżej wymienionych organów, ale

jednocześnie zamienia obowiązek dokonania uzgodnienia na obowiązek wydania opinii. Konsekwencją takiego rozwiązania jest wyłączenie możliwości wnoszenia zażaleń wydane opinie, co znacząco wpływa na skrócenie całego postępowania i wyłączenie roli właściwych organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej jako organów II instancji.

6. Wpływ na rynek pracy

Wprowadzenie niniejszej regulacji przyczyni się do powstania nowych miejsc pracy. Przewiduje się, że w roku 2009 konieczne będzie zatrudnienie łącznie ok. 330 osób, w tym:

- ok. 100 pracowników Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska na szczeblu centralnym;
- ok. 230 pracowników Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska na szczeblu wojewódzkim.

Ponadto przewiduje się, że Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska przejmując część zadań służb ochrony środowiska w zakresie oddziaływania na środowisko i sieci Natura 2000, przejmie także pracowników zajmujących się tą tematyką, w liczbie:

- ok. 60 pracowników Ministerstwa Środowiska,
- ok. 200 pracowników Wydziałów Ochrony Środowiska w Urzędach Wojewódzkich,
- ok. 600 pracowników służb zarządzających parkami krajobrazowymi.

Niniejsza regulacja może przyczynić się do powstania nowych miejsc pracy także ze względu na nałożenie na organy administracji nowych obowiązków związanych z prowadzeniem postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla większej niż obecnie liczby projektów planów i programów.

Tym niemniej, z uwagi na fakt, iż w chwili obecnej oszacowanie ilości nowych postępowań w sprawie oceny oddziaływania na środowisko jest znacznie utrudnione, nie można jednoznacznie przesądzić, czy nałożenie nowych obowiązków pociągnie za sobą konieczność zwiększenia zasobów kadrowych urzędów organów administracji, czy też obowiązki te będą mogły być wykonywane w istniejących strukturach organizacyjnych i obecnym stanie zatrudnienia w urzędach.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Niniejsza regulacja będzie mieć wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, poprzez wprowadzenie powtórnej oceny oddziaływania na środowisko na etapie pozwolenia na budowę oraz nowego zezwolenia na realizację przedsięwzięcia drogowego. Wprowadzenie takiej procedury wiąże się w szczególności z koniecznością przygotowania dokumentacji oceny (raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko). Dodatkowo, czas niezbędny na dwukrotne przeprowadzenie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, a co za tym idzie, w niektórych przypadkach, również dwukrotne przeprowadzenie postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko, może mieć znaczący wpływ na sprawność realizacji przedsięwzięć podlegających procedurze oceny oddziaływania na środowisko.

8. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wprowadzenie regulacji może mieć istotny wpływ na sytuację i rozwój regionów w Polsce.

Powołanie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska znacznie zwiększy skuteczność absorpcji środków unijnych w Polsce, przyczyniając się tym samym do wzmocnienia rozwoju regionów, a także usprawni wdrażanie sieci Natura 2000, co przyczyni się do rozwoju potencjału przyrodniczego Polski i zlikwiduje problemy w realizacji inwestycji.

Powołanie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska znacznie zwiększy skuteczność absorpcji środków unijnych w Polsce, przyczyniając się tym samym do wzmocnienia rozwoju regionów, a także usprawni wdrażanie sieci Natura 2000, co przyczyni się do rozwoju potencjału przyrodniczego Polski i zlikwiduje problemy w realizacji inwestycji.

Z analizy obecnej sytuacji w ocenach oddziaływania na środowisko wynika, iż powołanie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska stanowiłoby przełom w obszarze prowadzenia postępowań w sprawie oceny oddziaływania na środowiska i istotnie przyspieszyłoby wydawanie decyzji administracyjnych w tym zakresie. Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska byłaby wyspecjalizowaną służbą posiadającą najistotniejsze kompetencje w zakresie ocen oddziaływania na środowisko zarówno w skali krajowej, jak i regionalnej.

9. Źródła finansowania

Nalożone w drodze niniejszej regulacji obowiązki będą realizowane ze środków budżetu państwa.

10. Zgodność projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy ma na celu dopełnienie procesu transpozycji:

- 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/142/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001, str. 30);
- 2) dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. WE L 175 z 05.07.1985, str. 40), zmienionej dyrektywami: 97/11/WE i 2003/35/WE;
- 3) dyrektywy 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. WE L 257 z 10.10.1996);
- 4) dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7 i L 305 z 08.11.1997, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 102) – w zakresie dotyczącym postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko;
- 5) dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/WE (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003, str. 26; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 375).

W zakresie dotyczącym transpozycji dyrektywy 85/337/EWG (z uwzględnieniem zmian wprowadzonych dyrektywami: 97/11/WE i 2003/35/WE) projekt ma na celu uwzględnienie zarzutów Komisji Europejskiej, skierowanych wobec Polski w ramach procedury o naruszenie nr 2006/2281, odnośnie nieprawidłowej transpozycji przepisów art. 1(2) i (4), art. 2(1), art. 4(2), art. 5 (1) i (3), art. 6(2) i (4), art. 7, art. 8, art. 9(1) i art. 10a dyrektywy.

Dyrektywa 2001/142/WE transponowana jest w projekcie w części dotyczącej zakresu planów i programów podlegających procedurze oceny oddziaływania na środowisko (art. 3(2)

dyrektywy, w związku z art. 6(3) i (4) dyrektywy 92/43/EWG) oraz dotyczącej art. 3(7), art. 5(1) i (2), art. 9(1) (a) i załącznika II pkt 1 (I) (III) i (V) oraz pkt 2 (IV) i (V).

Projekt transponuje dyrektywę 96/61/WE w części dotyczącej pojęcia „zainteresowana społeczność” oraz zapewnienia udziału tej społeczności w procedurach odwoławczych (art. 2(15), art. 15(1) i (4) i art. 16 dyrektywy, w brzmieniu nadanym dyrektywą 2003/35/WE).

Przepisy projektu transponujące dyrektywę 2003/4/WE zostały natomiast wprost przeniesione z ustawy – Poś. Wszelkie zaproponowane w projekcie zmiany w tych przepisach mają charakter wyłącznie porządkowy i nie mają wpływu na uregulowania dyrektywy.